

LECTII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Evanghelia după Pavel: Corinteni

aprilie – iunie 2022

Cuprins

1. **Unitate în diversitate**
2. **Dezbinări în biserică**
3. **Imoralitate în biserică**
4. **Procese între frați**
5. **Principii privitoare la căsătorie**
6. **Lecții din istoria lui Israel**
7. **Serviciul Sfintei Cine**
8. **Daruri spirituale**
9. **„O cale nespus mai bună”**
10. **Evanghelia și învierea**
11. **„Har vouă”**
12. **Slujba noului Legământ**
13. **Ambasadori pentru Hristos**

Ilustrații: Adobe Stocks pe coperta; Advent Digital Media la paginile 45, 76; Map Resources la paginile 4, 72.

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 98, Nr. 2, aprilie – iunie, 2022. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2022, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, SUA.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Editura Păzitorul Adevarului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulspereantei.ro
www.farulspereantei.ro

Prefață

În timpul acestui trimestru, studenții Școlii de Sabat din întreaga lume vor studia despre evanghelie conform apostolului Pavel, așa cum este ea revelată în epistolele sale către cei din Corint.

Uneori, Pavel lucra singur în călătoriile sale misionare. După vizita sa la Atena, aproximativ în anul 51 d.Hr., el a ajuns în Corint, centrul prosper de guvernare și comerț al provinciei romane Ahaia. Acest oraș plin de freamăt era pe atunci de cinci ori mai mare decât Atena. Străzile sale aglomerate erau pline de greci, iudei, romani și călători intens preocupați de afaceri și plăcere, cu prea puține gânduri sau preocupări dincolo de afacerile vieții curente. Orașul era aproape cu totul predat idolatriei, în special plăcerilor simțurilor.

În timp ce era în această cetate de străini, Pavel s-a întreținut prin muncă manuală, pentru ca nimeni să nu reprezinte greșit motivele sale în predicarea evangheliei. Acolo a întâlnit doi creștini, Acuila și Priscilla, colegi de breaslă cu el, la care a locuit (Fapte 18:1-3). El lucra toată ziua și predica seara, și „discuta în sinagogă în fiecare Sabat, și îi convingea pe evrei și pe greci” (Fapte 18:4).

Ce tip de raționament a folosit Pavel pentru a câștiga suflete în Corint? În Atena, el folosea argumente elaborate cu logică și știință, pentru a apela la gândirea intelectuală a celui centru sofisticat de artă și învățătură—totuși fără atât de mult efect, pe cât și-ar fi dorit. Ca urmare, în contrast, explicând modul de abordare folosit pentru a ajunge la corinteni, el a mărturisit: „Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită. Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit. Eu însumi, când am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur. Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii (engl.: „cuvintele ademenitoare ale înțelepciunii oamenilor”), ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere, pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 2:1-5).

De ce ar fi util pentru noi astăzi acest subiect? În mod interesant, filozofii și stilul de viață al celor din Corint prezentau o mare asemănare cu cele de care este pătrunsă societatea noastră. Nu sunt astăzi oamenii „iubitori de sine... iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea” (2 Timotei 3:2, 4, 5)? În Corint, obiceiurile și practicile din cultura greacă s-au infiltrat în gândire, și practici profund imorale, contrare standardelor iudeo-creștine de comportament erau cu totul nerestrânse. Oamenii aveau nevoie să fie educați și pe deplin întemeiați în adevărurile pure, necompromise ale lui Hristos și El răstignit,—la fel cum e cazul cu noi toți astăzi.

Cu aceste gânduri în minte, este rugăciunea noastră ca studenții de pretutindeni ai Școlii de Sabat să fie întăriți și binecuvântați prin studiul acestor lecții vitale.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 2 aprilie 2022

Darul Sabatului Întâi pentru sediul Uniunii din Chile

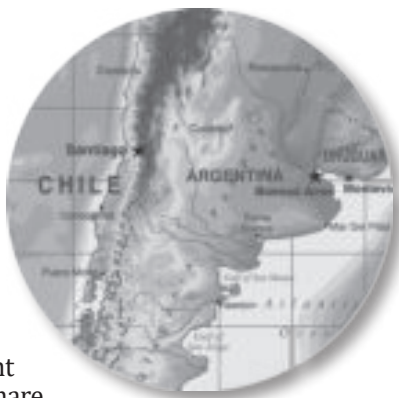
Frumoasa țară Chile, mărginită de impunătorul lanț muntos al Anzilor, este cel mai mare producător mondial de cupru. Ea exportă, de asemenea, și diverse alte minerale, lemn, fructe și multe alte [produse].

Cei 19.236.858 locuitori ai țării sunt binecuvântați cu o largă libertate de închinare. În ciuda faptului că 70% din populație se declară catolici, acest număr a scăzut. În 1925, Biserica Catolică a fost separată de stat, încheindu-se astfel recunoașterea ei ca religie oficială.

Chile a primit curentul evanghelic al Mișcării de Reformă din Argentina învecinată, prin trecătoarea Mendoza/Los Andes, în 1930. De atunci, lucrarea s-a răspândit cu tăgăduire de sine și fără pauză. Astăzi AZSMR este reprezentată în majoritatea regiunilor țării, pastorii și lucrătorii fiind distribuiți strategic în întreaga suprafața geografică prelungă a [țării].

Ni se amintește că „[Dumnezeu] cere ca ordinea și organizarea să fie respectate în modul în care sunt conduse afacerile bisericii astăzi într-o măsură deloc mai mică decât în zilele de demult. El dorește ca lucrarea Sa să fie condusă înainte cu temeinicie și exactitate, așa încât El să își poată pune asupra ei sigiliul aprobării Sale. Creștin trebuie să fie unit cu creștin, biserică cu biserică, agentul uman cooperând cu agentul divin, fiecare agent fiind subordonat Duhului Sfânt, și toți laolaltă uniți în a da lumii vestea bună a harului lui Dumnezeu.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 96 engl. (cap. 9, *Cei șapte diaconi*).

Sediul Uniunii din Chile a fost stabilit în regiunea din jurul orașului Linares, cam la 190 mile (305 km) sud de capitala Santiago. Acolo avem o bucată mare de teren și facilități spațioase, care au fost rânduite pentru a găzdui întâlniri mari de tabără. Se țin seminare, conferințe, activități de tabără și activități de sănătate cu programe practice privitoare la tratamente naturale. Cu mare sacrificiu, lucrarea acestei construcții s-a dezvoltat de-a lungul anilor, însă nu a fost posibil să finisăm cu totul acest proiect. Aceasta se datorează în mare parte faptului că trăim într-o țară cu o activitate seismică bogată, fapt care cere ca atenție suplimentară și resurse să fie direcționate în diferite părți ale teritoriului pentru a face față pagubelor cauzate de cutremure. Ca urmare, vă cerem, iubiiții noștri frați și prieteni din întreaga lume, să ne ajutați cu amabilitate prin darurile voastre, pentru a duce la capăt acest proiect important. Suntem siguri că prin cooperarea voastră generoasă, vom atinge obiectivul nostru și astfel vom întări capacitatea noastră evanghelică. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze din abundență!

Frații voștri din Uniunea Chile

Unitate în diversitate

TEXT DE MEMORAT: „Ca toți să fie una, după cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine, ca ei să fie una în noi; ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” (Ioan 17:21)

„Proclamarea evangheliei trebuia să fie mondială în amploarea ei, și mesagerii crucii nu puteau spera să împlinească misiunea lor importantă, dacă nu urma să rămână uniți în legăturile unității creștine, și astfel să reveleze lumii faptul că ei erau una cu Hristos în Dumnezeu.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 90 engl. (cap. 9, *Cei șapte diaconi*).

Recomandare pentru studiu: *Evanghelizarea*, p. 98-107 engl. (cap. 5, *Organizând activități evanghelistice*, subcap. *Unitate în diversitate și Îngăduind mai mult decât doar metoda unui om*).

Duminică

27 martie

1. ÎMPLININD RUGĂCIUNEA LUI HRISTOS

a. În rugăciunea Sa de mijlocire, ce cerere specială a prezentat Hristos Tatălui Său? Ioan 17:11, 14, 21-23.

Ioan 17:11, 14, 21-23: „Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu în la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi...¹⁴ Le-am dat Cuvântul Tău, și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume...²¹⁻²³ Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una – Eu în ei și Tu în Mine –, pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.”

(Ioan 17:23, BTF: „Eu în ei și tu în mine, pentru ca ei să fie făcuți desăvârșiți în unul și ca lumea să știe că Tu m-ai trimis și că i-ai iubit, precum M-ai iubit pe Mine.”)

b. Care este condiția esențială pentru a obține unitate între frați? Isaia 45:22; Evrei 12:1, 2.

Isaia 45:22: „Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.” (Textul în engleză: „Priviți la Mine și fiți salvați, toate marginile pământului, fiindcă Eu sunt Dumnezeu și nu este altul.”)

Evrei 12:1, 2: „Și noi dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre (engl.: „privind cu atenție la Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre”), adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”

„Viața spirituală și puterea [ucenicilor] depindeau de o legătură strânsă cu Cel de la care primiseră ei misiunea de a predica evanghelia.

Doar pe măsură ce erau uniți cu Hristos puteau ucenicii să spere a avea puterea însoțitoare a Duhului Sfânt și cooperarea îngerilor cerului.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 90, 91 engl. (cap. 9, *Cei șapte diaconi*).

„Trebuie să fim ca unul, și această unitate sacră trebuie să fie contemplată și nutrită în biserica lui Dumnezeu, fiecare încercând să realizeze împlinirea rugăciunii lui Hristos. Trebuie să alungăm orice gândire de rău împotriva fraților noștri.” — *The Review and Herald*, 16 august 1892.

Luni

28 martie

2. BIRUIND DEZBINĂRILE

a. Cum putem depăși dezbinările din familie și biserică? Ioan 15:4.

Ioan 15:4: „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod dacă nu rămâneți în Mine.”

„Cauza diviziunilor și a discordiei din familii și din biserică este separarea de Hristos. A veni aproape de Hristos înseamnă a veni aproape unii de alții. Secretul adevăratei unități în biserică și în familie nu este diplomația, nici managementul, nici vreun efort supraomnesc de a depăși dificultățile — deși va fi de realizat mult din acestea — ci unirea cu Hristos.

Imaginați-vă un cerc mare, de la marginea căruia pornesc multe linii, toate îndreptându-se spre centru. Cu cât mai mult se apropie de centru aceste linii, cu atât mai mult se apropie ele unele de altele.

Astfel este în viața creștină. Cu cât mai aproape venim de Hristos, cu atât mai aproape vom fi unii de alții. Dumnezeu este glorificat când poporul Său se unește în acțiune armonioasă.” — *Căminul Adventist*, p. 179 engl. (cap. 27, *Un cerc sacru*).

b. Cum putem privi spre Hristos, în timp ce El mijlocește pentru noi în sanctuarul ceresc? Ioan 5:39, 40; 17:3.

Ioan 5:39, 40: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!”

Ioan 17:3: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”

„Cel a cărui inimă este fixată pentru a-l sluji lui Dumnezeu, va găsi ocazie să mărturisească pentru El. Dificultățile vor fi lipsite de putere pentru a-l împiedica pe cel care este hotărât să caute mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. În puterea câștigată prin rugăciune și studiu al cuvântului, el va căuta virtute și va părăsi viciul. Privind spre Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței, care a suferit contradicție din partea păcătoșilor împotriva Sa, credinciosul va înfrunta de bună voie disprețul și derâderea. Și ajutor și har suficient pentru fiecare circumstanță sunt promise de Cel al cărui cuvânt este adevărul. Brațele Sale veșnice înconjoară sufletul care se întoarce spre El pentru ajutor. În grija Sa noi putem să ne odihnim în siguranță, spunând: ‚Oricând mă tem, Eu mă încred în Tine.‘ (Psalmi 56:3). Față de toți cei care își pun încrederea în El, Dumnezeu Își va împlini promisiunea.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 467 engl. (cap. 44, Casa Cezarului).

„Doar cunoscându-L pe Hristos putem să Îl cunoaștem pe Dumnezeu. Cel Trimis de Dumnezeu îi cheamă pe toți să asculte de aceste cuvinte. Ele sunt cuvintele lui Dumnezeu, și toți trebuie să le dea ascultare; pentru că după acestea vor fi judecați. A-L cunoaște pe Hristos într-un mod salvator înseamnă a fi vitalizat de cunoaștere spirituală, a trăi cuvintele Sale în viața practică. Fără acestea, orice altceva este lipsit de valoare.” — *The Signs of the Times*, 27 ianuarie 1898.

Marti

29 martie

3. PUTEREA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

a. Cum au luat ființă cerurile și pământul? Psalmi 33:6, 9.

Psalmi 33: 6, 9: „Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor, prin suflarea gurii lui.... ⁹Căci el zice, și se face; poruncește, și ce poruncește ia ființă.”

(*Psalmi 33:9, engl.: „Căci El a zis și s-a făcut...”*).

„Când a dat formă lumii noastre, Dumnezeu nu a fost îndatorat vreunei substanțe sau materii preexistente. Pentru că ,lucrurile care se văd nu au fost făcute din lucruri care se văd (engl. : apar): Din contră, toate lucrurile, materiale sau spirituale, au apărut în fața Domnului Iehova la vocea Sa, și au fost create pentru scopul Său. Cerurile și toată oștirea lor, pământul și toate lucrurile care sunt în el, sunt nu doar lucrarea mâinii Sale, [ci] ele au luat ființă prin suflarea gurii Sale.” — *Solii alese*, vol. 3, p. 312 engl. (cap. 38, *Știința și revelația*).

b. Explicați modul în care Dumnezeu ne transformă într-o nouă creatură. Ioan 6:63.

Ioan 6:63: „*Duhul este acela care dă viață; carnea nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus Eu (engl.: vi le spun Eu) sunt duh și viață.*”

„Cuvântul lui Dumnezeu, primit în suflet, modelează gândurile și pătrunde în dezvoltarea caracterului.

Privind în mod constant la Isus cu ochiul credinței, vom fi întăriți. Dumnezeu va face cele mai prețioase descoperiri poporului Său care flămânzește și însetează. Ei vor descoperi că Hristos este un Salvator personal. În timp ce se hrănesc din Cuvântul Său, ei descoperă că acesta este duh și viață. Cuvântul distruge natura pământească, naturală, și împarte o viață nouă în Hristos Isus. Duhul Sfânt vine la suflet ca un Mângâietor. Prin acțiunea transformatoare a harului Său, chipul lui Dumnezeu este reprodus în ucenic; el devine o creatură nouă. Iubirea ia locul urii, și inima primește asemănarea divină. Aceasta înseamnă să trăiești ,prin fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.’ Aceasta înseamnă să mănânci Pâinea care se coboară din cer.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 391 engl. (cap. 41, *Criza din Galilea*).

c. Cum ar trebui să studiem Cuvântul lui Dumnezeu? Ioan 6:53-58.

Ioan 6:53-58: „*Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, și Eu rămân în el. După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine. Astfel este pâinea care s-a coborât din cer, nu ca mana pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuși au murit; cine mănâncă pâinea aceasta va trăi în veac.”*

„Ar trebui să studiem cu atenție Biblia, cerându-I lui Dumnezeu ajutorul Duhului Sfânt, ca să putem înțelege cuvântul Său. Ar trebui să luăm câte un verset, și să ne concentrăm mintea asupra sarcinii de a ne lămuri de gândul

pe care Dumnezeu l-a pus în acel verset pentru noi. Ar trebui să zăbovim asupra gândului, până când acesta devine al nostru propriu și știm „ce spune Domnul!” — Ibid., p. 390 engl. (cap. 41, *Criza din Galilea*).

Miercuri

30 martie

4. PRIVIND SPRE ISUS PRIN RUGĂCIUNE

a. Prezența exemple care arată frecvența cu care Se ruga Isus în taină — și ce ar trebui să învățăm din aceasta. Marcu 1:35; 6:45, 46.

Marcu 1:35: „A doua zi dimineața, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo.”

Marcu 6:45, 46: „Îndată, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie și să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea să dea drumul norodului. După ce Și-a luat rămas-bun de la norod, S-a dus în munte ca să Se roage.”

„Isus Însuși, în timp ce locuia între oameni, era adesea în rugăciune. Salvatorul nostru S-a identificat cu nevoile și slăbiciunile noastre, prin faptul că a devenit un rugător, un stăruitor, căutând de la Tatăl Său rezerve proaspete de tărie, ca să poată fi pregătit pentru datorie și încercare. El este exemplul nostru în toate lucrurile. El este un frate în infirmitățile noastre, „ispitit în toate punctele ca și noi;” însă ca Cel fără de păcat, natura Sa se trăgea înapoi de la rău; El a suferit lupte și tortură sufletească într-o lume de păcat. Natura Sa umană făcea ca rugăciunea să fie o necesitate și un privilegiu. El găsea mângâiere și bucurie în comuniunea cu Tatăl Său. Iar dacă Salvatorul oamenilor, Fiul lui Dumnezeu, simțea nevoia de rugăciune, cu cât mai mult ar trebui ca oamenii slabi, păcătoși, să simtă nevoia de rugăciune ferventă, constantă.” — *Calea către Hristos*, p. 93, 94 engl. (cap. 11, *Privilegiul rugăciunii*).

b. Ce citim despre viața devoțională a profetului Daniel? Daniel 6:10. Dar despre cea a regelui David? Psalmi 119:62, 145, 147, 148.

Daniel 6:10: „Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeul lui, cum făcea și mai înainte.”

Psalmi 119: 62, 145, 147, 148: „Mă scol la miezul nopții să Te laud pentru judecățile Tale cele drepte...¹⁴⁵ Te chem din toată inima mea: ascultă-mă, Doamne, ca să păzesc orânduiri Tale! ...^{147, 148} O iau înaintea zorilor și strig; nădăjduiesc în făgăduințele Tale. O iau înaintea străjilor de noapte și deschid ochii, ca să mă gândesc adânc la Cuvântul Tău.”

„Daniel era un om al rugăciunii; și Dumnezeu i-a dat înțelepciune și fermitate să reziste oricărei influențe care conspira să îl atragă în cursa necum-pătării. Chiar în tinerețea sa, el era un gigant moral în tăria Celui Puternic. După aceea, când s-a dat un decret că dacă timp de treizeci de zile cineva va îndrepta vre o rugăciune vreunui dumnezeu sau om, în afara regelui, să fie aruncat în groapa cu lei, Daniel, cu pas ferm, neintimidat, a mers în camera sa, și cu ferestrele deschise s-a rugat tare de trei ori pe zi, așa cum făcuse și înainte. El a fost aruncat în groapa cu lei; însă Dumnezeu a trimis îngeri sfinți să îl păzească pe servul Său.” — *The Signs of the Times*, 14 august 1884.

„Daniel știa că Dumnezeul lui Israel trebuia să fie onorat în fața națiunii babiloniene. El știa că nici regi, nici nobili nu aveau vreun drept de a se inter-pune între el și datoria lui față de Dumnezeul său. El trebuia să își mențină cu curaj principiile religioase înaintea tuturor oamenilor; pentru că el era martorul lui Dumnezeu. De aceea, el s-a rugat așa cum era obiceiul lui, ca și când nu s-ar fi dat niciun decret.” — *The Youth's Instructor*, 1 noiembrie 1900.

„Rugăciunea adevărată angajează energiile sufletului și afectează viața. Cel care își varsă astfel în fața lui Dumnezeu nevoile lui, simte goliciunea a orice altceva de sub cer.” — *Slujitorii evangheliei* (1892), p. 36 engl. (cap. 1, *Chemăți cu o chemare sfântă*, subcap. *Perspectiva*).

Joi

31 martie

5. RUGĂCIUNEA, UN MIJLOC ESENȚIAL AL HARULUI

a. Cât de des trebuie să ne rugăm? 1 Tesaloniceni 5:17; Luca 21:36.

1 Tesaloniceni 5:17: „Rugați-vă neîncetat.”

Luca 21:36: „Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.”

„Rugăciunea este deschiderea inimii față de Dumnezeu ca față de un prieten. Nu că ar fi necesar ca să Îi facem cunoscut lui Dumnezeu ceea ce suntem noi, ci pentru a ne face pe noi în stare să Îl primim pe El. Rugăciunea nu Îl coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne înalță pe noi la El.

Când Isus a fost pe pământ, El i-a învățat pe ucenicii Săi cum să se roage. El le-a indicat să își prezinte în fața lui Dumnezeu nevoile lor zilnice, și să își arunce toată îngrijorarea lor asupra Lui. Și asigurarea pe care le-a dat-o El că cererile lor vor fi ascultate, este asigurare și pentru noi.” — *Calea către Hristos*, p. 93 engl. (cap. 11, *Privilegiul rugăciunii*).

**b. Ce se promite celor care Îl caută cu sinceritate pe Domnul?
Matei 7:7-11; Psalmi 145:18, 19.**

Matei 7:7-11: „Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!”

Psalmi 145:18, 19: „Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima. El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă.”

„Un alt element al rugăciunii care triumfă este credința. Cel care vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este, și că El este un răsplătitor al celor care Îl caută cu stăruință.’ (Evrei 11:6, engl.) Isus le-a zis ucenicilor Săi: ‚Ori ce lucru veți cere, când vă rugați, credeți că l-ați primit și îl veți avea.’ (Marcu 11:24). Îl credem pe cuvânt?....

Când rugăciunile noastre par să nu primească răspuns, trebuie să ne prindem de promisiune; pentru că timpul răspunsului va veni cu siguranță, și vom primi binecuvântarea de care avem cel mai mult nevoie.” — Ibid., p. 96 engl. (cap. 11, *Privilegiul rugăciunii*).

**c. Cu ce condiții primesc răspuns rugăciunile noastre? Ioan 15:7;
1 Ioan 5:14, 15.**

Ioan 15:7: „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”

1 Ioan 5:14, 15: „Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice l-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care l le-am cerut.”

Vineri

1 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum s-ar putea ca o atitudine a mea să blocheze succesul evanghelic în biserica mea?
2. Cum pot pava drumul spre o armonie mai mare cu frații mei?
3. De ce este cuvântul lui Dumnezeu atât de puternic în a schimba vieți?
4. Descrieți intensitatea vieții de rugăciune a lui Isus, Daniel și David.
5. Ce pot face eu pentru a schimba radical calitatea vieții mele de rugăciune?

Dezbinări în biserică

TEXT DE MEMORAT: „Acum, vă implor, fraților, prin numele Domnului nostru Isus Hristos, ca voi toți să vorbiți același lucru și să nu fie dezbinări între voi, ci să fiți desăvârșiți în aceeași minte și în aceeași judecată.” (1 Corinteni 1:10 engl.)

„Hristos conduce afară un popor, și îi aduce în unire a credinței, ca ei toți să fie una, așa cum El este una cu Tatăl. Diferențele de opinie trebuie să fie abandonate, ca toți să poată ajunge în unitate cu trupul, ca ei să poată avea o gândire și o judecată.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 324 engl. (cap. 64, *Unitatea credinței*).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 278, 279 (cap. 26, *Apolo în Corint*), 298-304 engl. (cap. 29, *Un mesaj de avertizare și implorare*).

Duminică

3 aprilie

1. DIVIZIUNI SERIOASE ÎN CORINT

a. Ce vești tulburătoare a primit Pavel de la biserica din Corint? 1 Corinteni 1:11, 12.

1 Corinteni 1:11, 12: „Căci, fraților, am aflat despre voi, de la ai Cloei, că între voi sunt certuri. Vreau să spun că fiecare din voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!” „Și eu al lui Apolo!” „Și eu al lui Chifa!” „Și eu al lui Hristos!””

„Biserica era măcinată de diviziuni. Disensiunile care existau la momentul vizitei din partea lui Apolo, crescuseră mult. Învățători falși îi conduceau pe membri să disprețuiască instrucțiunile lui Pavel. Doctrinile și orânduirile evangheliei fuseseră pervertite. Mândria, idolatria și senzualitatea creșteau constant între cei care cândva fuseseră zeloși în viața creștină.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 300 engl. (cap. 29, *Un mesaj de avertizare și implorare*).

b. Cum îi consideră Domnul pe cei care cauzează diviziuni în biserică? Proverbe 6:16-19; Romani 16:17, 18.

Proverbe 16:16-19: „Șase lucruri urăște Domnul și chiar șapte Îi sunt urâte: ochii trufași, limba mincinoasă, mâinile care varsă sânge nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care aleargă repede la rău, martorul mincinos, care spune minciuni, și cel ce stârnește certuri între frați.”

Romani 16:17, 18: „Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui lor și, prin vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșală inimile celor lesne crezători.”

(Romani 16:17, 18, trad. engl.: „Dar fraților, vă implor să însemnați pe cei ce fac dezbinări și poticniri contrare doctrinei pe care voi ați învățat-o, șiocoliți-i (evitați-i). Fiindcă toți cei ce sunt astfel nu servesc Domnului nostru Isus Hristos, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bine alese și vorbiri plăcute, înșală inimile celor creduli.”)

„În toate secolele lumii au existat oameni care cred că ei au o lucrare de făcut pentru Dumnezeu, și nu arată respect pentru cei pe care Dumnezeu i-a folosit. Ei nu aplică în mod corect Scriptura, ei răstălmăcesc Scripturile pentru a-și susține ideile lor proprii.” — *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 172 engl. (cap. 164, *Grija lui Dumnezeu pentru biserica Sa*).

Luni

4 aprilie

2. SOLUȚII PENTRU DEZBINĂRI

a. Ce soluție le-a prezentat Pavel credincioșilor care aveau dezbinări în Corint? 1 Corinteni 1:17, 18.

1 Corinteni 1:17, 18: „De fapt, Hristos m-a trimis nu să botez, ci să propovăduiesc Evanghelia: nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Hristos să fie făcută zadarnică. Fiindcă propovăduirea crucii este o nebulie pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.”

„Proclamarea evangheliei avea să fie mondială în amploarea ei, și mesagerii crucii nu puteau spera să împlinească misiunea lor importantă dacă nu urma să rămână uniți în legăturile unității creștine, și astfel să reveleze lumii faptul că ei erau una cu Hristos în Dumnezeu.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 90 engl. (cap. 9, *Cei șapte diaconi*).

b. Ce a spus Pavel despre crucea lui Hristos? 1 Corinteni 1:18-24.

1 Corinteni 1:18-24: „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebulie pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: „Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voi nimici priceperea celor pricepuți.” Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prosti Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia? Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe

credincioși prin nebunia propovăduirii crucii. Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune, dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebunie, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.”

„Crucea lui Hristos apelează cu putere, oferind un motiv pentru care să Îl iubim pe Hristos acum, și pentru care să Îl considerăm primul, și cel mai bun, și ultimul, în toate. Ar trebui să ne ocupăm locul cuvenit în câință umilă la piciorul crucii. Putem învăța lecții de blândețe și umilință a minții când urcăm pe Muntele Calvarului, și, privind spre cruce, Îl [putem] vedea pe Salvatorul nostru în agonie, Fiul lui Dumnezeu murind, Cel drept pentru cei nedrepti... Priviți, o, priviți spre crucea Calvarului; priviți victima regală suferind în locul vostru.” — *That I May Know Him*, p. 65.

c. Unde se afla „slava” (lauda) lui Pavel? Galateni 6:14.

Galateni 6:14: „În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine și eu, față de lume!”

„Fiul lui Dumnezeu a trebuit să moară pentru păcatele pe care le comisesese Pavel; sângele vărsat pe cruce era pentru el, pentru a-l salva de la ruina eternă. Sângele prețios al lui Hristos avea o astfel de valoare, încât s-a făcut o ispășire completă pentru sufletul vinovat, și aceasta era pentru Pavel, ‚slava’ Sa. Prin sângele lui Hristos avea el răscumpărare, chiar iertarea păcatelor.” — *The Signs of the Times*, 24 noiembrie 1890.

„Prin cruce învățăm că Tatăl ceresc ne iubește cu o dragoste infinită. Putem să ne mirăm că Pavel exclama: ‚Departe de mine gândul să mă laud (engl. „slăvesc”) cu altceva, decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos?’ (Galateni 6:14). Este privilegiul nostru, de asemenea, să ne lăudăm cu crucea, privilegiul nostru de a ne preda complet Celui care S-a dat pe Sine pentru noi. Atunci, cu lumina care izvorăște de la Calvar strălucind pe fețele noastre, noi putem merge să revelăm această lumină celor care sunt în întuneric.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 210 engl. (cap. 20, *Înălțând crucea*).

Marti

5 aprilie

3. ÎNȚELEPCIUNEA LUI DUMNEZEU VS. ÎNȚELEPCIUNEA LUMII

- a. Care este scopul suprem al majorității oamenilor? Ieremia 9:23. În contrast, care este scopul lui Dumnezeu pentru noi toți? Ieremia 9:24**

Jeremia 9:23: „Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui.”

Jeremia 9:24: „Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu”, zice Domnul.”

b. Cum trasează Pavel un contrast clar între „înțelepciunea” umană și înțelepciunea divină? 1 Corinteni 1:20—25.

1 Corinteni 1:20-25: „Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia? Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să măntuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii. Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune, dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebunie, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii.”

„Cu un astfel de lider—un înger alungat din cer—acești oameni presupus-înțelepți ai pământului pot fabrica teorii încântătoare, cu care să captiveze mințile oamenilor. Pavel le-a spus galatenilor: „Cine v-a fermecat, ca să nu ascultați de adevăr? Satan are o minte măiestrită, și el are agenții săi aleși, prin care lucrează pentru a-i înălța pe oameni și a-i îmbrăca cu onoare deasupra lui Dumnezeu. Însă Dumnezeu este îmbrăcat cu putere; El este capabil să îi ia pe cei care sunt morți în păcate și fărădelegi și, prin lucrarea Duhului care l-a înviat pe Isus dintre cei morți, să transforme caracterul uman, readucând sufletului chipul pierdut al lui Dumnezeu. Cei care cred în Isus Hristos sunt schimbați din rebeli împotriva legii lui Dumnezeu în servi ascultători și supuși împărăției Sale. Ei sunt născuți din nou, regenerați, sfințiți prin adevăr. Scepticul nu va recunoaște această putere a lui Dumnezeu și el refuză toate dovezile până când aduce aceasta sub domeniul facultăților sale finite. El chiar îndrăznește să dea la o parte legea lui Dumnezeu, și să prescrie limita puterii lui Dumnezeu. Însă Dumnezeu a spus: [1 Corinteni 1:20-24 citat].” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 332, 333 engl. (cap. 43, *Păziți-vă de imitații*).

c. Doar cum putem găsi înțelepciune reală? 1 Corinteni 1:30, 31; Coloseni 2:3.

1 Corinteni 1:30, 31: „Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare, pentru ca, după cum este scris: „Cine se laudă să se laude în Domnul.”

Coloseni 2:3: „în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.”

„În Hristos sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și cunoștinței.” (Coloseni 2:3). El este „făcut pentru noi înțelepciune și neprihănire, și sfințire și răscumpărare.” (1 Corinteni 1:30). Tot ceea ce poate satisface nevoile și dorințele sufletului omenesc, pentru lumea aceasta și pentru lumea care va veni, se găsește în Hristos. Salvatorul nostru este perla atât de prețioasă, încât, în comparație cu ea, toate celelalte lucruri pot fi socotite pierdere.” — *Parabolele Domnului*, p. 115 engl. (cap. 9, *Perla*).

Miercuri

6 aprilie

4. PRINCIPIUL ADEVĂRATEI ÎNȚELEPCIUNI

a. Care este principiul de bază al înțelepciunii divine? Proverbe 1:7.

Proverbe 1:7: „Frica de Domnul este începutul științei, dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura.”

„O propoziție din Scriptură este de o mai mare valoare decât zece mii de idei sau argumente ale omului. Cei care refuză să urmeze calea Domnului vor primi în cele din urmă sentința: „Depărtați-vă de la Mine.” Însă când ne supunem căii lui Dumnezeu, Domnul Isus conduce mințile noastre și umple buzele noastre cu siguranță. Putem fi tari în Domnul și în puterea tăriei Lui. Primindu-L pe Hristos, noi suntem îmbrăcați cu putere. Un Salvator care locuiește în inimă face puterea Sa proprietatea noastră. Adevărul devine marfa din stocul nostru. Nicio nedreptate nu se vede în viață. Suntem capabili să spunem cuvinte la timpul potrivit celor care nu cunosc adevărul. Prezența lui Hristos în inimă este o putere vitalizantă, întărind întreaga ființă.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 71 engl. (secțiunea 2, *Lucrarea sanatorului nostru*, subcap. *Înalta chemare a lucrătorilor sanatorului nostru*).

b. Cum ne avertizează Isus (la care se face referire aici ca „Înțelepciunea”) pe fiecare din noi să luăm seama la apelurile sale? Proverbe 1:20-23.

Proverbe 1:20-23: „Înțelepciunea strigă pe ulițe, își înalță glasul în piețe: strigă unde e zarva mai mare, la porți, în cetate, își spune cuvintele ei: „Până când veți

iubi prostia, proștilor? Până când le va plăcea batjocoritorilor batjocura și vor urî nebulii știința? Întoarceți-vă să ascultați muștrările mele! Iată, voi turna duhul meu peste voi, vă voi face cunoscute cuvintele mele...”

„Salvatorul lumii oferă celor greșiți darul vieții veșnice. El așteaptă un răspuns la ofertele Sale de dragoste și iertare cu o compasiune mai gingașă decât cea care mișcă inima părintelui pământesc pentru a ierta un fiu rătăcit, căit, suferind. El strigă după cel rătăcitor: „Întoarce-te la Mine, și Eu Mă voi întoarce la tine.” Dacă păcătosul încă refuză să asculte de vocea îndurării, care îl cheamă cu dragoste gingașă, compătimitoare, sufletul său va fi lăsat în întuneric. Dacă el neglijează ocazia care i se prezintă, și continuă în cursul lui greșit, mânia lui Dumnezeu va veni, într-un moment neașteptat, asupra lui.” — Ibid., vol. 4, p. 207, 208 engl. (cap. 18, *Mustrare credincioasă necesară*).

c. Cum se adresează Înțelepciunea (Isus) copiilor și tinerilor? Proverbe 2:1-6.

Proverbe 2:1-6: „Fiule, dacă vei primi cuvintele mele, dacă vei păstra cu tine învățăturile mele, dacă vei lua aminte la înțelepciune și dacă-ți vei pleca inima la pricepere, dacă vei cere înțelepciune și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca argintul și vei umbla după ea ca după o comoară, atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu. Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere.”

„Nimeni nu poate cerceta Scripturile în spiritul lui Hristos fără să fie răsplătit. Când omul este dispus să fie instruit ca un copil, când se supune complet lui Dumnezeu, el va găsi adevărul în cuvântul Său. Dacă oamenii ar dori să fie ascultători, ei ar înțelege planul de guvernare al lui Dumnezeu... Taina răscumpărării, întruparea lui Hristos, jertfa Sa ispășitoare, nu ar fi așa cum sunt acum, vagi în mințile noastre. Ele ar fi nu doar mai bine înțelese, ci și categoric mai mult apreciate.” — *Parabolele Domnului*, p. 114 engl. (cap. 9, *Perla*).

Joi

7 aprilie

5. LAUDĂ-TE CU DOMNUL

a. Ce este îndreptățirea prin credință? Romani 3:21-24.

Romani 3:21-24: „Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege – despre ea mărturisesc Legea și Prorocii – și anume neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.”

„Când păcătosul pocăit, zdrobit în fața lui Dumnezeu, discernе ispășirea lui Hristos în favoarea lui și acceptă această ispășire ca singura sa speranță în această viață și în viața viitoare, păcatele îi sunt iertate. Aceasta este îndreptățirea prin credință. Fiecare suflet care crede trebuie să își conformeze voia în totalitate voii lui Dumnezeu și să rămână într-o stare de căință și zdrobire, exercitând credință în meritele ispășitoare ale Răscumpărătorului, și înaintând din tărie în tărie, din slavă în slavă.” — *Credința și faptele*, p. 103 engl. (cap. 15, *Aceasta este îndreptățirea prin credință*).

„Ce este îndreptățirea prin credință?—Este lucrarea lui Dumnezeu de a pune în praf slava omului și de a face pentru om ceea ce nu stă în puterea acestuia să facă pentru sine însuși. Când oamenii văd nimicnicia lor, ei sunt pregătiți să fie îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos. Când ei încep să Îl laude și să Îl înalțe pe Dumnezeu toată ziua, atunci, prin contemplare, ei devin schimbați în același chip. Ce înseamnă regenerarea?—Înseamnă a-i revela omului care este natura sa reală, că în el însuși el este fără valoare.” — *Special Testimonies for Ministers and Workers*, Seria A, Nr. 9, p. 62.

b. Cum putem noi revela slava lui Dumnezeu în viața noastră zilnică? 2 Corinteni 3:18.

2 Corinteni 3:18: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

(2 Corinteni 3:18, engl.: „Dar noi toți, cu fața descoperită, privind ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip de la glorie spre glorie, chiar prin Duhul Domnului.”)

„Credincioșii din Corint aveau nevoie de o experiență mai adâncă în lucrurile lui Dumnezeu. Ei nu știau pe deplin ce însemna să contempli slava Sa și să fii schimbat din caracter în caracter. Ei zăriseră doar primele raze ale zorilor timpurii ai acelei slăvi. Dorința lui Pavel pentru ei era ca ei să poată fi umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu, continuând să Îl cunoască pe Cel a cărui apariție este pregătită ca dimineața, și continuând să învețe de la El până când ei urma să ajungă la lumina completă a amiezii unei credințe perfecte a evangheliei.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 307, 308 engl. (cap. 29, *Un mesaj de avertizare și implorare*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce avertizare trebuie să iau eu din dezbinările care au existat în Corint?
2. Numiți câteva puncte vitale pe care trebuie să le înțelegem cu privire la cruce.
3. Explicați pericolul concentrării mai mult asupra înțelepciunii omului decât asupra înțelepciunii lui Dumnezeu.
4. De ce este înțelepciunea lui Dumnezeu de o valoare atât de imensă?
5. Descrieți slava care trebuie să radieze de la poporul lui Dumnezeu.

Imoralitatea în biserică

TEXT DE MEMORAT: „Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomii, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 6:9, 10)

„Cum poate cineva care are mesajul solemn, prețios pentru acest timp, să își îngăduie gânduri impure și fapte nesfinte, când știe că Cel care nu aștește niciodată și nu doarme niciodată vede fiecare acțiune și citește fiecare gând al minții? O, [tocmai] pentru că există nelegiuire în pretinsul popor al lui Dumnezeu poate El să facă atât de puțin pentru ei.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 430, 431 engl. (cap. 16, *Înălțați standardul*, subcap. *Nevoia de alarmă*).

Recomandare pentru studiu: *Lift Him Up*, p. 297.

Duminică

10 aprilie

1. CONDIȚIA MORALĂ A LUMII

a. Ce imagine tristă prezintă Pavel cu privire la ultimele zile? 2 Timotei 3:1-5.

2 Timotei 3:1-5: „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmbânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfăți, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”

„Nelegiuirea care abundă nu se limitează doar la cel necredincios și la batjocoritor. Dacă ar fi așa cazul—dar nu e! Mulți bărbați și femei care mărturisesc religia lui Hristos sunt vinovați. Chiar unii care pretind că așteaptă venirea Sa nu sunt mai pregătiți pentru acel eveniment decât Satan însuși. Ei nu se curăț de orice mînjitură. Ei au slujit atât de mult timp poftelor lor, încât este natural pentru gândurile lor să fie impure și imaginațiile lor corupte.” — *Sfaturi pentru sănătate*, p. 615 engl. (secțiunea XIII, *Sfințirea vieții*, subcap. *Sluijtorii ai păcatului*).

b. Prin minunatul Său har, cine va putea să Îl vadă pe Dumnezeu? Matei 5:8.

Matei 5:8: „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*”

(*Matei 5:8, engl.: „Binecuvântați sunt cei puri în inimă, pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu”*).

„Cuvintele lui Isus: ‚Fericiți cei cu inima curată (engl. „pură”),’ au o semnificație mai profundă—nu doar pur în sensul în care înțelege lumea puritatea, lipsit de ceea ce este senzual, pur—fără poftă, ci sincer, loial în scopurile ascunse și în motivele sufletului, fără mândrie și căutare a interesului propriu, umil, neegoist, asemenea unui copil.” — *Cugetări de pe Muntele Ferișilor*, p. 25 engl. (cap. 2, *Ferișirile*).

Luni

11 aprilie

2. CORINT

a. Cât de notoriu (renumit) era orașul Corint în ce privește moralitatea?

„Chiar la începutul lucrărilor sale în acest nod de călătorie, Pavel a văzut în toate părțile obstacole serioase în calea progresului lucrării sale. Orașul era aproape complet dedicat idolatriei. Venus era zeița favorită, și cu închinarea la Venus erau în legătură multe ritualuri și ceremonii demoralizatoare. Corinteni deveniseră foarte cunoscuți, chiar între păgâni, pentru imoralitatea lor grosolană. Ei păreau să aibă doar puține gânduri sau preocupări dincolo de plăcerile și distracțiile clipei.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 243, 244 engl. (cap. 24, *Corint*).

b. Cât de serios era afectată biserica din Corint de mediul păgân din jur? 1 Corinteni 5:1, 2.

1 Corinteni 5:1, 2: „*Din toate părțile se spune că între voi este curvie, și încă o curvie de acelea care nici chiar la păgâni nu se pomenesc, până acolo că unul din voi trăiește cu nevasta tatălui său. Și voi v-ați fâlit! Și nu v-ați mâhnit mai degrabă, pentru ca cel ce a săvârșit fapta aceasta să fi fost dat afară din mijlocul vostru!*”

„După plecarea lui Pavel... s-au iscat condiții nefavorabile; neghina care fusese semănată de vrăjmaș a apărut între grâu, și nu a durat mult până când aceasta a început să aducă rodul ei rău. Era un timp de încercare severă pentru biserica din Corint. Apostolul nu mai era cu ei pentru a trezi

zelul lor și a-i ajuta în încercările lor de a trăi în armonie cu Dumnezeu, și încetul cu încetul mulți au devenit neglijenți și indiferenți, și au permis gusturilor și înclinațiilor lor naturale să îi controleze. Cel care îi îndemnase atât de des spre idealuri înalte de puritate și integritate nu mai era cu ei, și nu puțini dintre cei care la momentul convertirii lor abandonaseră obiceiurile lor rele, s-au întors la păcatele înjositoare ale păgânismului.” — Ibid., p. 299, 300 engl. (cap. 29, *Un mesaj de avertizare și apeluri*).

c. Ce a declarat apostolul Pavel cu privire la omul imoral—și cum a prezentat el motivul pentru care călcătorul pe față al legii să fie îndepărtat din părtășia bisericii? 1 Corinteni 5:3-8.

1 Corinteni 5:3-8: „Cât despre mine, măcar că n-am fost la voi cu trupul, dar fiind de față cu duhul, am și judecat, ca și când aș fi fost de față, pe cel ce a făcut o astfel de faptă. În Numele Domnului Isus, voi și duhul meu, fiind adunați laolaltă prin puterea Domnului nostru Isus, am hotărât ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus. Nu vă lăudați bine. Nu știți că puțin aluat dospește toată plămădeala? Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat, căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit. Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției și adevărului.”

(1 Corinteni 5:3-8, engl.: „Fiindcă eu, într-adevăr, ca absent în trup dar prezent în duh, am judecat deja ca fiind prezent, pe acela care a înfăptuit acest lucru, în numele Domnului nostru Isus Hristos, să îl predați pe unul ca acesta lui Satan pentru nimicirea cărnii, ca duhul să îi fie salvat în ziua Domnului Isus. Fala voastră nu este bună. Nu știți că puțină dospeală dospește tot aluatul? De aceea curățați dospeala veche, ca să fiți un aluat nou, așa nedospiți cum sunteți. Căci de fapt Hristos, paștele nostru, a fost sacrificat pentru noi. De aceea, să ținem sărbătoarea nu cu dospeală veche, nici cu dospeala răutății și stricăciunii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.”)

„Pavel scrisese sumar bisericii, sfătuindu-i să nu se însoțească cu membrii care persistau în destrăbălare; însă mulți dintre credincioși au răstălmăcit afirmația apostolului, se certau pe cuvintele sale, și se scuzau pentru faptul că desconsiderau instrucțiunea sa.” — Ibid., p. 300 engl. (cap. 29, *Un mesaj de avertizare și apeluri*).

3. SEPARARE ABSOLUT NECESARĂ

a. Care este condiția de bază pentru copiii lui Dumnezeu pentru a fi liberi de poluare morală? 2 Corinteni 6:14-18. În același timp, cum putem ajunge noi la oameni cu evanghelia lui Hristos?

2 Corinteni 6:14-18: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit (engl.: „inegal”) cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor (engl.: „voi locui în ei și voi umbla între ei”); Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu”. De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul. Nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.”

„Prin asocierea cu idolatrii și unirea cu ei în festivitățile lor, evreii au fost conduși să încalce legea lui Dumnezeu și să aducă asupra națiunii lor judecățile Sale. La fel acum, conducându-i pe urmașii lui Hristos să se asocieze cu cei neevlavioși și să se unească în amuzamentele lor, Satan are cel mai mare succes în a-i ademini la păcat. [2 Corinteni 6:17, citat]. Dumnezeu cere de la poporul Său de acum o deosebire la fel de mare față de lume în obiceiuri, practici și principii, cum a cerut de la Israel în vechime. Dacă ei urmează cu credincioșie învățăturile cuvântului Său, această distincție va exista; nu poate fi altfel. Avertizările date evreilor împotriva asimilării păgânilor, nu erau mai directe sau mai explicite decât sunt cele care interzic creștinilor să se conformeze spiritului și obiceiurilor celor neevlavioși. Hristos ne spune: ‚Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.’ (1 Ioan 2:15). ‚Prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu; oricine va fi, de aceea, prieten al lumii, este vrăjmaș cu Dumnezeu.’ (Iacov 4:4 engl). Urmașii lui Hristos trebuie să se separe de păcătoși, alegând societatea lor doar atunci când există oportunitatea de a le face bine. Nu putem fi prea hotărâți în a evita compania celor care exercită o influență spre a ne trage departe de Dumnezeu. În timp ce ne rugăm ‚Nu ne duce în ispită’, noi trebuie să evităm ispita, în măsura în care este posibil.” — *Patriarhi și profeți*, p. 458, 459 engl. (cap. 41, *Apostazie la Iordan*).

b. Care este instrucțiunea lui Pavel cu privire la cei care trăiesc în păcat pe față în biserică? 1 Corinteni 5:9-13.

1 Corinteni 5:9-13: „V-am scris în epistola mea să n-aveți nicio legătură cu curvarii. Însă n-am înțeles cu curvarii lumii acesteia sau cu cei lacomi de bani sau cu cei hrăpăreți sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume. Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate”, totuși este curvar sau lacom de bani sau închinător la idoli sau defăimător sau bețiv sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați. În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară? Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru? Cât despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Dați afară dar din mijlocul vostru pe răul acela.”

„Exemplul lui Hristos interzice exclusivismul la Cina Domnului. Este adevărat că păcatul pe față îl exclude pe cel vinovat. Aceasta învață Duhul Sfânt în mod clar. (1 Corinteni 5:11). Însă dincolo de aceasta nimeni nu trebuie să dea sentințe (judecați). Dumnezeu nu a lăsat ca oamenii să spună cine să se prezinte cu asemenea ocazii. Pentru că cine poate citi inima? Cine poate distinge între neghină și grâu? ,Un om să se examineze, și așa să mănânce din acea pâine, și să bea din acel pahar.’ Pentru că ,oricine va mânca din această pâine și va bea din această cupă a Domnului în mod nedemn, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.’ ,Cel care mănâncă și bea în mod nedemn, mănâncă și bea condamnare pentru sine însuși, întrucât nu discern trupul Domnului.’ (1 Corinteni 11:28, 27, 29 engl.)” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 656 engl. (cap. 72, *În amintirea Mea*).

Miercuri

13 aprilie

4. DISCIPLINA BISERICII

a. Ce instrucțiuni clare sunt date cu privire la cei greșiți? Proverbe 25: 8, 9; Matei 18:15.

Proverbe 25:8, 9: „Nu te grăbi să te iei la ceartă, ca nu cumva, la urmă, să nu știi ce să faci când te va lua la ocări aproapele tău. Apără-ți pricina împotriva apropielui tău, dar nu da pe față taina altuia”. (În engleză vers. 9: „Dezbate cauza ta cu aproapele tău, dar nu dezvălui o taină altuia.”)

Matei 18:15: „Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și mustră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.”

„În comportamentul cu membrii greșiți ai bisericii, poporul lui Dumnezeu trebuie să urmeze instrucțiunea dată de Salvatorul în capitolul optsprezece din Matei... [Vezi Matei 18:15-18]. Nu spune altora despre greșeală. I se spune unei persoane, apoi unei alteia, apoi încă unei alteia; și în mod

continuu raportul crește, și răul crește, până când întreaga biserică este făcută să sufere. Rezolvă chestiunea ,între tine și el singur.' Acesta este planul lui Dumnezeu...

„Nu îngădui păcatul asupra unui frate; dar nu îl expune, sporind astfel dificultatea, făcând ca mustrarea să pară ca o răzbunare. Corectează-l în modul schițat în cuvântul lui Dumnezeu.” — *Slujitorii evangheliei*, p.498, 499 engl. (cap. 11, *În relație unii cu alții*, subcap. *Disciplina bisericii*).

„[Matei 18:15 citat.] Dacă desconsideri cuvintele lui Hristos, și umbli în scânteile aprinse de tine însuși, nu vei înfăptui neprihănirea, și vei ajunge sub puterea fermecătoare a lui Satan.” — *The Review and Herald*, 16 august 1892.

b. Dacă — și numai dacă — primul pas eșuează, care este următorul pas în recuperarea membrului greșit? Matei 18:16.

Matei 18:16: „Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.”

„Ia-i cu tine pe cei care au o gândire spirituală, și vorbește cu cel greșit cu privire la greșeală. El poate să cedeze la apelurile unite ale fraților săi. Când vede faptul că ei sunt de acord în chestiunea în cauză, mintea sa poate fi iluminată.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 500 engl. (cap. 11, *În relație unii cu alții*, subcap. *Disciplina bisericii*).

c. Dacă — și numai dacă — primii doi pași eșuează, care este următorul pas cu privire la cel greșit? Matei 18:17, 18.

Matei 18:17, 18: „Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș. Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.”

„Și dacă neglijează să îi asculte, ce trebuie făcut atunci? Să ia asupra lor câteva persoane, într-o adunare administrativă, responsabilitatea de a-l exclude pe cel greșit? ,Dacă el neglijează să îi asculte, spune-l bisericii.' Biserica să ia măsură cu privire la membrii ei...”

Dacă el nu va asculta de vocea bisericii, dacă refuză toate eforturile făcute pentru a-l recupera, asupra bisericii zace responsabilitatea de a-l separa din părțasia lor. Numele lui trebuie atunci să fie șters din registre.” — *Ibid.*, p. 500, 501 engl. (cap. 11, *În relație unii cu alții*, subcap. *Disciplina bisericii*).

5. DISCIPLINA BISERICII (CONTINUARE)

a. Ce trebuie să învățăm din modul în care biserica din Corint trebuia să acționeze deschis și hotărât cu fărădelegea pe față? 1 Corinteni 5:12, 13.

1 Corinteni 5:12, 13: „În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară? Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru? Cât despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Dați afară dar din mijlocul vostru pe răul acela.”

„Niciun slujbaș al bisericii să nu sfătuiască, niciun comitet să nu recomande, nicio biserică să nu voteze ca numele unui făcător de rele să fie îndepărtat din registrele bisericii, până când nu a fost urmată cu credincioșie instrucțiunea dată de Hristos. Când aceasta s-a făcut, biserica s-a absolvit de vină în fața lui Dumnezeu.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 501 engl. (cap. 11, *În relație unii cu alții*, subcap. *Disciplina bisericii*).

„Când fiecare specificație pe care a dat-o Hristos a fost împlinită într-un spirit creștin, sincer, atunci, și doar atunci, Cerul ratifică decizia bisericii, pentru că membrii ei au gândirea lui Hristos, și fac așa cum ar face El, dacă El ar fi pe pământ.” — *Solii alese*, vol. 3, p. 22 engl. (cap. 2, *Unitatea în biserică*).

„Păcatul și păcătoșii din biserică trebuie să fie tratați în mod prompt, ca să nu fie contaminați și alții...”

Când membrii individuali ai bisericii vor acționa ca urmași sinceri ai Salvatorului blând și umil, va exista mai puțină ascundere și scuzare a păcatului. Toți se vor strădui să acționeze ca și când ar fi în prezența lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 147 engl. (cap. 13, *Agenții lui Satan*).

„Hristos a învățat în mod deschis că cei care persistă în păcat pe față trebuie să fie separați de biserică, însă El nu ne-a încredințat lucrarea de a judeca motivul sau caracterul. El cunoaște natura noastră prea bine pentru a ne încredința nouă această lucrare. Dacă am încerca să smulgem din rădăcină din biserică pe cei despre care presupunem că sunt creștini falși, am face cu siguranță greșeli. Adesea considerăm ca subiecte lipsite de speranță tocmai pe cei pe care Hristos îi atrage la Sine. Dacă ar trebui să avem de-a face cu aceste suflete conform judecății noastre imperfecte, probabil că aceasta ar stinge ultima lor speranță. Mulți care se cred creștini vor fi găsiți în cele din urmă cu lipsuri. În cer vor fi mulți despre care vecinii lor au presupus că nu vor ajunge niciodată acolo. Omul judecă după aparențe, însă Dumnezeu judecă inima.” — *Parabolele Domnului*, p. 71, 72 engl. (cap. 4, *Neghină*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Descrieți adâncimea purității pe care Domnul dorește să o reverse în fiecare dintre noi.
2. De ce trebuie să fie tratată cu seriozitate încălcarea legii lui Dumnezeu?
3. Când ne adresăm comportamentului păcătos, care ar trebui să fie scopul nostru?
4. Care trebuie să fie atitudinea și acțiunea mea, dacă văd pe cineva făcând răul?
5. Când este necesară disciplina bisericii și posibilă excluderea?

Procese între frați

TEXT DE MEMORAT: „Nu știți că voi veți judeca pe îngerii? Cu atât mai mult lucrurile care țin de această viață?” (1 Corinteni 6:3)

„Sfinții trebuie să judece lumea. Atunci, trebuie ei să depindă de lume, și de avocații lumii să le rezolve dificultățile? Dumnezeu nu dorește ca ei să își ducă problemele la supuși ai vrăjmașului pentru o decizie. Să avem încredere unii în alții.” — *Solii alese*, vol. 3, p. 303 engl. (cap. 37, *Advențiștii de Ziua a Șaptea și procesele*).

Recomandare pentru studiu: *Solii alese*, vol. 3, p. 299-305 (cap. 37, *Advențiștii de Ziua a Șaptea și procesele*).

Duminică

17 aprilie

1. JUDECATA CELOR RĂI

- a. Când va avea loc judecata celor pierduți? **Apocalipsa 20:2, 4; 2 Petru 2:4. Cine îi va judeca? 1 Corinteni 6:2, 3.**

Apocalipsa 20:2, 4: „El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani... Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasc capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărțit cu Hristos o mie de ani.”

2 Petru 2:4: „Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în adânc, unde stau înconjurați de întunerici, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată...”

1 Corinteni 6:2, 3: „Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate (engl.: „cele mai neînsemnate”)? Nu știți că noi vom judeca pe îngerii? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia?”

„În timpul celor o mie de ani dintre prima și a doua înviere are loc judecata celor răi. Apostolul Pavel indică spre această judecată ca un eveniment care urmează după a doua venire: „De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta

lauda de la Dumnezeu.” [1 Corinteni 4:5 citat]. Daniel declară că atunci când Cel Îmbătrânit de Zile a venit, „judecata a fost dată sfinților Celui Preaînalt” (Daniel 7:22). În acest timp, cei neprihăniți domnesc ca regi și preoți pentru Dumnezeu. Ioan spune în Apocalipsa: „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani... Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.” [Apocalipsa 20:4, 6 citat]. În acest timp, așa cum a fost prezis de Pavel, „sfinții vor judeca lumea.” (1 Corinteni 6:2). În unire cu Hristos, ei îi vor judeca pe cei răi, comparând faptele lor cu manualul de statute, Biblia, și decidând fiecare caz conform faptelor făcute în trup. Atunci partea pe care cei răi trebuie să o sufere este măsurată, conform faptelor lor; și este înregistrată în dreptul numelor lor în cartea morții...

Satan, de asemenea, și îngerii răi sunt judecați de Hristos și poporul Său... Și Iuda declară că „îngerii care nu și-au menținut prima lor stare, ci și-au părăsit propria lor locuință, El i-a rezervat în lanțuri veșnice sub întuneric, spre judecata zilei celei mari.” (Iuda 6 engl.) — *Marea luptă*, p. 660, 661 engl. (cap. 41, *Pustiirea pământului*).

Luni

18 aprilie

2. DISPUTE ÎNTRE CREȘTINI

a. Unde trebuie să fie rezolvate problemele bisericii? 1 Corinteni 6:4, 5.

1 Corinteni 6:4, 5: „Deci, când aveți neînțelegeri pentru lucrurile vieții acesteia, voi puneți judecători pe aceia pe care Biserica nu-i bagă în seamă? Spre rușinea voastră zic lucrul acesta. Astfel, nu este între voi nici măcar un singur om înțelept, care să fie în stare să judece între frate și frate?”

„Sfinții vor judeca lumea. Atunci, să depindă ei de lume și de avocații lumii, să le rezolve dificultățile? Dumnezeu nu dorește ca ei să își ducă problemele la supușii vrăjmașului pentru decizii. Să avem încredere unii în alții.” — *Solii alese*, vol. 3, p. 303 (cap. 37, *Advenștii de ziua a șaptea și procesele*).

b. Ce stare de lucruri existentă în biserica din Corint, a provocat o muștrare din partea lui Pavel? 1 Corinteni 6:1, 2, 6. Cum consideră Dumnezeu această practică?

1 Corinteni 6:1, 2, 6: „Cum! Când vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece cu el la cei nelegiuți și nu la sfinți? Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate? (6) Dar un frate se duce la judecată cu alt frate, și încă înaintea necredincioșilor!”

„Lumea și membrii neconvertiți ai bisericii sunt în simpatie. Când Dumnezeu îi muștră pentru că doresc să își urmeze propria cale, unii își pun încrederea în lume și aduc chestiunile din biserică în fața lumii, pentru decizii. Atunci există coliziune și luptă, și Hristos este răstignit din nou, și făcut public de rușine. Acei membri ai bisericii care apelează la curțile de judecată lumești arată că ei au ales lumea ca judecător al lor, și numele lor sunt înregistrate în cer ca [fiind] una cu necredincioșii. Cu câtă nerăbdare prinde lumea afirmațiile acelor care trădează încrederea sfinte!...”

A te baza pe brațul legii este o dizgrație pentru creștini; totuși, acest rău a fost introdus și nutrit în poporul ales al lui Dumnezeu. Principiile lumești au fost introduse pe neobservate, până când în practică mulți dintre lucrătorii noștri devin ca laodiceenii—cu inima împărțită, din cauza atât de marii încredere acordate avocaților, și documentelor și înțelegerilor legale. O astfel de stare de lucruri este respingătoare pentru Dumnezeu.” — Ibid., vol. 3, p. 302, 303 engl. (cap. 37, *Advenștii de Ziua a Șaptea și procesele*).

c. Unde putem găsi soluția la problemele dintre membrii bisericii? 1 Corinteni 6:7-11; 1 Ioan 1:7, 9; Proverbe 28:13.

1 Corinteni 6:7-11: „Chiar faptul că aveți judecăți între voi este un cusur pe care-l aveți. Pentru ce nu suferiți mai bine să fiți nedreptățiți? De ce nu răbdați mai bine paguba? Dar voi singuri sunteți aceia care nedreptățiți și păgubiți, și încă pe frați! Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți în Numele Domnului Isus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru.”

1 Ioan 1:7, 9: „Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtașie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat... Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

Proverbe 28:13: „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”

„Condițiile pentru obținerea îndurării lui Dumnezeu sunt simple, drepte și rezonabile. Domnul nu ne cere să facem vreun lucru chinuitor ca să putem obține iertarea de păcat. Nu avem nevoie să facem peregrinaje lungi și oboseitoare, sau să îndeplinim penitențe dureroase, pentru a recomanda sufletele noastre Dumnezeului cerului sau pentru a expia (ispăși) fărădelegea noastră; însă cel care mărturisește și părăsește păcatul său va avea îndurare.” — *Calea către Hristos*, p. 37 engl. (cap. 4, *Mărturisirea*).

Marți

19 aprilie

3. AVERTIZARE ÎMPOTRIVA SENZUALITĂȚII

a. Care a fost scopul principal al creării noastre? *Isaia 43:7*.

Isaia 43:7: „pe toți cei ce poartă Numele Meu și pe care i-am făcut spre slava Mea, pe care i-am întocmit și i-am alcătuit.”

(*Isaia 43:7, engl.*: „Pe fiecare ce este chemat cu numele Meu, fiindcă l-am creat pentru gloria Mea, l-am format; da, eu l-am făcut.”

„Chiar și acum toate lucrurile create declară slava excelenței [lui Dumnezeu]. Nu există nimic, în afară de inima egoistă a omului, care să trăiască pentru sine însuși. Nicio pasăre care străpunge văzduhul, niciun animal care se mișcă pe pământ—toate slujesc unei alte forme de viață. Nu există nicio frunză în pădure sau fir umil de iarbă, care să nu aibă slujirea sa. Fiecare copac și arbust și frunză revarsă acel element de viață fără de care nici omul, nici animalul nu ar putea trăi; și omul și animalul, la rândul lor, slujesc vieții copacului și arbustului și frunzei. Florile răspândesc parfum și își desfășoară frumusețea lor în binecuvântare pentru lume. Soarele revarsă lumina sa pentru a înveseli o mie de lumi. Oceanul însuși, sursa tuturor izvoarelor și fântânilor, primește torente din fiecare țară, însă primește pentru a da. Aburii care se ridică din el cad în ploii care udă pământul, ca să dea rod și să înmugurească.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 20, 21 engl. (cap. 1, *Dumnezeu cu noi*).

b. Cum considera Pavel corpul credincioșilor? *Romani 6: 13, 15, 19, 20*.

Romani 6: 13, 15, 19, 20: „Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiurii, ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii...¹⁵ Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că nu mai suntem sub Lege, ci sub har?^{19, 20} Nicidecum. Vorbesc omenește, din pricina neputinței firii voastre pământești: după cum odinioară v-ați făcut mădularele voastre roabe ale

necurăției și fărădelegii, așa că săvârșiți fărădelegea, tot așa acum trebuie să vă faceți mădularele voastre roabe ale neprihănirii, ca să ajungeți la sfințirea voastră! Căci, atunci când erați robi ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire.”

„Din veacuri eterne a fost scopul lui Dumnezeu acela ca fiecare ființă creată, de la serafimul strălucitor și sfânt până la om, să fie un templu în care să locuiască Creatorul. Din cauza păcatului, omenirea a încetat să mai fie un templu pentru Dumnezeu. Întunecată și mânjită de păcat, inima omului nu mai revela slava Celui Divin. Însă prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, scopul Cerului este împlinit. Dumnezeu locuiește în umanitate, și prin har salvator inima omului devine din nou templul Său.” — Ibid., p.161 engl. (cap. 16, *În Templul Său*).

c. Întrucât suntem proprietatea lui Dumnezeu, ce ar trebui să înțelegem fiecare dintre noi cu privire la propriul nostru corp? 1 Corinteni 3:16, 17; 10:31.

1 Corinteni 3:16, 17: „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește (engl.: „mânjește”) cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu, căci Templul lui Dumnezeu este sfânt, și așa sunteți voi.”

1 Corinteni 10:31: „Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

„Prin inspirația Duhului lui Dumnezeu, apostolul Pavel scrie că ‚orice faceți’, chiar acțiunea naturală de a mânca sau a bea, ar trebui să fie făcută nu pentru a satisface un apetit pervertit, ci cu un simț de responsabilitate— ‚faceți totul spre slava lui Dumnezeu.’ Fiecare parte a omului trebuie să fie păzită; trebuie să ne păzim ca ceea ce introducem în stomac să nu alunge din minte gândurile înalte și sfinte.” — *Dietă și hrană*, p. 56 engl. (cap. 2, *Dietă și spiritualitatea*).

Miercuri

20 aprilie

4. PURITATE MORALĂ

a. Întrucât corpul nostru este templul Duhului Sfânt, care este responsabilitatea noastră morală cu privire la acesta? 1 Corinteni 6:15-18.

1 Corinteni 6:15-18: „Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Voi lua eu mădularele lui Hristos și voi face din ele mădulare ale unei curve?”

Nicidecum! Nu știți că cine se lipește de o curvă este un singur trup cu ea? Căci este zis: „Cei doi se vor face un singur trup.” Dar cine se lipește de Domnul este un singur duh cu El. Fugiți de curvie! Orice alt păcat pe care-l face omul este un păcat săvârșit afară din trup, dar cine curvește păcătuiește împotriva trupului său.”

„Fiecare creștin va avea de învățat să își restrângă pasiunile și să fie controlat de principiu. Dacă nu face aceasta, el nu este vrednic de numele de creștin.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 347 engl. (cap. 51, *Poluare morală*).

„Principiul moral, îndeplinit cu strictețe, devine singura siguranță a sufletului. Dacă a existat vreodată un timp când dieta trebuie să fie dintre cele mai simple, este acum... Cu cât mai puțin stimulantă dieta, cu atât mai ușor pot fi controlate pasiunile. Satisfacerea gustului nu trebuie consultată fără a ține cont de sănătatea fizică, intelectuală sau morală...”

Dumnezeu ți-a dat o locuință de îngrijit și de păstrat în cea mai bună condiție pentru serviciul Său și pentru slava Sa. Trupurile voastre nu sunt ale voastre. „Cum? Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu, și că voi nu sunteți ai voștri? Pentru că sunteți cumpărați cu un preț: proslăviți deci pe Dumnezeu în trupul vostru, și în spiritul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” — *Ibid.*, p. 352, 353 engl. (cap. 51, *Poluarea morală*).

b. Ce este puritatea morală, și cum putem practica aceasta cu succes? 2 Corinteni 7:1; 1 Tesaloniceni 4:3-5.

2 Corinteni 7:1: „Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt (engl.: „desăvârșind sfințirea”), în frica de Dumnezeu.”

1 Tesaloniceni 4:3-5: „Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie; fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfințenie și cinste, nu în aprinderea poftelor, ca neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu.”

„Avem nevoie să punem o valoare mare pe controlul corect al gândurilor noastre, pentru că acest control pregătește mintea și sufletul să lucreze în mod armonios pentru Stăpânul. Este necesar pentru pacea și fericirea noastră în această viață ca gândurile noastre să fie centrate în Hristos. Cum gândește un om, așa este el. Progresul nostru în puritate morală depinde de gândirea corectă și de acționarea corectă...”

Gândurile rele distrug sufletul. Puterea convertitoare a lui Dumnezeu schimbă inima, rafinând și curățind gândurile. Dacă nu se face un efort hotărât pentru a menține gândurile concentrate asupra lui Hristos, harul nu se poate revela în viață. Mintea trebuie să se angajeze în războiul spiritual.

Fiecare gând trebuie să fie adus în captivitate față de ascultarea de Hristos. Toate obiceiurile trebuie aduse sub controlul lui Dumnezeu.

Avem nevoie de un sentiment constant al puterii înnobilitoare a gândurilor pure și al influenței vătămătoare a gândurilor rele. Să ne fixăm gândurile asupra lucrurilor sfinte. Ele să fie pure și sincere, pentru că singura siguranță pentru fiecare suflet este gândirea corectă. Trebuie să folosim fiecare mijloc pe care l-a pus Dumnezeu la dispoziția noastră pentru stăpânirea și cultivarea gândurilor noastre.” — *Minte, caracter și personalitate*, vol. 1, p. 235 engl. (cap. 25, *Dragoste și sexualitate în experiența umană*).

Joi

21 aprilie

5. VICTORIE ASUPRA ÎNGĂDUIRII DE SINE

a. Cum a ilustrat Pavel alergarea (cursa) creștină? 1 Corinteni 9:25.

1 Corinteni 9:25: „Toți cei ce se luptă la jocurile de obște se supun la tot felul de înfrânări. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate vesteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate vesteji.”

„În speranța de a impresiona în mod viu mințile credincioșilor din Corint cu importanța unui auto-control ferm, a temperanței stricte și a zelului neoscitant în serviciul lui Hristos, Pavel a făcut în scrisoarea sa către ei o comparație izbitoare între cursa creștină și alergările din cursele celebrate la intervale stabilite, în apropiere de Corint. Dintre toate jocurile instituite între greci și romani, alergările erau cele mai vechi și cele mai mult prețuite. Regi, nobili și oameni de stat erau martori la ele. Tineri de rang și cu avere luau parte la ele și nu se dădeau înapoi de la niciun efort sau de la nicio disciplină necesară pentru a obține premiul.

Întrecerile erau guvernate de reguli stricte, de la care nu se făcea rabat. Cei care doreau ca numele lor să fie înregistrate în competiția pentru premiu trebuia să treacă mai întâi printr-o instruire pregătitoare severă. Îngăduirea vătămătoare a apetitului, sau orice altă satisfacere care ar fi degradat vigoarea mentală sau fizică era strict interzisă. Pentru ca cineva să spere să aibă ceva succes în aceste încercări ale tăriei sau vitezei, mușchii trebuia să fie puternici și supli, iar nervii foarte bine sub control. Fiecare mișcare trebuia să fie sigură, fiecare pas iute și neabătut; puterile fizice trebuia să ajungă la cel mai înalt standard.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 309, 310 engl. (cap. 30, *Chemat să ajungem la un standard mai înalt*).

**b. Ce spune Pavel cu referire la câte persoane câștigă premiul?
1 Corinteni 9:24.**

1 Corinteni 9:24: „Nu știți că cei ce aleargă în locul de alergare toți aleargă, dar numai unul capătă premiul? Alergați dar în așa fel ca să câpătați premiul!”

„Niciunul dintre cei care se conformează condițiilor nu va fi dezamăgit la sfârșitul cursei. Niciunul care este serios și perseverent nu va fi lipsit de succes. Cursa nu este pentru cei iuți, nici băătălia pentru cei puternici. Cel mai slab sfânt, la fel ca cel mai puternic, pot câștiga cununa de slavă nemuritoare. Toți cei care, prin puterea harului divin, își aduc viețile în conformare cu voia lui Hristos pot câștiga.” — Ibid., p.313 (cap. 30, *Chemat să ajungem la un standard mai înalt*).

Vineri

22 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Descrieți lucrarea celor răscumpărați în timpul celor o mie de ani.**
- 2. Ce pot face eu pentru a îmbunătăți modul în care sunt administrate problemele din biserică?**
- 3. Cum pot să îl slăvesc mai bine pe Dumnezeu în trupul meu?**
- 4. Ce trebuie să știe creștinii de astăzi cu privire la porunca a șaptea?**
- 5. Cum pot fi victorios în băătălia pentru puritate?**

Principii privitoare la căsătorie

TEXT DE MEMORAT: „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.” (Evrei 13:4)

„Când principiile divine sunt recunoscute și ascultate în această relație, căsătoria este o binecuvântare; ea păzește puritatea și fericirea rasei umane, ea împlinește nevoile sociale ale omului, și înalță natura fizică, intelectuală și morală.” — *Patriarhi și profeți*, p. 46 engl. (cap. 2, *Creațiunea*).

Recomandare pentru studiu: Romani 7:1-3; 1 Corinteni 7 (întregul capitol).

Duminică

24 aprilie

1. UN BĂRBAT ȘI O FEMEIE

a. Când a sărbătorit Dumnezeu prima căsătorie? Geneza 1:27; 2:21, 22.

Geneza 1:27: „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”

Geneza 2:21, 22: „Atunci, Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.”

„Dumnezeu a sărbătorit prima căsătorie. Astfel, instituția Îl are ca Autor pe Creatorul universului. Căsătoria este onorabilă’ (Evrei 13:4 engl.); aceasta a fost unul dintre primele daruri date de Dumnezeu omului, și este una dintre cele două instituții pe care, după Cădere, Adam le-a luat cu el dincolo de porțile Paradisului.” — *Patriarhi și profeți*, p. 46 engl. (cap. 2, *Creațiunea*).

b. Cu ce ocazie a îndeplinit Isus prima Sa minune? Ioan 2:1-10.

Ioan 2:1-10: „A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galileea. Mama lui Isus era acolo. Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui. Când s-a isprăvit vinul, mama lui Isus l-a zis: „Nu mai au vin.” Isus i-a răspuns: „Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul.” Mama lui a zis slugilor: „Să faceți orice vă va zice.” Și acolo erau șase vase de piatră, puse după obiceiul de curățire al iudeilor; și în fiecare vas încăpeau câte două sau trei vedre. Isus le-a zis: „Umpleți vasele acestea

cu apă.” Și le-au umplut până sus. „Scoateți acum”, le-a zis El, „și aduceți nunului.” Și i-au adus. Nunul, după ce a gustat apa făcută vin (el nu știa de unde vine vinul acesta, slugile însă, care scosese apă, știa), a chemat pe mire și i-a zis: „Orice om pune la masă întâi vinul cel bun și, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun, dar tu ai ținut vinul cel bun până acum.”

„Isus nu Și-a început slujirea prin vreo lucrare mare în fața Sinedriului din Ierusalim. La o întâlnire de familie într-un sătuc galilean, puterea Sa a fost demonstrată pentru a adăuga la bucuria unei sărbători de nuntă. Astfel El a arătat simpatia Sa pentru oameni și dorința Sa de a sluji fericirii lor. În pustia ispitirii, El personal băuse cupa vaiului. El a venit pentru a da oamenilor cupa binecuvântării, și prin binecuvântarea Sa să sfințească relațiile vieții umane.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 144 engl. (cap. 15, *La ospățul nunții*).

„La primul ospăț de nuntă la care a participat împreună cu ucenicii Săi, Isus le-a dat cupa care simboliza lucrarea Sa pentru salvarea lor. La ultima cină, El le-a dat-o din nou, în instituirea aceluia ritual sacru prin care moartea Sa urma să fie comemorată până când „El va veni.” — *Ibid.*, p. 149 engl. (cap. 15, *La ospățul nunții*).

Luni

25 aprilie

2. PĂRĂSEȘTE ȘI LIPEȘTE

a. Ce principiu divin a fost scris pentru o căsnicie fericită? Geneza 2:24.

Geneza 2:24: „De aceea va lăsa (engl.: „va părăsi”) omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.”

„În jurul fiecărei familii există un cerc sacru, care ar trebui păstrat nefrânt. În acest cerc, nicio altă persoană nu are dreptul de a veni. Nici soțul, nici soția să nu permită altora să aibă parte la confidențele care le aparțin doar lor. Fiecare să dea mai degrabă dragoste, decât să o aștepte. Cultivați ceea ce este mai nobil în voi înșivă, și fiți grabnici a recunoaște unul în celălalt calitățile bune.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 252 engl. (cap. *Contopirea a două vieți*).

b. Cum pot trăi în armonie deplină doi oameni diferiți? Coloseni 1:27, 28.

Coloseni 1:27, 28: „cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei. Pe El Îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Isus.”

„Dacă voia lui Dumnezeu este împlinită, soțul și soția se vor respecta unul pe celălalt și vor cultiva dragoste și încredere. Orice ar mânji pacea și unitatea familiei ar trebui să fie în mod ferm reprimat, și amabilitatea și dragostea ar trebui cultivate. Cel care manifestă spiritul de gingășie, răbdare, și dragoste, va descoperi că același spirit se va reflecta asupra lui. Unde domnește Spiritul lui Dumnezeu, nu se va vorbi despre nepotrivire în relația de căsătorie. Dacă Hristos a luat într-adevăr chip înăuntru, speranța slavei, va exista unire și dragoste în cămin. Hristos locuind în inima soției va fi în armonie cu Hristos care locuiește în inima soțului. Ei vor lupta împreună pentru locuințele pe care Hristos a mers să le pregătească pentru cei care Îl iubesc.” — *Căminul adventist*, p. 120 engl. (cap. 17, *Obligații mutuale*).

c. Care sunt unele principii suplimentare date pentru îmbunătățirea relației de familie? Efeseni 5:33

Efeseni 5:33: „Încolo, fiecare din voi să-și iubească nevasta ca pe sine; și nevasta să se teamă de bărbat.”

(*Efeseni 5:33, engl.:* „Și mai mult, fiecare dintre voi în parte astfel să își iubească soția, ca pe sine însuși; și soția să se teamă cu respect de soț.”)

„Fiecare să dea dragoste, mai degrabă decât să o ceară. Cultivați ceea ce este cel mai nobil în voi, și fiți rapizi în a recunoaște în celălalt calitățile bune. Conștiința faptului de a fi apreciat este un stimulent și o satisfacție minunată. Simpatia și respectul încurajează eforturile spre excelență, și dragostea însăși crește pe măsură ce stimulează scopurile nobile...

Faceți-L pe Hristos Cel dintâi, Cel din ultimul și Cel mai bun în toate. Pe măsură ce dragostea pentru El devine mai adâncă și mai puternică, dragostea voastră unul pentru celălalt va fi purificată și întărită.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 361 engl. (cap. 29, *Clăditorii căminului*).

Marți

26 aprilie

3. DUMNEZEU URĂȘTE DIVORȚUL

a. Ce principiu fundamental a fost declarat de Domnul Isus cu privire a perpetuitatea relației de căsătorie? Matei 19:4-8.

Matei 19:4-8: „Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: ‘De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup? Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă!’” „Pentru ce dar”, I-au zis ei, „a poruncit Moise ca bărbatul

să dea nevastei o carte de despărțire și s-o lase? (engl. „s-o dea deoparte”)?” Isus le-a răspuns: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele, dar de la început n-a fost așa.”

„Când fariseii L-au întrebat după aceea cu privire la legitimitatea divorțului, Isus le-a indicat ascultătorilor Săi înapoi spre instituția căsătoriei, așa cum a fost rânduită la creațiune. [Matei 19:8 citat]. El a făcut referire la zilele binecuvântate din Eden, când Dumnezeu a declarat toate lucrurile ca ‚foarte bune’. Atunci și-au avut originea căsătoria și Sabatul, instituții gemene spre slava lui Dumnezeu în folosul omenirii. Atunci când Creatorul a unit mâinile perechii sfinte în legământul căsătoriei, spunând: Omul ‚va părăsi pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa: și ei vor fi una’ (Geneza 2:24 engl.), El a enunțat legea căsătoriei pentru toți copiii lui Adam până la încheierea timpului. Ceea ce Tatăl cel veșnic Însuși declarase bun era legea celei mai înalte binecuvântări și dezvoltări pentru om.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 63, 64 engl. (cap. 3, *Spiritualitatea legii*).

b. Ce a declarat Dumnezeu prin Maleahi cu privire la necredincioșia în căsătorie? Maleahi 2:12-16.

Maleahi 2:12-16: „Domnul va nimici pe omul care a făcut lucrul acesta, pe cel ce veghează și răspunde, îl va nimici din corturile lui Iacov și va nimici pe cel ce aduce un dar de mâncare Domnului oștirilor. Iată acum ce mai faceți: Acoperiți cu lacrimi altarul Domnului, cu plânsete și gemete, așa încât El nu mai caută la darurile de mâncare și nu mai poate primi nimic din mâinile voastre. Și dacă întrebați: „Pentru ce?” Pentru că Domnul a fost martor între tine și nevasta din tinerețea ta, căreia acum nu-i ești credincios, măcar că este tovarășa și nevasta cu care ai încheiat legământ! Nu ne-a dat Unul singur, Dumnezeu, suflarea de viață și ne-a păstrat-o? Și ce cere acel Unul singur? Sămânță dumnezeiască! Luați seama dar în mintea voastră și niciunul să nu fie necredincios nevastei din tinerețea lui! „Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie”, zice Domnul Dumnezeul lui Israel, „și pe cel ce își acoperă haina cu silnicie”, zice Domnul oștirilor. „De aceea, luați seama în mintea voastră și nu fiți necredincioși!”

(Maleahi 2:12-14, engl.; „Domnul îl va nimici din corturile lui Iacov pe cel care face aceasta, pe învățător și pe elev, și pe cel care aduce o jertfă Domnului oștirilor. Și ați făcut și aceasta, acoperind altarul Domnului cu lacrimi, cu plânset și cu strigăte, până într-atât încât El nu mai respectă jertfa, nici nu o mai primește cu bunăvoință din mâna voastră. Cu toate acestea, voi spuneți: De ce? Pentru că Domnul a fost martor între tine și soția tinereții tale, împotriva căreia te-ai purtat în mod înșelător (perfid, trădător): cu toate acestea, ea este tovarășa ta, și soția legământului tău. Și nu a făcut El una? Totuși el a avut rămășița spiritului. Și de ce una? Ca

să caute o sămânță dumnezeiască. De aceea, luați seama la spiritul vostru, și niciunul să nu se poarte în mod înșelător (perfid, trădător) contra soției din tinerețea sa. Pentru că Domnul, Dumnezeul lui Israel, spune că El urăște despărțirea: pentru că unul acoperă violența cu haina sa, spune Domnul oștirilor: luați seama de aceea la spiritul vostru, ca să nu vă purtați în mod înșelător (perfid, trădător).”)

c. În caz de divorț, ce instrucțiune a dat Domnul prin apostolul Pavel? Romani 7:1-3; 1 Corinteni 7:10-15.

Romani 7:1-3: „Nu știți, fraților – căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea – că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el? Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el, dar, dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei. Dacă, deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă, dar, dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de Lege, așa că nu mai este preacurvă dacă se mărită după altul.”

1 Corinteni 7:10-15: „Celor căsătoriți, le poruncesc, nu eu, ci Domnul, ca nevasta să nu se despartă de bărbat. (Dacă este despărțită, să rămână nemăritată sau să se împace cu bărbatul ei.) Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta. Celorlalți le zic eu, nu Domnul: Dacă un frate are o nevastă necredincioasă și ea voiește să trăiască înaintea cu el, să nu se despartă de ea. Și dacă o femeie are un bărbat necredincios și el voiește să trăiască înaintea cu ea, să nu se despartă de bărbatul ei. Căci bărbatul necredincios este sfințit prin nevasta credincioasă și nevasta necredincioasă este sfințită prin fratele; altminteri, copiii voștri ar fi necurați, pe când acum sunt sfinți. Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu este legat: Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace.”

(1 Corinteni 7:10-15, engl.: „Dar celorlalți le spun eu, nu Domnul: Dacă vreun frate are o soție care nu crede, și ea este mulțumită să trăiască (înaintea) cu el, el să nu o alunge (dea la o parte). Și femeia care are un soț care nu crede, și dacă el este mulțumit să trăiască (înaintea) cu ea, ea să nu îl părăsească (să nu plece de la el). Pentru că soțul care nu crede este sfințit de soție, și soția care nu crede este sfințită de soț; altfel copiii voștri ar fi necurați; dar acum ei sunt sfinți. Dar dacă partea care nu crede pleacă, să plece. Un frate sau o soră nu este sub robie în astfel de cazuri: ci Dumnezeu ne-a chemat la pace.”)

„Dacă soția este necredincioasă și împotrivoare, soțul nu poate, ținând cont de legea lui Dumnezeu, să o alunge pe baza doar a acestui motiv. Pentru a fi în armonie cu legea lui Iehova, el trebuie să rămână cu ea, cu excepția cazului când ea alege din proprie inițiativă să plece. El poate suferi împotrivire și poate fi asuprit și tulburat în multe moduri; el va găsi mângâierea și tăria și sprijinul Său la Dumnezeu, care poate să dea har pentru fiecare

situație critică (caz neprevăzut). El trebuie să fie un om cu o minte curată, cu principii cu adevărat hotărâte, ferme, și Dumnezeu îi va da înțelepciune cu privire la cursul pe care trebuie să îl urmeze.” — *Mărturii despre comportamentul sexual, adulter și divorț*, p.158, 159 (eng.) (secțiunea VII, *Sfaturi către oameni cu probleme morale*, subcap. *Un medic*).

„Acum, ca în zilele lui Hristos, starea societății prezintă un comentariu trist despre idealul cerului pentru această relație sacră. Cu toate acestea, chiar pentru cei care au găsit amărăciune și dezamăgire acolo unde speraseră la tovarășie și bucurie, evanghelia lui Hristos oferă o mângâiere.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 65 eng. (cap. 3, *Spiritualitatea legii*).

Miercuri

27 aprilie

4. VREMURILE DE RESTAURARE

a. Care este scopul lui Dumnezeu pentru poporul Său în aceste ultime zile? **Isaia 58:12-14.**

Isaia 58:12-14: „ Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmăturile de mai înainte, vei ridica din nou temelii străbune; vei fi numit Dregător de spărturi, Cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit. Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov”, căci gura Domnului a vorbit.”

(*Isaia 58:12-14 engl.*: „Și cei care vor ieși din tine vor reconstrui locurile vechi, risipite, vei ridica temeliiile multor generații; și vei fi numit: Reparatorul spărturii, Restauratorul cărărilor de locuit. Dacă îți întorci piciorul de la sabat, de la a-ți face plăcerea în ziua mea sfântă, și vei chema sabatul o desfătare, sabatul sfânt al Domnului, demn de cinste, și îl vei cinsti, nefăcând propriile tale căi, nici găsinđ propria plăcere, nici vorbind propriile tale cuvinte, Atunci te vei desfăta în Domnul; și te voi face să călărești peste locurile înalte ale pământului și te voi hrăni cu moștenirea tatălui tău, Iacob, căci gura Domnului a vorbit aceasta.”)

„Profetul descrie aici un popor care, într-un timp de îndepărtare generală de la adevăr și neprihănire, caută să restaureze principiile care sunt temelia împărăției lui Dumnezeu. Ei sunt reparatori ai unei spărturi care a fost făcută în Legea lui Dumnezeu, zidul pe care El l-a pus în jurul aleșilor Săi pentru protecția lor; și ascultarea de preceptele ei de justiție, adevăr și puritate trebuie să fie siguranța lor perpetuă...”

În timpul sfârșitului, fiecare instituție divină trebuie să fie restaurată. Spărtura făcută în lege la timpul când Sabatul a fost schimbat de către om, trebuie să fie reparată. Rămășița poporului lui Dumnezeu, stând în fața lumii ca reformatori, trebuie să arate că Legea lui Dumnezeu este temelia tuturor reformelor de durată și că Sabatul poruncii a patra trebuie să rămână ca un memorial al creațiunii, o amintire constantă a puterii lui Dumnezeu. În linii clare, distincte, ei trebuie să prezinte necesitatea ascultării de toate preceptele Decalogului. Constrânși de dragoste pentru Hristos, ei trebuie să coopereze cu El în recludirea locurilor pustiite. Ei trebuie să fie reparatori de spărturi, restauratori ai cărărilor de locuit.” — *Profeți și regi*, p. 677, 678 engl. (cap. 57, *Reforma*).

b. Pe lângă Sabatul poruncii a patra, numiți două alte instituții divine care au nevoie să fie restaurate—și menționați de ce.

1) Căsătoria (Geneza 1:26, 27; Matei 19:9)

2) Dieta inițială (Geneza 1:29; Isaia 22:12-14: ziua Ispășirii).

Geneza 1:26, 27: „Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.” Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”

Matei 19:9: „Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă preacurvește și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat preacurvește.”

Geneza 1:29: „Și Dumnezeu a zis: „Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.”

Isaia 22:12-14: „Și totuși Domnul, Dumnezeul oștirilor, vă cheamă în ziua aceea să plângeți și să vă bateți în piept, să vă radeți capul și să vă încingeți cu sac. Dar iată, în schimb, veselie și bucurie! Se junghie boi și se taie oi, se mănâncă la carne și se bea la vin: ‘Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!’ Domnul oștirilor mi-a descoperit și mi-a zis: ‘Nu, nelegiuirea aceasta nu vi se va ierta până nu veți muri,’ zice Domnul, Dumnezeul oștirilor.”

(Isaia 22:12-14 engl.: „Și în acea zi Domnul Dumnezeu oștirilor a chemat la plâns și la jelit și la pleșuvie și la încingere cu pânză de sac; Și, iată, bucurie și veselie, junghiere de boi și tăiere de oi, mâncare de carne și băut de vin; să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri. Și mi-a fost revelat în urechile mele de către Domnul oștirilor: Cu siguranță această nelegiuire nu va fi îndepărtată de la voi până când muriți, spune Domnul Dumnezeu oștirilor.”

„[În Eden] și-au avut originea căsătoria și Sabatul, instituții gemene spre slava lui Dumnezeu în folosul omenirii.” — *Cugetări de pe Muntele fericirilor*, p. 63 engl. (cap. 3, *Spiritualitatea legii*).

„Cum este relația de căsătorie astăzi? Nu este ea pervertită și mânjită, făcută așa cum era în zilele lui Noe? Divorț după divorț este înregistrat în ziarele cotidiene. Aceasta este căsătoria despre care vorbește Hristos când spune că înainte de potop se ‚căsătoreau și dădeau în căsătorie.’” — *Manuscript Releases*, vol. 7, p.56.

„Isus vrea să vadă căsătorii fericite, cămine fericite.” — *In Heavenly Places*, p. 202.

„Adevăratul post care ar trebui să ne fie recomandat tuturor, este abținerea de la orice hrană stimulantă, și folosirea adecvată a hranei nutritive simple, pe care a pus-o Dumnezeu la dispoziție din abundență.” — *Slujirea medicală*, p. 283 engl. (secțiunea 15, *Dieta și hrana*, subcap. *Adevăratul post*).

Joi

28 aprilie

5. VREMURILE DE RESTAURARE (continuare)

a. Ce precedă procesul de restaurare, și ce urmează după el? **Fapte 3:19-21.**

Fapte 3:19-21: „Pocățiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu (engl.: ‚fiți convertiți’), pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină (engl.: ‚când vor veni’) de la Domnul vremurile de înviore și să trimită pe Cel ce a fost rânduit (engl. ‚predicat’) mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării (engl. ‚restituirii’) din nou a tuturor lucrurilor – despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime (engl. ‚de când a început lumea”).”

„Când va avea loc o ‚restaurare a tuturor lucrurilor, despre care a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci de când a început lumea’ (Fapte 3:21), Sabatul creațiunii, ziua în care Isus a stat în mormântul lui Iosif, va continua să fie o zi de odihnă și de bucurie. Cerul și pământul se vor uni în laudă, când ‚de la un Sabat la altul’ (Isaia 66:23) națiunile celor răscumpărați se vor pleca în închinare plină de bucurie față de Dumnezeu și de Miel.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 769, 770 engl. (cap. 80, *În mormântul lui Iosif*).

„Oamenii trebuie să se gândească mai puțin la ceea ce vor mânca și vor bea în ceea ce privește hrana temporară, și mult mai mult cu privire la hrana din cer, care va da tonus și vitalitate întregii experiențe religioase.” — *Slujirea medicală*, p. 283 engl. (secțiunea 15, *Dieta și sănătatea*, subcap. *Adevăratul post*).

„Pentru a ști care sunt cele mai bune alimente, trebuie să studiem planul inițial al lui Dumnezeu pentru dieta omului. Cel care a creat omul și care înțelege nevoile sale, i-a stabilit hrana lui Adam... Cereale, fructe, nuci, și vegetale constituie dieta aleasă pentru noi de Creatorul nostru.” — *Îndrumarea copilului*, p.380 engl. (cap. 62, *Mâncând pentru a trăi*).

„[Ioan Botezătorul] a fost un reprezentant al celor care trăiesc în aceste ultime zile, cărora Dumnezeu le-a încredințat adevărurile sacre de prezentat înaintea oamenilor, pentru a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos. Ioan era un reformator...”

„Ioan s-a separat de prietenii săi și de articolele de lux (neesențiale, scumpe) ale vieții. Simplitatea îmbrăcămintei sale, o haină țesută din păr de cămilă, era o mustrare permanentă pentru extravaganta și etalarea preoților evrei, și a poporului în general. Dieta sa, cu totul din vegetale, din salcâm și miere sălbatică, era o mustrare pentru îngăduirea apetitului, și pentru lăcomia alimentară care prevala (predomina) peste tot.” — *Sfaturi pentru sănătate*, p. 72 engl. (secțiunea 2, *Principii fundamentale ale sănătății*, subcap. Lecții din *Experiența lui Ioan Botezătorul*).

Vineri

29 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care este standardul biblic pentru relația de căsătorie?
2. Explicați secretele unei căsnicii fericite.
3. Unde clarifică Biblia faptul că relația de căsătorie este pentru întreaga viață?
4. Ce instituții vitale din Eden trebuie să restaurăm înainte de revenirea lui Hristos?
5. Cum este lucrarea noastră similară cu cea a lui Ioan Botezătorul?

Sabat, 7 mai 2022

Darul Sabatului Întâi pentru Misiunile Mondiale

„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape... Căpitanul mântuirii noastre spune: „Înaintați. Vine noaptea, când niciun om nu mai poate lucra.”
— *My Life Today*, p. 109.

Misiunea de împărtășire a evangheliei veșnice cu întreaga lume chinută de confuzie babilonică este solicitarea momentului. Aceasta este datoria sacră a fiecărei persoane în parte, care acceptă solia celor trei îngeri. Ce privilegiu este acesta—totuși încă mai este mult de făcut.

La momentul scrierii acestor rânduri, Uniunea Poștală Universală cuprinde 191 națiuni și teritorii în sistemul ei și Națiunile Unite recunosc 195 țări în întreaga lume. Cât de multe persoane în mulțimea de oameni care aleargă dintr-o parte în alta nu au primit încă adevărul prezent, care poate să salveze sufletele lor? Apostolul ne amintește: „Unii nu au cunoașterea de Dumnezeu: spun asta spre rușinea voastră.” „Cum vor chema pe Cel în care nu au crezut? Și cum vor crede în Cel despre care nu au auzit? Și cum vor auzi fără vreun predicator?” (1 Corinteni 15:34 engl.; Romani 10:14 engl.). Nimeni nu este echipat să ducă adevărul în întreaga lume. Însă prin puterea Duhului Sfânt, fiecare dintre noi poate să facă ceva.

„Oricui a primit evanghelia i-a fost dat adevărul sacru pentru a-l împărtăși lumii. Poporul credincios al lui Dumnezeu a fost întotdeauna alcătuit din misionari activi, care și-au consacrat resursele lor pentru a onora numele Său și a folosi în mod înțelept talentele lor în serviciul Său...”

Oricine L-a primit pe Hristos este chemat să lucreze pentru salvarea semenilor săi... Misiunea de a da această invitație include întreaga biserică...

Dumnezeu a așteptat îndelung ca spiritul de slujire să ia în stăpânire întreaga biserică, așa încât fiecare să lucreze pentru El conform abilităților sale. Când membrii bisericii lui Dumnezeu vor îndeplini lucrarea încredințată lor în câmpurile nevoiașe de acasă și din străinătate, în împlinirea misiunii evangheliei, întreaga lume va fi în curând avertizată și Domnul Isus Se va întoarce pe acest pământ cu putere și slavă mare.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 109-111 engl. (cap. 11, *Evanghelia în Samaria*).

Cu ocazia de astăzi a Darului Sabatului Întâi pentru Misiunile Mondiale, fie ca Domnul să miște inimile noastre și să ne ajute să prețuim calea pe care o avem de a colabora în minunata lucrare de salvare—prin darurile noastre generoase.

Departamentul Misionar al Conferinței Generale

Lecții din istoria lui Israel

TEXT DE MEMORAT: „Acele lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” (1 Corinteni 10:11)

„Astăzi Satan folosește aceleași planuri pentru a introduce aceleași rele și eforturile sale sunt urmate de aceleași rezultate care, în zilele lui Israel, au pus pe atât de mulți în mormintele lor.” — *The Review and Herald*, 4 februarie 1909.

Recomandare pentru studiu: 1 Corinteni 10:1-11; *Istoria faptelor apostolilor*, p. 315-317 engl. (cap. 30, *Chemați la atingerea unui standard mai înalt*).

Duminică

1 mai

1. POFTIND LUCRURI RELE

a. Ce lucruri rele (1 Corinteni 10:6) au poftit israeliții?

1 Corinteni 10:6: „Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.”

„Când Dumnezeu i-a condus pe copiii lui Israel afară din Egipt, scopul Său a fost de a-i așeza în țara Canaan, un popor pur, fericit, sănătos... El le-a scos într-o mare măsură carnea din alimentație. El le dăduse carne ca răspuns la vociferările lor, chiar înainte de a ajunge la Sinai, însă aceasta le-a fost asigurată doar pentru o singură zi. Dumnezeu ar fi putut să le pună la dispoziție carnea într-un mod la fel de ușor ca mana, însă asupra poporului a fost pusă o restricție spre binele lor. Scopul Său a fost acela de a-i aproviziona cu o hrană mai bine adaptată nevoilor lor decât dieta cauzatoare de febră și agitație, cu care mulți dintre ei fuseseră obișnuiți în Egipt. Appetitul pervertit trebuia adus într-o stare mai sănătoasă, pentru ca ei să se poată bucura de hrana pusă inițial la dispoziția omului—roadele pământului, pe care Dumnezeu li le-a dat lui Adam și Evei în Eden.” — *Dietă și hrană*, p. 377, 378 engl. (cap. 23, *Carnea — Proteinele-continuare*).

b. Care e fost rezultatul imediat al necumpătării? Numeri 11:4, 20, 31-34.

Numeri 11:4, 20, 31-34: „Adunăturii de oameni care se aflau în mijlocul lui Israel i-a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au început să plângă și să zică: „Cine ne va da carne să mâncăm?” ...²⁰ci o lună întreagă, până vă va ieși pe nări și vă veți scârbi de ea, pentru că n-ați ascultat de Domnul (engl. „pentru că ați disprețuit pe Domnul”) care este în mijlocul vostru și pentru că ați plâns înaintea Lui, zicând: «Pentru ce am ieșit noi oare din Egipt?»” ...³¹Domnul a făcut să sufle de peste mare un vânt, care a adus prepelițe și le-a răspândit peste tabără, cale cam de o zi într-o parte și cale cam de o zi de cealaltă parte în jurul taberei. Aveau o înălțime de aproape doi coți de la fața pământului. În tot timpul zilei aceleia și toată noaptea și toată ziua următoare, poporul s-a sculat și a strâns prepelițe; cel ce strânse cel mai puțin avea zece omeri. Ei și le-au întins în jurul taberei. Pe când carnea era încă în dinții lor, fără să fie mestecată, Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului și Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare. Au pus locului aceleia numele Chibrot-Hataava (Mormintele lăcomiei), pentru că acolo au îngropat pe poporul apucat de poftă.“

„Dorințele lor rebele au fost satisfăcute, însă ei au fost lăsați să sufere rezultatul. Ei s-au ospătat fără restricții, și excesele lor au fost pedepsite repede... Un mare număr dintre ei au fost doborâți de febră arzătoare, în timp ce cei mai virovați dintre ei au fost loviți imediat ce au gustat hrana pe care o poftiseră.” — Patriarhi și profeți, p. 382 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

Luni

2 mai

2. IDOLATRIE

a. În ce apostazie degradatoare s-a implicat Israel la Sinai? Exodul 32:1-6.

Exodul 32:1-6: „Poporul, văzând că Moise zăbovește să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: „Haide, fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră, căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut!” Aaron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre și aduceți-i la mine.” Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus lui Aaron. El i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: „Israele, iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului!” Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui și a strigat: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!” A doua zi, s-au sculat disde-diminează și au adus arderi-de-tot și jertfe de mulțumire. Poporul a șezut de a mâncat și a băut; apoi s-au sculat să joace.”

„Sub pretext că ar ține ‚o sărbătoare Domnului’, ei s-au abandonat cu totul lăcomiei și petrecerii destrăbălate...”

Doar câteva zile trecuseră de când evreii făcuseră un legământ solemn cu Dumnezeu de a asculta de vocea Sa. Ei stătuseră tremurând de teroare în fața muntelui, ascultând cuvintele Domnului: ‚Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine.’ Slava lui Dumnezeu plina încă deasupra Sinaiului sub privirea adunării; însă ei s-au întors de la ea și au cerut alți dumnezei. ‚Ei au făcut un vițel în Horeb, și s-au închinat chipului turnat. Astfel au schimbat slava lor cu chipul unui bou.” (Psalmi 106:19, 20). Cum s-ar fi putut arăta o ingrati-tudine mai mare, sau cum s-ar fi putut aduce o insultă mai semeață față de Cel care li s-a revelat ca un tată gingaș și un rege atotputernic!” — *Patriarhi și profeți*, p. 317 engl. (cap. 28, *Idolatrie la Sinai*).

b. Cum putem fi astăzi în pericol de a fi implicați în idolatrie, chiar și fără chipuri cioplite? Exodul 20:3-6; 1 Ioan 5:21.

Exodul 20:3-6: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul Dumnezeu tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc. Mă îndur până la al milea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.”

1 Ioan 5:21: „Copilașilor, păziți-vă de idoli.”

„Iehova, Cel veșnic, existent prin Sine Însuși, Cel Necreat, El Însuși Sursa și Susținătorul a tot, este singurul în drept a primi reverența supremă și închinarea. Omului i se interzice să ofere oricărui alt lucru primul loc în afecțiunile sale sau în serviciul său. Orice iubim, care tinde să reducă dragostea noastră pentru Dumnezeu sau să interfereze cu serviciul care I se cuvine—din acel lucru noi facem un dumnezeu.” — *Ibid.*, p. 305.

„Oamenii s-au închinat atât de mult timp opiniilor umane și instituțiilor umane, încât aproape întreaga omenire merge după idoli.” — *Profeți și regi*, p. 186 engl. (cap. 14, *În Spiritul și puterea lui Ilie*).

„De fiecare dată când refuzi să dai ascultare soliei de îndurare, te întărești în necredință. De fiecare dată când nu îți deschizi lui Hristos ușa inimii tale, tu devii din ce în ce mai nedispus să ascuți de vocea Celui care vorbește. Tu îți diminuezi șansa de a răspunde la ultimul apel al îndurării. Să nu se scrie despre tine ca despre Israelul din vechime: ‚Efraim s-a alipit de idoli; lasă-l în pace.’ (Osea 4:17). Nu fă ca Isus să plângă pentru tine așa cum a plâns pentru Ierusalim, spunând: ‚De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi laolaltă, așa cum o găină își strânge puii sub aripi, și nu ați vrut! Iată, casa vi se lasă pustie.’ (Luca 13:34, 35).” — *Parabolele Domnului*, p. 237 engl. (cap.18, *Mergeți la drumuri și la garduri*).

3. IMORALITATE

a. Ce dezastru moral l-a prins în cursă pe Israel la Baal-Peor? Numeri 25:1-9.

Numeri 25:1-9: „Israel locuia în Sitim și poporul a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab. Ele au pofțit poporul la jertfele dumnezeilor lor, și poporul a mâncat și s-a închinat până la pământ înaintea dumnezeilor lor. Israel s-a alipit de Baal-Peor, și Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel. Domnul a zis lui Moise: „Strânge pe toate căpeteniile poporului și spânzură pe cei vinovați înaintea Domnului în fața soarelui, pentru ca să se întoarcă de la Israel mânia aprinsă a Domnului.” Moise a zis judecătorilor lui Israel: „Fiecare din voi săucidă pe aceia dintre ai lui care s-au lipit de Baal-Peor.” Și iată că un bărbat dintre copiii lui Israel a venit și a adus la frații lui pe o madianită, sub ochii lui Moise și sub ochii întregii adunări a copiilor lui Israel, pe când plângeau la ușa cortului întâlnirii. La vederea acestui lucru, Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, s-a sculat din mijlocul adunării și a luat o suliță în mână. S-a luat după omul acela din Israel până în cortul lui, i-a străpuns prin pânțele pe amândoi: atât pe bărbatul acela din Israel, cât și pe femeia aceea. Și a încetat astfel urgia care izbucnise printre copiii lui Israel. Douăzeci și patru de mii au murit loviți de urgia aceea.”

„La sugestia lui Balaam, regele Moabului a stabilit un mare festival în onoarea zeilor [Madianului] și a fost făcut un aranjament secret că Balaam îi va induce pe israeliți să participe. El era considerat de ei ca un profet al lui Dumnezeu și, ca urmare, nu a avut mari dificultăți în a-și îndeplini scopul. Un mare număr din popor i s-a alăturat în participarea ca martori la festivități. Ei s-au aventurat pe teren interzis și au fost prinși în cursa lui Satan. Fermecați de muzică și dans, și ademeniți de frumusețea vestalelor păgâne (n.tr. vestale—preoteasă care întreține focul în templele/religiile păgâne antice), ei au lepădat loialitatea lor față de Iehova. Când s-au unit în veselie și petrecere, consumul de vin le-a întunecat simțurile și a rupt barierele autocontrolului. Pasiunea a deținut controlul complet; și întrucât își mânjiseră conștiințele cu desfrâu, au fost convinși să se plece în fața idolilor. Ei au adus jertfă pe altarele păgâne și au participat la cele mai degradante ritualuri.” — *Patriarhi și profeți*, p. 454 engl. (cap. 41, *Apostazie la Iordan*).

b. Pe măsură ce ne apropiem de Canaanul ceresc, în ce mod similar lucrează Satan pentru a distruge poporul lui Dumnezeu? 1 Corinteni 10:11-13.

1 Corinteni 10:11-13: „Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor. Astfel dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă. Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.”

„Satan cunoaște bine materialul cu care are el de-a face în inima umană. El cunoaște—pentru că a studiat cu o intensitate diabolică timp de mii de ani—punctele cele mai ușor de asaltat în fiecare caracter; și prin generații succesive, el a lucrat să îi răstoarne pe cei mai puternici oameni, prinți în Israel, prin aceleași ispite care au avut atât de mare succes la Baal-Peor. De-a lungul tuturor secolelor se găsesc risipite epave ale caracterelor care au naufragiat pe stâncile îngăduinței senzuale. Pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, când poporul lui Dumnezeu stă la marginile Canaanului ceresc, Satan, ca în vechime, își va dubla eforturile pentru a-i împiedica de la a intra în țara cea bună. El își întinde cursele pentru fiecare suflet. Nu doar cei ignoranți și necultivați trebuie să se păzească; el își va pregăti ispitele pentru cei din poziții înalte, din cele mai importante posturi; dacă îi poate conduce să își polueze sufletele, el poate să distrugă prin ei pe mulți. Și el folosește acum aceiași agenți pe care i-a folosit acum trei mii de ani. Prin prietenii lumești, prin farmecul frumuseții, prin căutarea de plăceri, prin veselie, prin petreceri și prin cupa de vin, el îi ispitește să încalce porunca a șaptea.” — Ibid., p. 457, 458.

Miercuri

4 mai

4. UN OBICEI RĂU

a. Ce păcat a fost frecvent în călătoria lui Israel, și cum a fost el pedepsit? 1 Corinteni 10:10; Exodul 16:8; Numeri 14:27, 36; 11:1.

1 Corinteni 10:10: „Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul.”

Exodul 16:8: „Moise a zis: „Domnul vă va da astă-seară carne de mâncat, și mâine dimineață vă va da pâine să vă saturați, pentru că a auzit Domnul cârtirile pe care le-ați rostit împotriva Lui; căci ce suntem noi? Cârtirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva Domnului.”

Numeri 14:27, 36: „Până când voi lăsa această rea adunare să cârtească împotriva Mea? Am auzit cârtirile copiilor lui Israel, care cârteau împotriva Mea....”

³⁶Bărbații pe care îi trimisese Moise să iscodească țara și care, la întoarcerea lor, făcuseră ca toată adunarea să cârtească împotriva lui, înnegrind țara” (engl.: „aducând defăimare asupra țării”).

Numeri 11:1: „Poporul a cârtit în gura mare (engl. „s-a plâns”) împotriva Domnului, zicând că-i merge rău. Când a auzit, Domnul S-a mâniat. S-a aprins între ei focul Domnului și a mistuit o parte din marginea taberei.”

„Murmurele și tumultul fuseseră frecvente în timpul călătoriei de la Marea Roșie la Sinai, însă în milă pentru ignoranța și orbirea lor, Dumnezeu nu răsplătise păcatul cu judecăți. Însă, de atunci Dumnezeu li se descoperise la Horeb. Ei primiseră mare lumină, întrucât ei fuseseră martori la maiestatea, puterea și îndurarea lui Dumnezeu; și necredința și nemulțumirea lor au atras vina mai mare. În plus, ei făcuseră un legământ de a-L accepta pe Iehova ca rege al lor, și de a asculta de autoritatea Sa. Cântirea (murmurarea) lor era acum rebeliune și, ca urmare, trebuia să primească o pedeapsă promptă și evidentă, dacă se dorea ca Israel să fie ferit de anarhie și ruină. „Focul lui Iehova a ars între ei și i-a consumat pe cei care erau în cele mai îndepărtate părți ale taberei.” Cei mai vinovați dintre murmurători au fost uciși de fulgere din nor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 379 engl. (cap. 33, De la Sinai la Cadeș).

b. De ce majoritatea israeliților care au ieșit din Egipt nu au putut să intre în țara promisă—și de ce călătorește poporul lui Dumnezeu de astăzi atât de mult timp prin această lume rea? Evrei 3:16-19; 4:1, 2.

Evrei 3:16-19: „Cine au fost, în adevăr, cei ce s-au răzvrătit după ce auziseră? N-au fost oare toți aceia care ieșiseră din Egipt prin Moise? Și cine au fost aceia de care S-a dezgustat El patruzeci de ani? N-au fost oare cei ce păcătuiseră și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie? Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră? Vedem dar că n-au putut să intre din pricina necredinței lor.”

(*Evrei 3:16-19, engl.: „Fiindcă unii, după ce au auzit, s-au răzvrătit; însă nu toți care au ieșit din Egipt, prin Moise. Dar pe cine s-a mâhnit el patruzeci de ani? Nu pe cei ce au păcătuțit, ale căror trupuri moarte au căzut în pustie? Și cui a jurat el că nu vor intra în odihna lui, dacă nu celor ce nu au crezut? Așadar, vedem că nu au putut să intre din cauza necredinței.”*)

Evrei 4:1, 2: „Să luăm dar bine seama ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu. Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor, dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.”

(Evrei 4:1, 2, engl.: „Așadar, fiindu-ne lăsată o promisiune de a intra în odihna Lui, să ne temem ca nu cumva unora să le pară că unii nu ați ajuns la ea. Pentru că nouă, ca și lor, ne-a fost predicată evanghelia; dar cuvântul predicat nu le-a folosit, nefiind amestecat cu credință în cei ce l-au auzit.”)

„Timp de patruzeci de ani, necredința, murmurarea și rebeliunea au ținut vechiul Israel în afara țării Canaanului. Aceleași păcate au amânat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. În niciun caz vina nu a fost la promisiunile lui Dumnezeu. Necredința, spiritul lumesc, lipsa de consacrare și cearta în poporul declarat al lui Dumnezeu au fost cele care ne-au ținut în această lume de păcat și durere atât de mulți ani.” — *Evanghelizarea*, p. 696 engl. (cap. 20, *Mesajul triumfător*, subcap. *Motivul amânării*).

c. Care este rădăcina murmurării, și cum o putem birui? Romani 11:20.

Romani 11:20: „Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngâmfa dar, ci teme-te!”

„Asemenea parfumului tămâiei, parfumul evangheliei trebuia să fie răspândit în întreaga lume. Pentru cei care urma să Îl accepte pe Hristos, solia urma să fie un miros de viață spre viață; însă pentru cei care urma să persiste în necredință, un miros de moarte spre moarte.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 326 engl. (cap. 31, *Mesajul e ascultat*).

Joi

5 mai

5. UN POPOR VICTORIOS

a. Descrieți cheia victoriei în ciuda provocărilor cu care ne confruntăm. Apocalipsa 12:17; 1 Corinteni 15:57.

Apocalipsa 12:17: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

1 Corinteni 15:57: „Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!”

„Evanghelia care trebuie să fie propovăduită tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoarelor prezintă adevărul în linii clare, arătând că ascultarea este condiția pentru câștigarea vieții veșnice. Hristos atribuie neprihănirea Sa celor care consimt ca El să le îndepărteze păcatele. Suntem îndatorați față de Hristos pentru harul care ne face compleți în El.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 972 engl. (cap. referitor la Apocalipsa 10).

„În ciuda defectelor poporului lui Dumnezeu, Hristos nu Se îndepărtează de cei ce sunt obiectul grijii Sale. El are puterea de a le schimba veșmântul. El îndepărtează hainele murdare, El pune asupra celor căiți, care cred, propria Sa haină a neprihănirii și scrie iertare în dreptul numelor lor în rapoartele cerului. El îi recunoaște ca ai Săi în fața universului ceresc. Satan, adversarul lor, este dovedit a fi un acuzator și înșelător. Dumnezeu va face dreptate celor aleși ai Săi.” — *Parabolele Domnului*, p. 169, 170 engl. (cap. 14, *Nu va face Dumnezeu dreptate celor ai Săi?*)

b. Prin care principale calități este identificat poporul lui Dumnezeu? Apocalipsa 14:12; 15:2.

Apocalipsa 14:12: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

Apocalipsa 15:2: „Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitoarii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei.” (engl. „cei ce au obținut victorie asupra fiarei...”)

„În chestiunea conflictului, întreaga creștinătate va fi împărțită în două mari clase: cei care țin poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, și cei care se închină fiarei și chipului ei, și primesc semnul ei. Deși biserica și statul își vor uni puterea pentru a-i constrânge pe toți, „atât mici, cât și mari, bogați și săraci, liberi și robi,” să primească semnul fiarei, totuși poporul lui Dumnezeu nu îl va primi. (Apocalipsa 13:16).” — *Counsels for the Church*, p. 39, 40.

Vineri

6 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Explicați o mare problemă pe care au avut-o israeliții în pustie.**
- 2. Numiți câteva căi prin care idolatria este practică astăzi.**
- 3. Cum ar putea Satan să încerce să ne prindă în capcană ca la Baal-Peor?**
- 4. Ce ar trebui să fac pentru a birui tendința de a murmura?**
- 5. Cum pot fi eu victorios în lupta finală?**

Serviciul Sfintei Cine

TEXT DE MEMORAT: „Pentru că oridecâte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului până va veni El.” (1 Corinteni 11:26)

„La prima sărbătoare la care a participat cu ucenicii Săi, Isus le-a dat cupa care simboliza lucrarea Sa pentru mântuirea lor. La ultima cină, El le-a dat-o din nou, prin instituirea aceluia ritual sacru, prin care moartea Sa urma să fie vestită până când ‚El va veni.’ (1 Corinteni 11:26).” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 149 engl. (cap. 15, *La sărbătoarea nunții*).

Recomandare pentru studiu: 1 Corinteni 11:17-34. *Hristos, Lumina lumii*, p. 652-661 engl. (cap. 72, *În amintirea Mea*).

Duminică

8 mai

1. CINA DOMNULUI

- a. **De ce a întemeiat Hristos serviciul Sfintei Cine pentru noi — și care trebuie să fie atitudinea noastră față de acest serviciu? Matei 26:26-29; 1 Corinteni 11:26.**

Matei 26:26-29: „Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el, căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. Vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.”

1 Corinteni 11:26: „Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului până va veni El.”

„Împărtășindu-Se cu ucenicii Săi din pâine și vin, Hristos S-a angajat prin legământ cu ei, El Însuși ca Răscumpărător al lor. El le-a încredințat noul legământ, prin care toți cei care Îl primesc devin copii ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos. Prin acest legământ, fiecare binecuvântare pe care cerul o putea oferi pentru această viață și pentru viața care va veni era a lor. Acest legământ avea să fie ratificat cu sângele lui Hristos. Și

administrarea Sacramentului avea să mențină în fața ucenicilor sacrificiul infinit făcut pentru fiecare dintre ei individual, ca parte a marelui întreg al omenirii căzute.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 656-659 engl. (cap. 72, *În amintirea Mea*).

„Serviciul comuniunii (al Sfintei Cine) indică spre a doua venire a lui Hristos.” — *Ibid.*, p. 659 engl. (cap. 72, *În amintirea Mea*).

„Nimeni nu ar trebuie să se retragă de la serviciul comuniunii (al Sfintei Cine) pentru că unii care sunt nevrednici ar putea fi prezenți. Fiecare ucenic este chemat să participe în mod public, și astfel să dea mărturie despre faptul că el îl acceptă pe Hristos ca Salvator personal. Tocmai la aceste întâlniri stabilite de El însuși, Hristos Se întâlnește cu poporul Său, și le dă puteri prin prezența Sa. Se poate ca inimi și mâini nevrednice să administreze ritualul, cu toate acestea Hristos este acolo pentru a sluji copiilor Săi.” — *Ibid.*, p. 656.

Luni

9 mai

2. HRISTOS, PÂINEA CERULUI

a. Cum S-a identificat Hristos pe Sine Însuși cu resursa dătătoare de viață, pâinea? 1 Corinteni 11:23-25; Ioan 6:33-35, 50, 51, 63.

1 Corinteni 11:23-25: „Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat, și anume că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Tot astfel, după cină, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.”

Ioan 6:33-35, 50, 51, 63: „Căci Pâinea lui Dumnezeu este aceea (engl.: „Acela”) care se pogoară din cer și dă lumii viața”. „Doamne”, I-au zis ei, „dă-ne totdeauna această pâine”. Isus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine nu va flămânzi niciodată și cine crede în Mine nu va înseta niciodată...⁵⁰ Pâinea care se pogoară din cer este de așa fel ca cineva să mănânce din ea și să nu moară. Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac, și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii...”⁶³ Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele, pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.”

„A mânca trupul și a bea sângele lui Hristos înseamnă a-L primi ca Salvator personal, crezând că El ne iartă păcatele și că suntem compleți (desăvârșiți) în El. Tocmai prin contemplarea dragostei Sale, ocupându-ne cu ea, bând din ea, noi devenim părtași ai naturii Sale. Ceea ce hrana este

pentru trup, trebuie să fie Hristos pentru suflet. Hrana nu ne poate fi de ajutor, dacă nu va deveni parte din ființa noastră. Tot astfel, Hristos nu este de nicio valoare pentru noi, dacă nu Îl cunoaștem ca Salvator personal. O cunoaștere teoretică nu ne va face niciun bine. Trebuie să ne hrănim cu El, să Îl primim în inimă, așa încât viața Sa să devină viața noastră. Dragostea Sa, harul Său, trebuie să fie asimilate.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 389 engl. (cap. 41, *Criza din Galileea*).

„Viața lui Hristos, care dă viață lumii, este în cuvântul Său. Prin cuvântul Său, Hristos a vindecat boala și a alungat demonii; prin cuvântul Său, El a liniștit marea și i-a înviat pe cei morți; și poporul a mărturisit faptul că în cuvântul Său era putere. El vorbea cuvântul lui Dumnezeu, așa cum vorbea El prin toți profeții și învățătorii din Vechiul Testament. Întreaga Biblie este o manifestare a lui Hristos, și Salvatorul dorea să fixeze credința urmașilor Săi pe cuvânt. Când prezența Sa vizibilă urma să fie retrasă, cuvântul trebuia să fie sursa lor de putere.” — *Ibid.*, p. 390.

b. Ce ar trebui să învățăm din modul în care Hristos a răspuns când a fost provocat să abuzeze de puterea Sa creatoare, în scopuri egoiste? Matei 4:4.

Matei 4:4 „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: ‘Omul nu trăiește (engl.: „nu va trăi”) numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

„După cum trebuie să mâncăm pentru a primi hrană, tot astfel trebuie să primim cuvântul pentru noi înșine. Nu trebuie să îl obținem doar prin intermediul unei alte minți. Ar trebui să studiem cu atenție Biblia, cerându-I lui Dumnezeu ajutorul Duhului Sfânt, ca să putem înțelege cuvântul Său. Ar trebui să luăm câte un verset, și să ne concentrăm mintea asupra sarcinii de a ne lămuri de gândul pe care Dumnezeu l-a pus în acel verset pentru noi. Ar trebui să zăbovim asupra gândului, până când acesta devine al nostru propriu, și știm ,ce spune Domnul.’ ” — *Ibid.*

„După cum Fiul lui Dumnezeu a trăit prin credință în Tatăl, tot astfel trebuie să trăim noi prin credință în Hristos. Isus a fost într-atât supus voinței lui Dumnezeu, încât doar Tatăl a fost văzut în viața Sa. Deși ispitit în toate punctele așa cum suntem noi, El a stat în fața omenirii nepătat de răul care Îl înconjura. În acest mod trebuie să biruim și noi cum a biruit Hristos.” — *Ibid.*, p. 389 engl. (cap. 41, *Criza din Galileea*).

3. VINUL

a. Ce tip de vin a fost oferit de Hristos la nunta din Cana și la Serviciul Comuniunii (al Sfintei Cine)? Isaia 65:8.

Isaia 65:8: „Așa vorbește Domnul: „După cum, când se găsește zeamă într-un strugure, se zice: ‘Nu-l nimici, căci este o binecuvântare în el!’ tot așa și Eu voi face la fel, din dragoste pentru robii Mei, ca să nu nimicesc totul.”

(Isaia 65:8, engl.: „Astfel spune Domnul: Precum vinul nou se găsește în ciorchine, precum unul spune: Nu îl nimici; căci o binecuvântare este în el; tot astfel voi face de dragod servitorilor mei, ca să nu îi nimicesc pe toți.”)

„Vinul pe care Hristos l-a pus la dispoziție pentru sărbătoare și cel pe care l-a oferit El ucenicilor ca simbol al propriului Său sânge, a fost suc pur de struguri. La acesta se referă profetul Isaia când vorbește de vinul nou ‚din ciorchine’, și spune: ‚Nu îl distruge; pentru că este o binecuvântare în el.’ (Isaia 65:8).” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 149 engl. (cap.15, La sărbătoarea de nuntă).

„Serviciul comuniunii indică spre a doua venire a lui Hristos. Acesta a fost menit să mențină vie în inimile ucenicilor această speranță. Ori de câte ori ei se întâlneau pentru a comemora moartea Sa, ei își aminteau cum El ‚a luat paharul, și a mulțumit, și li l-a dat, spunând: ‚Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele noului legământ, care se varsă pentru mulți spre remisiunea (iertarea și dispariția) păcatelor. Dar vă spun că nu voi mai bea de aici înainte din acest rod al viței, până la ziua când îl voi bea nou cu voi în împărăția Tatălui Meu.’ În strâmtorarea lor ei găseau mângâiere în speranța revenirii Domnului lor. Gândul ‚Ori de câte ori mâncați din această pâine și beți din acest pahar, vestiți moartea Domnului până când El va veni’ (1 Corinteni 11:26) le era nespun de prețios.” — *Ibid.*, p. 659 engl. (cap. 72, În amintirea Mea).

b. Ce promisiune prețioasă se găsește în 1 Ioan 1:7?

1 Ioan 1:7: „Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtaşie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat (engl.: „de tot păcatul”).”

„Gândul că neprihănirea lui Hristos ne este atribuită nu datorită vreu-nui merit din partea noastră, ci ca un dar de la Dumnezeu, este un gând prețios. Vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului nu este dispus ca acest adevăr

să fie prezentat în mod clar; pentru că el știe că dacă oamenii îl primesc în întregime, puterea sa va fi frântă...

Acea credință simplă care Îl crede pe Dumnezeu pe cuvânt ar trebui să fie încurajată. Poporul lui Dumnezeu trebuie să aibă acea credință care se prinde de puterea divină; „căci prin har sunteți mântuiți prin credință; și aceasta nu de la voi înșivă: ea este darul lui Dumnezeu.” [Efeseni 2:8 engl.]. Cei care cred că Dumnezeu le-a iertat păcatele de dragul lui Hristos, nu ar trebui, prin ispită, să dea greș în a lupta lupta cea bună a credinței. Credința lor ar trebui să devină mai puternică, până când viața lor creștină, precum și cuvintele lor, vor declara: „Sângele lui Isus Hristos... ne curățește de tot păcatul” [1 Ioan 1:7 engl.]. — *Slujitorii evangheliei*, p. 161 engl. (cap. 5, *Predicatorul la amvon*, subcap. *Neprihănirea prin credință*).

Miercuri

11 mai

4. DEMNITATE

- a. Cine poate participa la Cina Domnului? 1 Corinteni 11:27, 29. Prezențați un exemplu de situație când aceasta a fost luată în mod nedemn. Ioan 13:10, 11, 18.**

1 Corinteni 11:27-29: „De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic va fi vinovat de trupul și sângele Domnului...²⁹ Căci cine mănâncă și bea (engl.: „cine mănâncă și bea în mod nedemn”), își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește (engl. „nedeosebind”) trupul Domnului.”

Ioan 13:10, 11, 18: „Isus i-a zis: „Cine s-a scăldat n-are trebuință să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot, și voi sunteți curați, dar nu toți.” ...¹¹ Căci știa pe cel ce avea să-l vândă, de aceea a zis: „Nu sunteți toți curați.” ...¹⁸ Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care zice: ‘Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea.’”

„Iuda, trădătorul, era prezent la serviciul sacramental. El a primit de la Isus simbolurile trupului Său frânt și sângelui Său curs. El a auzit cuvintele: ‚Faceți aceasta în amintirea Mea.’ Și stând tocmai în prezența Mielului lui Dumnezeu, trădătorul urzea planurile sale întunecate și nutrea gândurile sale mânjite, pline de răzbunare.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 653 engl. (cap. 72, *În amintirea Mea*).

- b. Deși era unul dintre cei doisprezece, de ce a fost Iuda nedemn în inima sa de a se împărtăși din Serviciul Comuniunii (Sfintei Cine)? Ce pregătire avea menirea să îi înmoaie inima sa împietrită—și este necesară și pentru noi, de asemenea? Ioan 13:14, 15.**

Ioan 13:14, 15: „Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.”

„Puterea constrângătoare a acelei iubiri [a lui Isus] a fost simțită de Iuda. Când mâinile Salvatorului spălau acele picioare prăfuite și le ștergeau cu prosopul, inima lui Iuda vibra în mod repetat de impulsul de a-și mărturisii acolo și atunci păcatul. Însă el nu dorea să se umilească. El și-a împietrit inima contra căinței; și vechile impulsuri, date pentru un moment la o parte, l-au controlat din nou. Iuda era acum ofensat de gestul lui Isus de a spăla picioarele ucenicilor Săi. Dacă Isus putea să Se umilească așa, gândea el [Iuda], El [Isus] nu putea să fie regele lui Israel. Toată speranța de onoare lumească într-o împărăție temporară a fost distrusă. Iuda era convins că nu era nimic de câștigat urmându-L pe Isus. După ce L-a văzut înjosindu-Se, după cum considera el, [Iuda] a fost întărit în planul său de a se dezice de El, și de a recunoaște că a fost înșelat. El era posedat de un demon, și a hotărât să ducă la capăt lucrarea pe care consimțise să o facă trădându-L pe Domnul Său.” — Ibid., p. 645 (cap. 71, *Un serv al servilor*).

„[Hristos] spălase picioarele lui Iuda, însă inima lui nu îi fusese supusă Lui. Ea nu a fost curățită. Iuda nu se supusese lui Hristos.” — Ibid., p. 649 engl. (cap. 71, *Un serv al servilor*).

„Există în om o dispoziție de a se aprecia pe sine mai presus decât pe fratele său, de a lucra pentru eu, de a căuta locul cel mai înalt; și adesea, aceasta are ca rezultat bănuieli rele și amărăciune a spiritului. Rânduiala care precedă Cina Domnului trebuie să îndepărteze aceste neînțelegeri, să îl scoată pe om din egoismul lui, să îl dea jos de pe picioroangele sale de înălțare de sine, spre umilința inimii, care îl va conduce să slujească fratelui său.” — Ibid., p. 650 engl. (cap. 71, *Un serv al servilor*).

Joi

12 mai

5. AUTO-EXAMINARE

- a. Înainte de serviciul [Cinei], ce ar trebui să facem? 1 Corinteni 11:28.**

1 Corinteni 11:28: „Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta.”

„Veghetorul sfânt din cer este prezent cu această ocazie [a spălării picioarelor] pentru a o face una de cercetare a sufletului, de convingere de păcat și de asigurare fericită că păcatele sunt iertate. Hristos, în plinătatea harului Său, este acolo pentru a schimba curentul gândurilor care alergau pe făgașe egoiste. Duhul Sfânt trezește sensibilitățile acelor care urmează exemplul Domnului lor. Când ne amintim de umiliința Salvatorului pentru noi, gând se unește cu gând; un lanț de amintiri este evocat, amintiri ale mării bunătați a lui Dumnezeu și ale favorii și gingășiei prietenilor pământești. Binecuvântări uitate, îndurări de care am abuzat, amabilitate trecută cu vederea—[acestea] revin în minte. Rădăcini de amărăciune, care au împins afară planta prețioasă a dragostei, devin vizibile. Defecte de caracter, neglijarea datoriei, nerecunoștință față de Dumnezeu, răceală față de frații noștri—sunt rememorate. Păcatul este văzut în lumina în care îl vede Dumnezeu. Gândurile noastre nu sunt gânduri de mulțumire de sine, ci de auto-critică severă și umilire. Mintea este energizată să rupă orice barieră care a cauzat înstrăinare. Gândirea de rău și vorbirea de rău sunt date la o parte.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 650, 651 engl. (cap. 71, *Un serv al servilor*).

**b. Cum putem fi noi demni de a ne împărtăși din Cina Domnului?
Proverbe 28:13; 1 Ioan 1:8, 9.**

Proverbe 28:13: „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”

1 Ioan 1:8, 9: „Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire (engl.: „de tot păcatul”).”

„Păcatele sunt mărturisite și sunt iertate. Harul supunător al lui Hristos pătrunde în suflet, și dragostea lui Hristos atrage inimile laolaltă, într-o uni-binecuvântată.” — *Ibid.*, p. 651.

„Tu, care te simți cel mai nevrednic, nu te teme să încredințezi lui Dumnezeu cazul tău. Când S-a dat pe Sine Însuși în Hristos pentru păcatul lumii, El a preluat cazul fiecărui suflet.” — *Parabolele Domnului*, p. 174 engl. (cap. 14, *Nu va face Dumnezeu dreptate alor Săii?*)

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce beneficii vrea Isus să am din serviciul Sfintei Cine?
2. De ce Se referă Domnul la Sine ca Pâinea vieții?
3. Asupra a ce trebuie să ne concentrăm când ne împărtășim din Vinul de la serviciul Comuniunii (Sfintei Cine)?
4. De ce avem nevoie să fim demni de a veni la masa Domnului?
5. Cum pot să fiu eu mai bine pregătit pentru următorul serviciu de Comuniune?

Daruri spirituale

TEXT DE MEMORAT: „Acum, cu privire la lucrurile spirituale, fraților, nu vreau să fiți în necunoștință.” (1 Corinteni 12:1)

„Perfecțiunea bisericii nu depinde de formarea exact la fel a fiecărui membru. Dumnezeu îl cheamă pe fiecare să își ocupe locul potrivit lui, să stea la postul lui pentru a îndeplini lucrarea hotărâtă lui conform cu abilitatea care i-a fost dată.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E.G.White Commentary], vol. 6, p. 1090 engl. (cap. referitor la 1 Corinteni 12).

Recomandare pentru studiu: *Credința prin care trăiesc*, p. 292 engl. (cap. *Darurile Duhului*).

Duminică

15 mai

1. SURSA DIVINĂ A DARURILOR

a. Cum prezintă apostolul legătura dintre Duhul Sfânt și darurile spirituale? 1 Corinteni 12:4-9.

1 Corinteni 12:4-9: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe (engl. „diferențe ale administrațiilor”), dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți. Și fiecăruia i se dă arătarea (engl. „manifestarea”) Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință datorită aceluiași Duh; altuia, credința prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor prin același Duh.”

„Dumnezeu va înzestra astăzi cu putere de sus bărbați și femei, așa cum i-a înzestrat pe acei care în ziua Cincizecimii au auzit cuvântul mântuirii. Chiar în acest ceas, Duhul Sfânt și harul Său sunt pentru toți cei care au nevoie de acestea și care Îl vor crede pe cuvânt.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 292 engl., (cap. *Darurile Duhului*).

b. Care sunt principalele scopuri pentru darurile din biserica lui Dumnezeu? 1 Corinteni 12:3, 7; Efeseni 4:11-13.

1 Corinteni 12:3, 7: „De aceea vă spun că nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: „Isus să fie anatema!” Și nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul” decât prin Duhul Sfânt... ?Și fiecăruia i se dă arătarea (engl. „manifestarea”) Duhului spre folosul altora.”

Efeseni 4:11-13: „Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare (engl.: „perfect”), la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.”

„Pavel declară că darurile și manifestările Duhului au fost puse în bise-rică... „până vom ajunge toți la unirea credinței și la cunoașterea Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare (engl.: perfect), la măsura staturii plinătății lui Hristos.” (Efeseni 4:13).” — Ibid.

„Darurile Duhului sunt promise fiecărui credincios conform nevoii sale pentru lucrarea Domnului. Promisiunea este tot la fel de puternică și de demnă de încredere acum, ca în zilele apostolilor.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 823 engl. (cap. 86, *Mergeți și învățați toate neamurile*).

Luni

16 mai

2. CUVÂNT DE ÎNȚELEPCIUNE

a. Cum putem primi darurile Duhului Sfânt? Luca 11:13; Fapte 5:32.

Luca 11:13: „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce L-L cer!”

Fapte 5:32: „Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

„Dacă sunt conectați cu Hristos, dacă darurile Duhului sunt ale lor, cei mai săraci și mai neînvățați dintre ucenicii Săi vor avea o putere care va vorbi inimilor. Dumnezeu face din ei canalul pentru realizarea lucrării celei mai mari influențe din univers.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 292 engl. (cap. Darurile Duhului).

b. Ce este adevărata înțelepciune, conform cuvântului lui Dumnezeu? 1 Corinteni 1:30.

1 Corinteni 1:30: „Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare.”

„Cei mai setoși de cunoaștere pot să învețe în siguranță în școala lui Hristos ceea ce se va dovedi a fi pentru binele lor prezent și veșnic. Cei tulburați și nemulțumiți vor găsi odihnă aici. Cu gândurile și afecțiunile

lor centrate în Hristos, ei vor obține adevărata înțelepciune, ceea ce va fi de o mai mare valoare pentru ei decât cele mai bogate comori pământești.” — *An Appeal to Mothers*, p. 32.

c. Care este cunoașterea esențială pentru mântuirea noastră, și unde o putem obține? Ioan 17:3; Proverbe 2:3-5.

Ioan 17:3: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”

Proverbe 2:3-5: „Dacă vei cere înțelepciune și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca argintul și vei umbla după ea ca după o comoară, atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.”

„Cunoașterea experimentală a lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos, pe care L-a trimis El, îl transformă pe om după chipul lui Dumnezeu. Aceasta îi dă omului stăpânirea asupra sa însuși, aducând fiecare impuls și pasiune a naturii inferioare sub controlul puterilor superioare ale minții. Aceasta îl face pe posesorul ei un fiu al lui Dumnezeu și un moștenitor al cerului. Ea îl aduce în comuniune cu mintea celui Infinit și îi deschide comorile bogate ale universului.

Aceasta este cunoașterea care se obține prin cercetarea cuvântului lui Dumnezeu. Și această comoară poate fi găsită de fiecare suflet care va da totul pentru a o obține.” — *Parabolele Domnului*, p. 114 engl. (cap. 8, *Comoara ascunsă*, subcap. *Răsplata căutării*).

„[Ioan 17:3 citat.] Aceste cuvinte înseamnă mult. Doar prin cunoașterea lui Hristos Îl putem cunoaște pe Dumnezeu. Cel Trimis de Dumnezeu îi cheamă pe toți să asculte de cuvintele acestea. Ele sunt cuvintele lui Dumnezeu, și toți ar trebui să ia seama la ele; pentru că după ele vor fi judecați. A-L cunoaște pe Hristos într-un mod salvator înseamnă a fi vitalizat de cunoaștere spirituală, a practica cuvintele Sale. Fără aceasta, orice altceva este lipsit de valoare.” — *The Signs of the Times*, 27 ianuarie 1898.

Marți

17 mai

3. DARUL CREDINȚEI

a. Ce este credința—și cum o putem poseda? Evrei 11:1; Efeseni 2:8; Romani 10:17.

Evrei 11:1: „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”

(Evrei 11:1: „Iar credința este substanța lucrurilor sperate, dovada lucrurilor nevăzute.” engl.)

Efeseni 2:8: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu.”

Romani 10:17: „Astfel, credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”

„Credința în Hristos ca Răscumpărător al lumii reclamă o recunoaștere din partea intelectului iluminat, controlat de o inimă care poate discerne și aprecia comoara cerească. Această credință este inseparabilă de pocăință și de transformarea caracterului. A avea credință înseamnă a găsi și a accepta comoara evangheliei, cu toate obligațiile pe care aceasta le impune.” — *Parabolele Domnului*, p. 112 engl. (cap. 8, *Comoara ascunsă*).

„Neprihănire înseamnă îndeplinirea binelui, și după faptele lor vor fi judecați toți. Caracterele noastre sunt revelate de ceea ce facem noi. Faptele arată dacă avem o credință autentică.

Nu este suficient ca noi să credem că Isus nu este impostor, și că religia Bibliei nu este o fabulă alcătuită cu măiestrie. Putem crede că numele lui Isus este singurul nume de sub cer prin care omul poate fi mântuit, și totuși putem să nu Îl facem pe El, prin credință, Salvatorul nostru personal. Nu este suficient să credem teoria adevărului. Nu este suficient să facem o mărturisire de credință în Hristos și să avem numele noastre înscrise în registrul bisericii. „Cine păzește poruncile Lui rămâne în El și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni l-a dat.” „Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui.” [1 Ioan 3:24; 2:3 citat]. Aceasta este dovada autentică, reală, a convertirii. Oricare ar fi mărturisirea noastră, ea nu valorează nimic, dacă Hristos nu se revelează prin fapte de neprihănire.” — *Ibid.*, p. 312, 313 engl. (cap. 24, *Fără haina de nuntă*).

b. Care este diferența între credința adevărată și încumetare? Galateni 5:6 (ultima parte).

Galateni 5:6 u.p.: „... ci credința care lucrează prin dragoste.”

„Adevărata credință Îl întrebă pe Domnul: „Ce vrei să fac?” și când calea este trasată de Maestrul, credința este gata să facă voia Lui, indiferent de greutate sau de sacrificiu.” — *Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi*, p. 183 engl. (cap. 24, *Lecția biblică*).

„Încumetarea este contrafacerea lui Satan pentru credință. Credința pretinde promisiunile lui Dumnezeu și aduce roade în ascultare. Încumetarea pretinde, de asemenea, fângăduințele, însă le folosește așa cum le folosea Satan, pentru a scuza fărâdelegea. Credința i-ar fi condus pe primii noștri

părinți să se încreadă în dragostea lui Dumnezeu și să asculte de poruncile Sale. Încumetarea i-a condus să încalce legea Sa, crezând că marea Sa dragoste urma să îi salveze de consecințele păcatului lor. Nu este credință aceea care pretinde favoarea Cerului, fără să se supună condițiilor cu care este oferită îndurarea.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 126 engl. (cap. 13, *Victoria*).

Miercuri

18 mai

4. DARUL VINDECĂRII

- a. Care au fost principalele activități ale lui Isus în misiunea Sa pământească? Matei 4:23. Care era rolul vindecării în activitatea Sa de slujire? Matei 4:24.**

Matei 4:23: „Isus străbătea toată Galileea, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind orice boală și orice neputință care erau în norod.”

Matei 4:24: „I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți cei ce sufereau de felurite boli și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi, și El îi vindeca.”

„În timpul activității Sale de slujire, Isus a devotat mai mult timp vindecării celor bolnavi, decât predicării. Minunile Sale mărturiseau adevărul cuvintelor Sale, [și anume] că El a venit nu să distrugă, ci să salveze. Oriîncotro mergea El, veștile despre îndurarea Sa îi mergeau înainte. Pe oriunde trecea, cei ce beneficiau de compasiunea Sa se bucurau de sănătate și își încercau puterile nou-găsite. Mulțimi se strângeau în jurul lor pentru a auzi de pe buzele lor despre lucrările pe care le îndeplinise Domnul. Vocea Sa era primul sunet pe care îl auziseră mulți, numele Său — primul cuvânt pe care ei îl rostiseră vreodată, fața Sa — prima pe care ei o priviseră vreodată. De ce să nu Îl iubească ei pe Isus și să nu cânte lauda Sa? Pe când trecea prin sate și orașe, El era ca un curent vital, răspândind viață și bucurie.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 19, 20 engl. (cap. 1, *Exemplul nostru*).

- b. În însărcinarea evangheliei dată de Hristos, ce lucrare a fost inclusă? Marcu 16:17, 18.**

Marcu 16:17, 18: „Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

„În modul de vindecare al Salvatorului existau lecții pentru ucenicii Săi. Cu o ocazie, El a uns cu tină ochii unui orb și i-a spus: ‚Mergi, spală-te în scăldătoarea Siloamului... El a mers deci pe calea Sa și s-a spălat, și a venit văzând.’ (Ioan 9:7). Vindecarea putea fi îndeplinită [chiar și] numai prin puterea Marelui Vindecător, totuși Hristos a făcut uz de mijloacele simple ale naturii. În timp ce El nu a încurajat folosirea medicamentelor, El a aprobat utilizarea remediilor simple și naturale.

Multora dintre cei suferinzi care au primit vindecare, Hristos le-a spus: ‚Nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.’ (Ioan 5:14). Astfel El a învățat că boala este rezultatul încălcării legilor lui Dumnezeu, atât cele naturale, cât și cele spirituale. Marea nenorocire din lume nu ar exista, dacă oamenii ar trăi în armonie cu planul Creatorului...

Hristos a dat lui Israel instrucțiuni precise cu privire la obiceiurile lor de viață, și El i-a asigurat: ‚Domnul va lua de la tine toată boala.’ (Deuteronom 7:15, engl.). Când ei împlineau condițiile, promisiunea era dovedită pentru ei. ‚Nu a fost nicio persoană fără vlagă printre triburile lor.’ (Psalmi 105:37, engl.)” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 824 engl. (cap. 86, *Mergeți și învățați toate națiunile*).

Joi

19 mai

5. DARUL PROFETIEI

a. Ce poziție ocupă darul profeției între alte daruri? 1 Corinteni 12:28; Amos 3:7.

1 Corinteni 12:28: „Și Dumnezeu a rânduit în Biserică întâi apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi.”

Amos 3:7: „Nu (engl.: „cu siguranță”), Domnul, Dumnezeu, nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.”

„De la început, biserica lui Dumnezeu a avut în mijlocul ei darul profeției ca o voce vie pentru a sfătui, a muștra și a instrui. Am ajuns acum în ultimele zile ale lucrării soliei îngerului al treilea, când Satan va lucra cu putere sporită, pentru că el știe că timpul este scurt. În același timp vor veni asupra noastră prin darurile Spiritului Sfânt felurite lucrări în revărsarea Duhului. Acesta este timpul ploii târzii.” — *Manuscript Releases*, vol. 9, p. 278.

**b. Cât de esențial este darul profeției pentru biserica de astăzi?
2 Cronici 20:20.**

2 Cronici 20:20: „A doua zi, au pornit dis-de-diminează spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: „Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeuul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în proroциi Lui, și veți izbuti (engl.: „credeți pe profeții Lui, astfel veți prospera”).”

„În fața noastră sunt timpuri periculoase. Oricine are o cunoaștere a adevărului ar trebui să se trezească și să se pună pe sine, trup, suflet și spirit, sub disciplina lui Dumnezeu. Vrajmașul este pe urmele noastre. Trebuie să fim cu totul treji, în gardă contra lui. Trebuie să îmbrăcăm întreaga armură a lui Dumnezeu. Trebuie să urmăm indicațiile date prin spiritul profeției. Trebuie să iubim și [să] ascultăm adevărul pentru acest timp. Aceasta ne va scuti de acceptarea de înșelăciuni puternice. Dumnezeu ne-a vorbit prin cuvântul Său. El ne-a vorbit prin mărturiile pentru comunitate și prin cărțile care au ajutat la clarificarea datoriei noastre prezente și a poziției pe care trebuie să o ocupăm noi acum. Avertizările care au fost date, rând după rând, precept după precept, trebuie să fie ascultate. Dacă le desconsiderăm, ce scuză putem aduce?” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 298 engl. (secțiunea *Cunoașterea esențială*, cap. *O reînnoire a mărturiei directe*).

Vineri

20 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum pot beneficia mai bine de promisiunea lui Dumnezeu cu privire la Duhul Sfânt?**
- 2. Unde pot găsi înțelegere mai mare de la Dumnezeu?**
- 3. Cum ar putea vrăjmașul sufletului să încerce să mă prindă în cursa încumetării?**
- 4. În ce moduri mă pot dezvolta mai mult, pentru a-i ajuta pe alții în domeniul sănătății lor?**
- 5. Cum pot aprecia mai bine darul profeției dat poporului lui Dumnezeu?**

„O cale nespus mai bună”

TEXT DE MEMORAT: „Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine iubește pe alții a împlinit Legea... Dragostea nu face rău semenului ei: dragostea este deci împlinirea legii.” (Romani 13:8, 10)

„Indiferent cât de înaltă este mărturisirea, cel a cărui inimă nu este umplută cu dragoste față de Dumnezeu și față de semenii săi nu este un adevărat ucenic al lui Hristos.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 318 engl. (cap. 30, *Chemat la un standard mai înalt*).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 318, 319 engl. (cap. 30, *Chemați la un standard mai înalt*).

Duminică

22 mai

1. CEA MAI MARE PORUNCĂ

a. Cum a fost asaltat Hristos cu întrebări din partea unui învățător al legii (engl.: „avocat”) — și de ce? Matei 22:36.

Matei 22:36: „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?”

„Fariseii înălțaseră primele patru porunci, care indică datoria omului față de Făcătorul său, ca fiind de o mult mai mare importanță decât celelalte șase, care definesc datoria omului față de semenul său. Ca urmare, ei eșuau în mod semnificativ în evlavia practică. Isus le arătase oamenilor marea lor deficiență, și îi învățase necesitatea faptelor bune, declarând că pomul este cunoscut după roadele lui. Pentru acest motiv, El fusese acuzat că înalță ultimele șase porunci deasupra primelor patru.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 606, 607 engl. (cap. 66, *Controversa*).

b. Cum a rezumat Hristos principiile legii? Matei 22:37-40.

Matei 22:37-40: „Isus i-a răspuns: ‘Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.’ Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: ‘Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.’ În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii.”

„Primele patru porunci sunt rezumate în marele principiu: ‘Să îl iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta.’ Ultimele șase sunt incluse în

celălalt: „Să îl iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.’ Ambele aceste porunci sunt o expresie a principiului iubirii. Prima nu poate fi ținută și a doua încălcată, nici a doua nu poate fi ținută în timp ce prima este încălcată. Când Dumnezeu ocupă locul Său de drept pe tronul inimii, va fi dat locul cuvenit semenului nostru. Îl vom iubi ca pe noi înșine. Și doar în măsura în care Îl iubim în mod suprem pe Dumnezeu este posibil să Îl iubim pe aproapele nostru în mod imparțial.” — Ibid., p. 607.

Luni

23 mai

2. PRINCIPIUL FUNDAMENTAL AL LEGII

a. Cum explică Pavel modul în care împlinim legea? Romani 13:8-10.

Romani 13:8-10: „Să nu datorati nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții, căci cine iubește pe alții a împlinit Legea. De fapt: „Să nu preacurvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poștești” și orice altă poruncă mai poate fi se cuprind în porunca aceasta: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea deci este împlinirea Legii.”

„Neprihănirea este sfințire, asemănare cu Dumnezeu, și, Dumnezeu este dragoste’ (1 Ioan 4:16). Ea este conformare cu legea lui Dumnezeu, pentru că ,toate poruncile Tale sunt neprihănire (dreptate)’ (Psalmi 119:172 engl.) și ,dragostea este împlinirea legii’ (Romani 13:10). Neprihănirea (dreptatea) este dragoste, și dragostea este lumina și viața lui Dumnezeu. Neprihănirea (dreptatea) lui Dumnezeu este întrupată în Hristos.. Noi primim neprihănire, primindu-L pe El.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 18 engl. (cap. 2, *Fericirile*).

b. Cum putem poseda dragoste autentică (neprefăcută)? 1 Ioan 4:19.

1 Ioan 4:19: „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.”

„Cei care nu au experimentat niciodată dragostea gingașă, cuceritoare, a lui Hristos, nu pot conduce niciodată pe alții spre fântâna vieții. Dragostea Sa în inimă este o putere constrângătoare, care îi conduce pe oameni să Îl reveleze pe El în conversație, în spiritul gingaș, plin de milă, în înălțarea vieților celor cu care se asociază ei. Lucrătorii creștini care au succes în eforturile lor trebuie să Îl cunoască pe Hristos; și pentru a-L cunoaște, ei trebuie să cunoască dragostea Lui. În cer, calificarea lor ca lucrători este măsurată după abilitatea lor de a iubi așa cum a iubit Hristos, și de a lucra așa cum a lucrat El.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 550, 551 engl. (cap. 54, *Un martor credincios*).

c. Care este promisiunea divină în noul legământ? Evrei 8:10-12. Când este scrisă în inima noastră legea lui Dumnezeu? Romani 5:1, 5.

Evrei 8:10-12: „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei. Pentru că le voi ierta nelegiuirile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor.”

Romani 5:1, 5: „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos... 5Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.”

„Acceptarea lui Hristos dă valoare ființei umane. Jertfa lui aduce viață și lumină tuturor celor care îl iau pe Hristos ca Salvator al lor personal. Dragostea lui Dumnezeu prin Isus Hristos este revărsată în inima fiecărui membru al trupului Său, ducând cu sine vitalitatea legii lui Dumnezeu Tatăl. Astfel Dumnezeu poate locui cu omul, și omul poate locui cu Dumnezeu.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 299, 300 engl. (cap. 43, *Hristos, Dătătorul vieții*).

„În legământul cel nou și mai bun, Hristos a împlinit legea pentru călcătorii legii, dacă ei Îl acceptă pe El prin credință ca Salvator personal... Îndurarea și iertarea sunt răsplata tuturor celor care vin la Hristos încrezându-se în meritele Sale pentru îndepărtarea păcatelor lor. În legământul mai bun, noi suntem curățiți de păcat prin sângele lui Hristos.” — *That I May Know Him*, p. 299.

Mărți

24 mai

3. NATURA ESENȚIALĂ A DRAGOSTEI

a. Cum explică Pavel importanța supremă a dragostei divine în inima noastră? 1 Corinteni 13:1-3.

1 Corinteni 13:1-3: „Chiar dacă aș vorbi în limbi omeneste și îngereste, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănit. Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința, chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.”

„Indiferent cât de înaltă este mărturisirea, cel a cărui inimă nu este umplută de dragoste pentru Dumnezeu și pentru semenii săi, nu este un adevărat ucenic al lui Hristos. Deși poate poseda mare credință și poate avea chiar puterea de a îndeplini minuni, totuși fără dragoste credința sa este lipsită de valoare. El poate afișa o mare generozitate; însă dacă dintr-un alt motiv decât dragoste adevărată și-ar da toate bunurile pentru a hrăni săracii, fapta nu l-ar recomanda favorii lui Dumnezeu. În zelul său, el poate chiar să în-tâmpine o moarte de martir, totuși, dacă nu [ar fi] mânat de dragoste, el ar fi privit de Dumnezeu ca un entuziast înșelat sau un ipocrit ambițios.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 318, 319 engl. (cap. 30, *Chemați la un standard mai înalt*).

b. Ce caracteristici atribuie Pavel dragostei? 1 Corinteni 13:4-7.

1 Corinteni 13:4-7: „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunăta-te, dragostea nu pizmuește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.”

„Cea mai pură bucurie izvorăște din cea mai adâncă umilință. Cele mai puternice și mai nobile caractere sunt construite pe temelia răbdării, a dra-gostei și a supunerii față de voia lui Dumnezeu...

Dragostea asemenea celei a lui Hristos oferă cele mai favorabile inter-pretări motivelor și faptelor altora. Ea nu expune în mod nenecesar defecte-le lor; ea nu ascultă cu nesăț rapoarte nefavorabile, ci caută mai degrabă să rememoreze calitățile bune ale altora.

Dragostea ,nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr; suportă toate lucrurile, crede toate lucrurile, speră toate lucrurile, rabdă toate lucru-ri-le.’ Această dragoste ,nu dă greș niciodată’ (engl.). Ea nu își poate pierde niciodată valoarea; ea este un atribut ceresc. Ca o comoară prețioasă, ea va fi purtată de posesorul ei prin porțile cetății lui Dumnezeu.” — *Ibid.*, p. 319 engl. (cap. 30, *Chemați la un standard mai înalt*).

c. Cât de eficientă și durabilă este dragostea divină? 1 Corinteni 13:8.

1 Corinteni 13:8: „Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit.”

„Dragostea supremă față de Dumnezeu și dragostea neegoistă unii pen-tru alții—acesta este cel mai bun dar pe care poate să îl ofere Tatăl nostru ceresc. Această dragoste nu este un impuls, ci un principiu divin, o putere

permanentă. Inima neconsacrată nu poate fi originea ei, nici nu o poate produce. Ea se găsește doar în inima unde domnește Hristos.” — Ibid., p. 551 engl. (cap. 54, *Un martor credincios*).

4. CONDIȚIA ESENȚIALĂ PENTRU SLUJIRE

a. Ce întrebare i-a pus Hristos lui Petru după ce l-a repus în slujire? Ioan 21:15-17.

Ioan 21:15-17: „După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște mieușei Mei.” I-a zis a doua oară: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oițele Mele.” A treia oară i-a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” Și I-a răspuns: „Doamne, Tu toate le știi, știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oile Mele!”

„Hristos i-a menționat lui Petru o singură condiție pentru slujire—Mă iubești? Aceasta este calificarea esențială. Chiar dacă Petru ar fi posedat oricare alta, totuși fără dragostea lui Hristos, el nu putea fi un păstor credincios peste turma lui Dumnezeu. Cunoașterea, bunăvoința, elocvența, zelul—toate sunt esențiale în lucrarea cea bună; însă fără dragostea lui Hristos în inimă, lucrarea slujitorului sau a predicatorului creștin este un eșec.

Dragostea lui Hristos nu este un sentiment capricios, ci un principiu viu, care trebuie să se manifeste ca o putere care sălășluiește în inimă. Atunci când caracterul și comportamentul păstorului sunt o exemplificare a adevărului pe care el îl apără, Domnul Își va pune sigiliul aprobării Sale asupra lucrării. Păstorul și turma vor deveni una, uniți de speranța lor comună în Hristos.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 515, 516 engl. (cap. 51, *Un subpăstor credincios*).

b. De ce a repetat Hristos de trei ori aceeași întrebare adresată lui Petru? Ioan 13:36-38; 18:17, 25-27.

Ioan 13:36-38: „Doamne, I-a zis Simon Petru, unde Te duci? Isus i-a răspuns: „Tu nu poți veni acum după Mine, unde Mă duc Eu, dar mai târziu vei veni.” „Doamne, I-a zis Petru, de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine.” Isus i-a răspuns: „Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul, până te vei lepăda de Mine de trei ori.”

Ioan 18:17, 25-27: „Atunci, slujnica, portărița, a zis lui Petru: „Nu cumva și tu ești unul din ucenicii omului acestuia?” „Nu sunt”, a răspuns el... ²⁵⁻²⁷ Simon Petru

stătea acolo și se încălzea. Ei i-au zis: „Nu cumva ești și tu unul din ucenicii Lui?” El s-a lepădat și a zis: „Nu sunt.” Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiasse Petru urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu cu El în grădină?” Petru iar s-a lepădat. Și îndată a cântat cocoșul.”

„De trei ori Petru Îl tăgăduise pe față pe Domnul său, și de trei ori Isus a cerut de la el asigurarea dragostei și loialității sale, insistând cu acea întrebare incomodă, ca o săgeată ascuțită pentru inima sa rănită. În fața ucenicilor adunați, Isus a revelat profunzimea căinței lui Petru și a arătat cât de temeinic se umilise ucenicul cândva laudăros.

Petru era din fire îndrăzneț și impulsiv, și Satan profitase de aceste caracteristici pentru a-l doborî. Chiar înainte de căderea lui Petru, Isus îi spusese: „Satan a cerut să vă cearnă ca grâul: dar Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă (engl.: „să nu eşueze”) credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu (engl. „când ești convertit”), să întărești pe frații tăi.” (Luca 22:31, 32). Acel timp sosise acum, și transformarea care a avut loc în Petru era evidentă. Întrebările cercetătoare, pătrunzătoare, ale Domnului nu stârniseră un răspuns îndrăzneț și mulțumit de sine; și datorită umilinței și căinței sale, Petru era mai bine pregătit decât oricând înainte să acționeze ca păstor al turmei...

Înainte de căderea sa, Petru vorbea întotdeauna fără să cugete cu atenție, din impulsul de moment. El era întotdeauna gata să îi corecteze pe alții, și să își exprime gândurile, înainte de a avea o înțelegere clară despre sine însuși sau despre ceea ce trebuia să spună. Însă Petru cel convertit era foarte diferit. El și-a păstrat zelul de mai înainte, însă harul lui Hristos a pus în ordine acest zel.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 812 engl. (cap. 85, *Din nou la mare*).

Joi

26 mai

5. O PORUNCĂ NOUĂ

a. Deși dragostea neegoistă este veșnică asemenea lui Dumnezeu, de ce s-a făcut referire la ea ca fiind „nouă”? Ioan 13:34.

Ioan 13:34: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.”

„În această ultimă întâlnire cu ucenicii Săi, marea dorință pe care a exprimat-o Hristos pentru ei era ca ei să se iubească unii pe alții așa cum îi iubise El. Din nou și din nou a vorbit El despre aceasta... Pentru ucenici, această poruncă era nouă; pentru că ei nu se iubiseră unii pe alții așa cum îi

iubise Hristos. El a văzut că noi idei și impulsuri trebuia să îi controleze; că principii noi trebuia să fie practicate de ei; prin viața și moartea Sa, ei urma să primească o nouă concepție despre dragoste. Porunca de a se iubi unii pe alții avea o nouă semnificație în lumina sacrificiului Său de Sine. Întreaga lucrare a harului este un serviciu continuu de iubire, de efort tăgăduitor de sine, jertfitor de sine. În timpul fiecărei ore a locuirii lui Hristos pe pământ, dragostea lui Dumnezeu curgea de la El în torente ce nu puteau fi oprite. Toți cei care sunt pătrunși de Spiritul Său vor iubi așa cum a iubit El. Exact principiul care L-a mișcat pe Hristos îi va mișca pe ei în toate interacțiunile lor unii cu alții.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 677, 678 engl. (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

b. Care va fi rezultatul acestei iubiri manifestate în biserică?
Matei 24:14.

Matei 24:14: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.*”

„Hristos a dat bisericii o misiune sacră. Fiecare membru trebuie să fie un canal prin care Dumnezeu poate comunica lumii comorile harului Său, bogățiile insondabile (care nu pot fi pătrunse) ale lui Hristos. Nimic nu își dorește Salvatorul atât de mult ca agenți care vor reprezenta lumii Duhul Său și caracterul Său. De nimic nu are lumea mai mult nevoie, ca de manifestarea prin omenire a dragostei Mântuitorului. Tot cerul așteaptă bărbați și femei prin care Dumnezeu să poată revela puterea creștinismului.” — *Istoria faptelor apostolilor*; p. 600 engl. (cap. 58, *Biserica triumfătoare*).

Vineri

27 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce ne învață a doua tablă de piatră din Cele Zece Porunci?
2. De ce mă pot bucura de veștile bune din noul legământ?
3. Cu ce caracteristici ale dragostei am nevoie să fiu mai deplin îmbibat?
4. Ce calitate esențială dorea Isus să posede Petru în slujirea sa?
5. Ce se va întâmpla cu mine când sunt mai pătruns de Spiritul lui Hristos?

Sabat, 4 iunie 2022
Darul Sabatului Întâi
pentru Școala Misionară
din Rwanda

Lucrarea Mișcării de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea a ajuns în Rwanda în 2003 prin intermediul rețelelor sociale, la puțin timp după masacrele îngrozitoare ale genocidului din 1994, care conduseseră la moartea a mai mult de un milion de oameni în doar 90 de zile. Prin harul lui Dumnezeu și efort susținut, frații din Rwanda au înaintat.

În puterea lui Dumnezeu, misionari din Rwanda au dus mesajul la țările învecinate, cum ar fi Burundi, Republica Democrată Congo, Kivu de Nord, Kivu de Sud și Uganda. Limba Kinyarwanda, vorbită de estimativ 30 milioane de oameni în toate aceste națiuni, a facilitat lucrarea fraților noștri de a ajunge până acum la 3.000 de suflete.

Între membrii noștri, doar 10% pot vorbi limbi străine—și instrucțiunea dată de Isus, Salvatorul nostru, este ca noi să ajungem la fiecare limbă de pe planeta noastră. Ioan, autorul Apocalipsei, descrie: „Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam (eng. „oricărei națiuni”), oricărui seminții, oricărui limbi și oricărui norod (eng. „popor”).” (Apocalipsa 14:6).

Din acest motiv, Uniunea Rwandeză a decis să construiască o școală misionară pentru a ajuta toate aceste țări să trimită tineri—nu doar pentru educație spirituală, ci și prin cursuri de engleză, pentru a-i ajuta să deschidă cărțile Spiritului Profetic pentru ei înșiși și pentru a mări abilitățile lor în lucrarea misionară. Suflete sunt salvate la Hristos în fiecare zi în Africa Centrală. Dezvoltarea lucrării misionare a avut ca rezultat o nevoie sporită de lucrători instruiți să împlinească misiunea dată de Salvatorul. „Cu o astfel de armată de lucrători cum pot oferi tinerii noștri bine instruiți, cât de repede ar putea fi dus întregii lumi mesajul despre un Salvator răstignit, înviat, și care va veni curând!” — *Educația*, p. 271 engl. (cap. 31, *Lucrarea vieții*).

Iubiții noștri, frați și surori, apelăm la voi pentru sprijinul vostru financiar în acest proiect, așa încât misiunea dată de Hristos, care a murit pentru noi, să fie împlinită. Lumea noastră se schimbă zi de zi, și nu știm cât timp vom putea lucra, date fiind dezastrea climatice și războaiele de peste tot. Oameni mor zilnic, și Dumnezeu ne va întreba pe fiecare dintre noi ce am făcut pentru a salva suflete, și fiecare va trebui să răspundă.

De aceea venim la fiecare să cerem: vă rugăm, amintiți-vă de proiectul școlii misionare pentru țările din Africa Centrală, și vă mulțumim!

Frații voștri din Uniunea Misiunii Rwanda

Evanghelia și învierea

TEXT DE MEMORAT: „Vă fac cunoscută, fraților, Evanghelia pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.” (1 Corinteni 15:1, 2)

„Atârnând pe cruce, Hristos era evanghelia. Acum avem o solie: ‚Iată Mielul lui Dumnezeu, care îndepărtează păcatele lumii.’ Nu își vor ține membrii bisericii noastre ochii ațintiți asupra unui Salvator răstignit și înviat, în care sunt centrate speranțele lor de viață eternă? Aceasta este solia noastră, argumentul nostru, doctrina noastră, avertizarea noastră pentru cel necăit, încurajarea noastră pentru cel îndurerat, speranța noastră pentru fiecare credincios.” — *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 37.

Recomandare pentru studiu: *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 22-24 engl. (cap. 2, *Prima dintre științe*).

Duminică

29 mai

1. ÎNTRUPAREA

a. Cum au dat îngerii solia despre nașterea lui Hristos—și ce le poruncise Dumnezeu? Luca 2:10, 11; Evrei 1:6-8.

Luca 2:10, 11: „Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.”

Evrei 1:6-8: „Și, când duce iarăși în lume pe Cel Întâi Născut, zice: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!” Și despre îngeri zice: „Din vânturi face îngeri ai Lui, și dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui”; pe când Fiulul I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate.”

„La auzul acestor cuvinte, viziuni de slavă umplu mințile păstorilor care ascultă. Eliberatorul a venit la Israel! Putere, înălțare, triumf sunt asociate cu venirea Sa. Însă îngerii trebuie să îi pregătească pentru a-L recunoaște pe Salvatorul lor în sărăcie și umilință.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 47 engl. (cap. 4, *Vi s-a născut un Mântuitor*).

b. Cum a fost profețită nașterea lui Hristos? Isaia 7:14; Matei 1:22, 23.

Isaia 7:14: „De aceea, Domnul Însuși vă va da un semn: Iată, fecioara (engl.: „o fecioară”) va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-I va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).”

Matei 1:22, 23: „Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin prorocul care zice: „Iată, fecioara (engl.: „o fecioară”) va fi însărcinată, va naște un fiu, și-i vor pune numele Emanuel”, care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi””

„Tocmai pentru a manifesta această slavă, a venit [Hristos] în lumea noastră. Acestei lumi întunecate de păcat, El a venit să îi reveleze lumina dragostei lui Dumnezeu—să fie ‚Dumnezeu cu noi’. De aceea a fost profețit despre El, ‚Numele Său va fi Emanuel.’ ” — Ibid., p. 19 engl. (cap. 1, *Dumnezeu cu noi*).

Luni

30 mai

2. O VIAȚĂ PERFECTĂ

a. Ce ni se spune despre întreaga viață a lui Hristos pe pământ? Isaia 53:2-4; Luca 4:18-19; Fapte 10:38.

Isaia 53:2-4: „El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă. Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă. Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.”

(Isaia 53:2-4, engl.: „Fiindcă El va crește înaintea Lui ca un lăstar și ca o rădăcină dintr-un pământ uscat, nu va avea nici strălucire nici frumusețe; și când Îl vom vedea, nu va avea frumusețe ca să Îl dorim. El este disprețuit și respins de oameni; un om al întristărilor și obișnuit cu mâhnirea, și ne-am ascuns de El cum ne-am ascunde fețele, a fost disprețuit și noi nu L-am prețuit. Cu adevărat El a purtat mâhnirile noastre și a luat asupra lui întristările noastre, totuși L-am socotit bătut, lovit de Dumnezeu și chinuit.”)

Luca 4:18-19: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”

Fapte 10:38: „Cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul, căci Dumnezeu era cu El.”

„Întreaga viață a lui Hristos a fost o prefață pentru moartea Sa pe cruce. Caracterul Său a fost o viață de ascultare față de toate poruncile lui Dumnezeu, și urma să fie un model pentru toți oamenii de pe pământ. Viața Sa a fost viețuirea legii în natura umană. Acea lege Adam a încălcat-o. Însă Hristos, prin ascultarea Sa perfectă de lege, a răscumpărat rușinosul eșec și căderea lui Adam.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 382 engl. (cap. 47, *Cărți și autori în școlile noastre*).

„Hristos, strălucirea slavei Tatălui, a venit în lume ca lumină a acesteia. El a venit pentru a-L reprezenta oamenilor pe Dumnezeu.” — *Parabolele Domnului*, p. 416 engl. (cap. 29, „*Pentru a-L întâmpina pe Mire*”).

„Hristos trebuie să fie exemplul nostru. În mod constant, El mergea făcând bine. În templu și în sinagogi, pe străzile orașelor, în piață și în atelierul de lucru, la malul mării și între dealuri, El predica evanghelia și îi vindeca pe cei bolnavi. Viața Sa era una de slujire neegoistă, și ea trebuie să fie manualul nostru. Dragostea Sa gingașă, plină de milă, mustră egoismul și împietrirea noastră.

Orîncotro mergea Hristos, El presăra binecuvântări pe calea Sa. Cât de mulți, care pretind a crede în El, au învățat lecția Sa de amabilitate, de milă gingașă, de dragoste neegoistă?... Nu exista nicio epuizare a răbdării Sale, nicio reprimare a dragostei Sale.

Hristos ne cheamă să lucrăm cu răbdare și în mod perseverent pentru miile care pier în păcatele lor, risipiți în toate țările, asemenea epavelor pe un țărniș pustiu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 31 engl. (secțiunea 1, *Pentru venirea Regelui*, subcap. *Exemplul nostru*).

b. Aproape de încheierea misiunii lui Hristos pe pământ, ce a declarat El despre Sine însuși—și cum este aceasta un beneficiu pentru noi? Ioan 8:46.

Ioan 8:46: „Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?”

„Divinul Fiu al lui Dumnezeu a fost singurul de o valoare suficientă pentru a satisface cerințele legii perfecte a lui Dumnezeu...

El era unicul care a umblat pe pământ ca om, care putea spune tuturor oamenilor: Cine dintre voi mă poate dovedi că am păcat? El Se unise cu Tatăl în crearea omului și El avea putere, prin propria Sa perfecțiune de caracter să ispășească păcatul omului, să îl înalțe [pe om] și să îl aducă din nou în starea sa inițială.” — *Spirit of Prophecy*, vol. 2, p. 10.

3. EL A MURIT PENTRU OMENIRE

a. Descrieți punctul culminant al evangheliei și impactul său. 1 Corinteni 15:3.

1 Corinteni 15:3: „V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi.”

„Atârnând pe cruce, Hristos era evanghelia... Dacă putem trezi în mințile oamenilor un interes care îi va face să își fixeze ochii asupra lui Hristos, noi putem să ne dăm la o parte și să le cerem doar să continue să își fixeze ochii asupra Mielului lui Dumnezeu. Astfel ei își primesc lecția lor. Oricine vrea să vină după Mine, să se tăgăduiască pe sine, să își ia crucea, și să Mă urmeze. Cel ai cărui ochi sunt fixați asupra lui Isus va părăsi totul. El va muri față de egoism. El va crede în tot Cuvântul lui Dumnezeu, care este în mod atât de glorios și de minunat înălțat în Hristos.” — *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 37.

„Fiul lui Dumnezeu a fost respins și disprețuit pentru noi. Puteți voi, având o imagine deplină a crucii, privind prin ochiul credinței suferințele lui Hristos, să vă relațați istoria vaiurilor, a încercărilor voastre? Puteți nutri voi în inima voastră răzbunare pentru vrăjmașii voștri, în timp ce rugăciunea lui Hristos pentru batjocoritorii Săi iese de pe buzele Sale palide și tremurânde: ‚Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac’ (Luca 23:34)?” — *That I May Know Him*, p. 65.

b. Care este singurul mod prin care cineva poate fi salvat pentru veșnicie? Isaia 45:22; Ioan 3:14-16, 36; 2 Corinteni 5:21.

Isaia 45:22: „Priviți la Mine și fiți salvați, toate marginile pământului, fiindcă Eu sunt Dumnezeu și nu este altul.” (engl.)

Ioan 3:14-16: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

2 Corinteni 5:21: „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.”

„Fără vină, [Hristos] a purtat pedeapsa celui vinovat. Inocent, totuși oferindu-Se ca înlocuitor pentru călcătorul legii. Vina fiecărui păcat apăsa greutatea sa asupra sufletului divin al Răscumpărătorului lumii. Gândurile

rele, cuvintele rele, faptele rele ale fiecărui fiu și ale fiecărei fiice a lui Adam cereau pedeapsă pentru El; pentru că El devenise înlocuitorul omului. Deși vina păcatului nu era a Sa, Spiritul Său era sfâșiat și zdrobit de fărădelegile omului, și Cel care nu cunoștea păcat a devenit păcat pentru noi, ca noi să putem fi făcuți neprihănirea lui Dumnezeu în El.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 322 engl. (cap. 48, *Standardul divin*, subcap. *Jertfa noastră ispășitoare*).

„Moartea lui Hristos dovedește marea dragoste a lui Dumnezeu pentru om. Ea este garanția noastră de mântuire. A îndepărta crucea de la creștin ar fi ca a șterge soarele de pe cer. Crucea ne aduce mai aproape de Dumnezeu, împăcându-ne cu El. Cu compasiunea iertătoare dragostei unui tată, Iehova privește spre suferința pe care a îndurat-o Fiul Său pentru a salva rasa de la moarte veșnică, și ne acceptă în Cel preaiubit.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 209 engl. (cap. 20, *Înălțând crucea*).

Miercuri

1 iunie

4. EL A ÎNVIAT

a. Ce veste minunată au primit de la îngerii Maria Magdalena și celelalte femei? Luca 24:5-8.

Luca 24:5-8: „Îngrozite, femeile și-au plecat fețele la pământ. Dar ei le-au zis: „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galileea, când zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile păcătoșilor, să fie răstignit și a treia zi să învieze.” Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui Isus.”

„[Femeile] s-au întors să fugă, însă cuvintele îngerului le-au oprit pașii. Nu vă temeți, a spus el, căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit. Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul și duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți’ [Matei 28:5-7]...”

A înviat, a înviat! Femeile repetă cuvintele din nou și din nou. Nu mai e nevoie de mirurile pentru ungere. Salvatorul trăiește și nu e mort. Ele își amintesc acum că atunci când vorbea despre moartea Sa, El spunea că avea să învieze. Ce zi este aceasta pentru lume! Cu grabire, femeile s-au îndepărtat de mormânt, cu teamă și mare bucurie; și au alergat să aducă ucenicilor cuvântul.’ ” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 789 engl. (cap. 82, „*De ce plângi?*”).

b. Cât de esențială este învierea lui Hristos pentru planul de mântuire? 1 Corinteni 15:4, 12-20.

1 Corinteni 15:4, 12-20: „...că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi...¹²⁻²⁰ Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților? Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința voastră. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu, fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază. Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre și, prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii! Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.”

„Cu putere convingătoare, apostolul a prezentat marele adevăr al învierii. [1 Corinteni 15:13-20 citat].

Apostolul a îndreptat mințile fraților corinteni înainte spre triumfurile din dimineața învierii, când toți sfinții care dorm vor fi înviați, pentru a trăi de acum înainte pentru totdeauna cu Domnul.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 320 engl. (cap. 30, *Chemați la un standard mai înalt*).

„Citim în Biblie despre învierea lui Hristos dintre morți; însă acționăm noi ca și când am crede aceasta? Credem noi că Isus este un Salvator viu, că El nu este în mormântul nou al lui Iosif, cu marea piatră rostogolită în fața Lui, ci că El a fost înviat din morți și S-a înălțat la Cer, pentru a duce robia roabă și a da daruri bune oamenilor? El este acolo pentru a pleda cazurile noastre în curțile cerului. El este acolo pentru că noi avem nevoie de un prieten în curtea cerească, unul care va fi avocatul și mijlocitorul nostru. Atunci să ne bucurăm în aceasta. Noi avem toate motivele pentru a-L lăuda pe Dumnezeu. Mulți evaluează condiția lor religioasă după emoțiile lor; însă acestea nu sunt un criteriu sigur. Viața noastră creștină nu depinde de sentimentele noastre, ci de faptul de a ne prinde în mod adecvat de cele de sus.” — *The Review and Herald*, 8 martie 1892.

Joi

2 iunie

5. EL A FOST VĂZUT

a. Câți oameni au devenit martori ai învierii lui Hristos? Matei 27:52-54; 1 Corinteni 15:5-8.

Matei 27:52-54: „Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora. Sutașul și cei ce păzeau pe Isus împreună cu el, când

au văzut cutremurul de pământ și cele întâmplate, s-au înfricoșat foarte tare și au zis: „Cu adevărat, Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!”

1 Corinteni 15:5-8: „și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece. După aceea S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți sunt încă în viață, iar unii au adormit. În urmă, S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor. După ei toți, ca unei stârpituri, mi S-a arătat și mie.”

„Când Hristos S-a sculat din morți, El a adus din mormânt o mulțime de captivi. Cutremurul de la moartea Sa deschisese mormintele lor, și atunci când El a înviat, ei au ieșit cu El. Ei erau aceia care fuseseră colaboratori cu Dumnezeu, și care cu prețul vieților lor dăduseră mărturie despre adevăr. Acum ei trebuia să fie martori pentru El, care înviase dintre cei morți...”

Aceștia au intrat în oraș și s-au arătat multora, declarând: ‚Hristos a înviat dintre morți și noi am înviat cu El.’ Astfel a fost immortalizat adevărul sacru al învierii.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 786 engl. (cap. 81, „A înviat Domnul”).

b. Ce este promis tuturor credincioșilor loiali?

1 Corinteni 15:51-55, 1 Tesaloniceni 4:13-18.

1 Corinteni 15:51-55: „Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?””

1 Tesaloniceni 4:13-18: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.”

„Isus a declarat: ‚Eu sunt învierea și viața.’ În Hristos este viața—originală, neîmprumutată, nederivată. ‚Cel care Îl are pe Fiul, are viață.’ (1 Ioan 5:12). Divinitatea lui Hristos este asigurarea credinciosului pentru viață

veșnică. ‚Cel care crede în Mine,‘ a spus Isus, ‚chiar dacă ar fi mort, totuși va trăi: și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?‘ Hristos privește aici în viitor spre timpul celei de-a doua veniri a Sa. Atunci morții neprihăniți vor fi înviați în neputrezire, și dreptii în viață vor fi luați la cer fără să vadă moartea.” — Ibid., p. 530 engl. (cap. 58, „Lazăre, vino afară”).

Vineri

3 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce ne învață întruparea lui Hristos despre umilință?**
- 2. Cum poate reflecta viața mea mai îndeaproape pe cea a Domnului?**
- 3. Cum trebuie să influențeze scenele răstignirii atitudinea mea?**
- 4. Cum trebuie să influențeze învierea atitudinea mea?**
- 5. Ce avem nevoie să realizăm cu privire la semnificația divinității lui Hristos?**

„Har vouă”

TEXT DE MEMORAT: „Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.” (2 Corinteni 1:2)

„Noi datorăm totul harului fără plată al lui Dumnezeu. Harul din legământ a ordonat adopția noastră. Harul din Salvatorul a realizat răscumpărarea noastră, regenerarea noastră și înălțarea noastră la [statutul de] moștenitori cu Hristos. Nu pentru că noi l-am iubit pe El, ne-a iubit Dumnezeu pe noi; ci, „pe când eram noi încă păcătoși,” Hristos a murit pentru noi, luând măsuri depline și abundente pentru răscumpărarea noastră.” — *The Review and Herald*, 15 octombrie 1908.

Recomandare pentru studiu: *Parabolele Domnului*, p. 390-404 engl. (cap. 28, Răsplata harului).

Duminică

5 iunie

1. HAR

a. Ce înseamnă „har” și cui îi este el oferit? Tit 2:11.

Tit 2:11: „Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat.”

Tit 2:11 engl.: „Căci harul lui Dumnezeu care aduce salvarea s-a arătat tuturor oamenilor.”

„Harul este un atribut al lui Dumnezeu, exercitat spre ființele umane nevrednice. Noi nu l-am căutat, ci el a plecat să ne caute.

Harul divin este marele element al puterii salvatoare; fără el, tot efortul omenesc este fără valoare.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 94 engl. (cap. *Marele element al puterii salvatoare*).

„Harul este favoare nemeritată. Îngerii, care nu cunosc nimic din păcat, nu înțeleg ce înseamnă să se exercite har față de ei; însă păcătoșenia noastră reclamă exercitarea de har din partea unui Dumnezeu îndurător. Harul a fost cel care l-a trimis pe Salvatorul nostru să ne caute pe noi ca rătăcitori, și să ne aducă înapoi în staul.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 331, 332 engl. (cap. 50, *Veniți și căutați și găsiți*).

b. Care este singura cale prin care putem fi salvați? Efeseni 2:8, 9.

Efeseni 2:8, 9: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.”

„Nimic în afară de neprihănirea [lui Hristos] nu ne poate da dreptul la vreuna dintre binecuvântările legământului harului... Nu trebuie să ne gândim că propriul nostru har și meritele noastre ne vor salva; harul lui Hristos este singura noastră speranță de salvare.” — Ibid., p. 351 engl. (cap. 54, *Subiectul prezentat în 1883*, subcap. *Meritele lui Hristos singura noastră speranță*).

Luni

6 iunie

2. HAR CARE ÎNDREPTĂȚEȘTE

a. Care este baza îndreptățirii înaintea lui Dumnezeu?

Romani 3:24-26.

Romani 3:24-26: „Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-și arate neprihănirea Lui, căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu, pentru ca, în vremea de acum, să-și arate neprihănirea Lui în așa fel încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.”

(Romani 3:24-26, engl.: „Fiind declarați drepti în dar prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus; Pe care Dumnezeu L-a pus în față să fie ispășire prin credința în sângele Lui, să declare dreptatea Lui, pentru remisiunea păcatelor din trecut, prin îngăduința lui Dumnezeu; Să declare dreptatea Lui în acest timp; ca El să fie drept și îndreptătorul celui ce crede în Isus.”)

„Sunteți voi în Hristos? Nu, dacă nu recunoașteți că sunteți păcătoși greșiți, neajutorăți, condamnați. Dacă există ceva bun în voi, acesta este de atribuit în întregime îndurării unui Salvator plin de compasiune. Nașterea voastră, reputația voastră, bogăția voastră, talentele voastre, virtuțile voastre, pietatea voastră, filantropia voastră, sau orice altceva din voi sau din legătură cu voi nu va forma o legătură de unire între sufletul vostru și Hristos. Legătura voastră cu biserica, modul în care vă privesc frații voștri nu vor fi de niciun folos dacă nu credeți în Hristos. Nu este suficient să crezi despre El; trebuie să crezi în El. Trebuie să te bazezi în totul pe harul Său salvator.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 48, 49 engl. (cap. 5, *Mărturie importantă*).

b. Care este rezultatul imediat al îndreptățirii? Romani 5:1-3.

Romani 5:1-3: „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Lui Îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har în care suntem și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu. Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre, căci știm că necazul aduce răbdare.”

„Când păcătosul pocăit, umilit în fața lui Dumnezeu, discerne ispășirea lui Hristos în favoarea sa și acceptă această ispășire ca singura sa speranță în viața aceasta și în viața viitoare, păcatele sale sunt iertate. Aceasta este îndreptățirea prin credință. Fiecare suflet care crede trebuie să își conformeze voia sa în întregime voii lui Dumnezeu și să rămână într-o stare de căință și umilință, exercitând credință în meritele ispășitoare ale Răscum-părătorului și înaintând din putere în putere, din slavă în slavă.

Iertarea și îndreptățirea sunt unul și același lucru. Prin credință, credinciosul trece din poziția de rebel, copil al păcatului și al lui Satan, în poziția de supus loial lui Isus Hristos, nu datorită vreunei bunătați inerente, ci pentru că Hristos îl primește ca pe un copil al Său prin adopție. Păcătosul primește iertarea de păcatele sale, pentru că aceste păcate sunt purtate de Înlocuitorul și Garantul său. Domnul vorbește Tatălui Său ceresc, spunând: „Acesta este copilul Meu. Eu îl absolv de pedeapsa morții, dându-i polița Mea de asigurare de viață—viața veșnică—pentru că am luat locul lui și am suferit pentru păcatele sale. El este chiar fiul Meu iubit.” Astfel omul, iertat, și îmbrăcat cu frumoasele haine ale neprihănirii (dreptății) lui Hristos, stă fără cusur, perfect, înaintea lui Dumnezeu...

Îndreptățirea este opusul condamnării. Îndurarea fără margini a lui Dumnezeu este exercitată față de cei care sunt complet nemerituoși. El iartă fărădelegile și păcatele de dragul lui Isus, care a devenit ispășirea pentru păcatele noastre. Prin credință în Hristos, călcătorul vinovat al legii este adus în favoarea lui Dumnezeu și la speranța puternică a vieții veșnice.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol.6, p.1070, 1071 engl. (cap. referitor la Romani 3).

Marți

7 iunie

3. HAR SFINȚITOR

a. Cum poate un credincios să biruie păcatul? Romani 6:1, 2, 14.

Romani 6:1, 2, 14: „Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu ca să se înmulțească harul? Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat? Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.”

„Ispășirea lui Hristos nu este pur și simplu un mod iscusit prin care să ni se ierte păcatele; este un remediu divin pentru vindecarea fărădelegii și restaurarea sănătății spirituale. Ea este mijlocul rânduit de cer prin care neprihănirea lui Hristos poate să fie nu doar asupra noastră, ci în inimile și caracterele noastre...

Răscumpărarea noastră a fost plătită de Salvatorul nostru. Nimeni nu trebuie să fie în sclavia păcatului. Hristos stă înaintea noastră ca un exemplu divin, ajutorul nostru atotputernic. Am fost cumpărați cu un preț care este imposibil de calculat. Cine poate măsura bunătatea și îndurarea dragostei răscumpărătoare?...

Cei care au primit însemnul lui Dumnezeu prin botez, să asculte de aceste cuvinte [2 Corinteni 6:14-18], amintindu-și că asupra lor Domnul Și-a pus semnătura, declarându-i fiii și fiicele Sale.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, puteri infinite și atotștiutoare, îi primesc pe cei care intră cu adevărat într-o relație de legământ cu Dumnezeu. Ei sunt prezenți la fiecare botez, pentru a-i primi pe candidații care au renunțat la lume și care L-au primit pe Hristos în templul sufletului. Acești candidați au intrat în familia lui Dumnezeu, și numele lor sunt înscrise în cartea vieții Mielului.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol. 6, p. 1074, 1075 engl. (cap. referitor la Romani 6).

b. Cum putem fi siguri de victorie în viața noastră spirituală? 2 Corinteni 12:9.

2 Corinteni 12:9: „Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns, căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine.”

„Fără harul lui Hristos, păcătosul este într-o condiție fără speranță; nu poate face nimic pentru sine; însă prin harul divin, i se acordă putere supranaturală... Prin acordarea harului lui Hristos păcatul este zărit în natura sa odioasă, și în cele din urmă alungat din templul sufletului. Prin har suntem noi aduși în părtășie cu Hristos, pentru a ne asocia cu El în lucrarea de salvare.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 265 engl. (cap. 257, *Pentru cel care crede*).

„Avem nevoie să ne încredem în Isus zilnic, oră de oră. El a promis că așa cum este ziua noastră, va fi și puterea noastră. Prin harul Său noi putem duce toate poverile prezentului și putem îndeplini datoriile sale.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 200 engl. (cap. 22, *Privind spre Isus*).

4. PREDAREA DE SINE

a. Ce se întâmplă când ne predăm complet lui Hristos?

Matei 11:28-30.

Matei 11:28-30: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.”

„Ești ispitit? El te va scăpa. Ești slab? El te va întări. Ești ignorant? El îți va da lumină. Ești rănit? El te va vindeca. Domnul ‚socotește numărul stelelor;’ și totuși ‚El îi vindecă pe cei cu inima rănită, și le leagă rănile.’ (Psalmi 147:4, 3). ‚Veniți la Mine,’ este invitația Sa. Oricare ar fi neliniștile și încercările voastre, desfășurați cazul vostru înaintea Domnului. Spiritul vostru va fi întărit pentru a răbda. Calea va fi deschisă pentru ca tu să te eliberezi din încurcătură și dificultate. Cu cât mai slab și mai neajutorat știi că ești, cu atât mai puternic vei deveni în puterea Sa. Cu cât mai grele sunt poverile tale, cu atât mai binecuvântată odihna, când le arunci asupra Purtătorului de Poveri. Odihna pe care o oferă Hristos depinde de niște condiții, însă aceste condiții sunt în mod clar specificate. Acestea sunt unele pe care le pot împlini toți. El ne spune exact cum se găsește această odihnă.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 329 engl. (cap. 34, *Invitația*).

b. Cât de puternici devenim noi când suntem în legătură cu Isus? **Ioan 15:5.**

Ioan 15:5: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.”

„Când sufletul se predă lui Hristos, o nouă putere ia în stăpânire inima nouă. Are loc o schimbare pe care omul nu o poate realiza pentru sine însuși. Este o lucrare supranaturală, care aduce un element supranatural în natura umană. Sufletul care se predă lui Hristos devine propria Lui fortăreață, pe care El o deține într-o lume revoltată, și El intenționează ca nicio autoritate să nu fie cunoscută în ea, în afară de cea a Sa. Un suflet ținut astfel în stăpânire de agenții cerești este imposibil de capturat de atacurile lui Satan. Însă dacă nu ne supunem controlului lui Hristos, vom fi dominați de cel rău. Trebuie în mod inevitabil să fim sub controlul uneia sau celeilalte din cele două mari puteri care luptă pentru supremația lumii. Nu este necesar ca noi să

alegem în mod deliberat serviciul împărăției întunericului pentru a ajunge sub stăpânirea acesteia. Trebuie doar să neglijăm să ne aliem cu împărăția luminii. Dacă nu cooperăm cu agenții cerești, Satan va lua în stăpânire inima, și o va face locașul său. Singura apărare contra răului este locuirea lui Hristos în inimă prin credință în neprihănirea Sa.” — Ibid. p. 324 engl. (cap. 33, *Cine sunt frații Mei?*).

Joi

9 iunie

5. LEGĂTURĂ VITALĂ

a. Cum pot deveni drepti (neprihăniți) în fața lui Dumnezeu oamnei păcătoși? Ioan 15:5-8.

Ioan 15:5-8: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă, apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc și ard. Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da. Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit și voi veți fi astfel ucenicii Mei.”

„Neprihănirea pe care a prezentat-o Hristos este conformarea inimi și a vieții cu voia revelată a lui Dumnezeu. Oamenii păcătoși pot deveni neprihăniți doar având credință în Dumnezeu și menținând o legătură vitală cu El. Atunci adevărata evlavie va înălța gândurile și va înnobila viața. Atunci formele exterioare ale religiei vor fi în armonie cu puritatea internă a creștinului.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 310 engl. (cap. 31, *Predica de pe Munte*).

b. Cum putem rămâne în Hristos? Ioan 15:9-11.

Ioan 15:9-11: „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui. V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.”

„Legătura ramurii cu via, a spus [Isus], reprezintă relația pe care voi trebuie să o mențineți cu Mine. Vlăstarul este altoit în vița cea vie, și fibră cu fibră, vână cu vână, el crește în butucul viței. Viața viței devine viața mlădiței. Astfel, sufletul mort în fărâdelegi și păcate primește viață prin legătura cu Hristos. Prin credință în El ca Salvator personal se formează legătura, uniunea. Păcătosul își unește slăbiciunea sa cu tăria lui Hristos, golul său cu plinătatea lui Hristos, slăbiciunea sa cu tăria rezistentă a lui Hristos. Apoi el are

mintea (gândirea) lui Hristos... Prin intermediul Duhului Sfânt, omul devine părtaș al naturii divine. El este acceptat în Cel Iubit.

Această unire cu Hristos, odată formată, trebuie menținută. Hristos spune: „Rămâneți în Mine și Eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine’ Aceasta nu este o atingere întâmplătoare, nici o legătură intermitentă. Mlădița devine parte din vița vie. Comunicarea vieții, tăriei și a rodniceii de la rădăcină la mlădițe este neîmpiedicată și contantă. Separată de vie, mlădița nu poate trăi. În egală măsură, spune Isus, nu puteți voi trăi separați de Mine. Viața pe care ați primit-o de la Mine poate fi păstrată doar prin comuniune continuă. Fără Mine nu puteți birui niciun păcat, nici să vă împotriviți vreunei ispite.” — Ibid., p. 675, 676 engl. (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Vineri

10 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce este atât de important pentru noi să apreciem harul lui Dumnezeu?**
- 2. Cum mă întăresc necazurile în experiența mea creștină?**
- 3. Cum mă conduce harul uimitor spre casă, spre Canaanul ceresc?**
- 4. Explicați puterea din predarea cu întreaga inimă lui Hristos.**
- 5. De ce Se compară Isus cu o viță?**

Slujba noului legământ

TEXT DE MEMORAT: „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeu lor, și ei vor fi poporul Meu.” (Evrei 8:10)

„Noul legământ a fost întemeiat pe ‚promisiuni mai bune’—promisiunea iertării de păcate și a harului lui Dumnezeu care să reînnoiască inima și să o aducă în armonie cu principiile legii lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 372 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 370-373 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*)

Duminică

12 iunie

1. VECHIUL LEGĂMÂNT

a. Când cele Zece Porunci au fost proclamate la Muntele Sinai, ce promisiune a făcut poporul Israel? Exodul 19:8; 24:7.

Exodul 19:8: „Tot poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!” Moise a spus Domnului cuvintele popoului.”

Exodul 24:7: „A luat cartea legământului și a citit-o în fața popoului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.”

„Poporul nu a realizat păcătoșenia propriilor lor inimi, și că fără Hristos era imposibil ca ei să țină Legea lui Dumnezeu; și ei au intrat cu grăbire în legământ cu Dumnezeu. Simțind că sunt în stare să își stabilească propria lor neprihănire (dreptate), ei au declarat: ‚Tot ce a spus Domnul vom face și vom fi ascultători.’ (Exodul 24:7).” — *Patriarhi și profeți*, p. 371, 372 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

b. Care erau termenii Legământului încheiat la Sinai? Ezechiel 20:11; Leviticul 18:5; Deuteronomul 27:26.

Ezechiel 20:11: „Le-am dat legile Mele și le-am făcut cunoscut poruncile Mele pe care trebuie să le împlinescă omul ca să trăiască prin ele (engl.: „pe care, dacă un om le împlinește, va trăi în ele.”)

Levitic 18:5: „Să păziți legile și poruncile Mele: omul care le va împlini va trăi prin ele. Eu sunt Domnul!”

Deuteronomul 27:26: „Blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia și cine nu le va face!” Și tot poporul să răspundă: „Amin!”

c. Unde a scris Dumnezeu Cele Zece Porunci, și de ce nu putea poporul să își îndeplinească angajamentul? Exodul 31:18; Romani 10:3, 9; 9:30-32.

Exodul 31:18: „Când a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.”

Romani 10:3, 9: „pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înaintea o neprihănire a lor înșiși și nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu... Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.”

Romani 10:3, 9: „Căci fiind neștiutori despre dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu... Că, dacă vei mărturisi cu gura ta pe Domnul Isus și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre morți, vei fi salvat.” (engl.)

Romani 9:30-32: „Deci ce vom zice? Neamurile, care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, și anume neprihănirea care se capătă prin credință; pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire.”

„[Preoții și conducătorii] considerau atot-suficientă propria lor neprihănire și nu doreau ca un element nou să fie adus în religia lor.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 15 engl. (cap. 1, Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa).

Luni

13 iunie

2. SLUJBA ADUCĂTOARE DE MOARTE

a. De ce numește Pavel cele Zece Porunci „slujba aducătoare de moarte”? 2 Corinteni 3:7.

2 Corinteni 3:7: „Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă încât fiii lui Israel nu puteau să-și pironească ochii asupra feței lui Moise din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare...”

„Slava de pe fața lui Moise era extrem de dureroasă pentru copiii lui Israel din cauza încălcărilor legii sfinte a lui Dumnezeu de către ei. Aceasta este o ilustrație despre sentimentele acelora care încalcă legea lui Dumnezeu.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 232 engl. (cap. 30, *Legea și legămintele*).

„[Moise] a înțeles că doar prin Hristos poate omul să țină legea morală. Prin încălcarea acestei legi, omul a adus păcatul în lume, și cu păcatul a venit moartea...”

„Vederea lucrului care avea să fie înlăturat, vederea lui Hristos așa cum este descoperit în Lege, a fost ceea ce a iluminat fața lui Moise. Slujba legii, scrisă și gravată în piatră, era o slujbă aducătoare de moarte. Fără Hristos, călcătorul legii era lăsat sub blestemul acesteia, fără nicio speranță de iertare. Slujba aceasta nu avea în sine însăși nicio slavă, însă Salvatorul promis, revelat în tipurile și umbrele legii ceremoniale, făcea glorioasă legea morală.” — *Ibid.*, p. 237 engl. (cap. 32, *Neprihănirea lui Hristos în lege*).

„[Israelii] doreau ca Moise să fie mediatorul lor. Ei nu înțelegeau că Hristos era mediatorul desemnat lor, și că, fără mijlocirea Sa, ei ar fi fost în mod sigur mistuiți.” — *Ibid.*, p. 238 engl. (cap. 32, *Neprihănirea lui Hristos în lege*).

b. Care este starea reală a întregii omeniri?

Romani 3:23; 6:23 (prima parte).

Romani 3:23: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu...”

(*Romani 3:23 engl.*: „Căci toți au păcătuit și nu ajung la slava lui Dumnezeu.”)

Romani 6:23 p.p.: „Fiindcă plata păcatului este moartea...”

„Cuvântul lui Dumnezeu declară: ‚Toți au păcătuit și sunt lipsiți de (engl.: ‚nu ajung la’) slava lui Dumnezeu’ (Romani 3:23). ‚Nu este nimeni care să facă binele, nu, nici unul’ (Romani 3:12). Mulți sunt înșelați cu privire la starea inimii lor. Ei nu realizează faptul că inima naturală este mai înșelătoare decât toate, și disperat de rea. Ei se înfășoară în propria lor neprihănire și sunt satisfăcuți să ajungă propriul lor standard uman de caracter; însă cât de fatal eșuează ei când nu ajung la standardul divin, și [când] prin ei înșiși ei nu pot împlini cerințele lui Dumnezeu.

Ne putem măsura pe noi înșine cu noi înșine, putem să ne comparăm unii cu alții, putem spune că facem la fel de bine ca și cutare sau cutare, însă întrebarea la care va trebui să răspundem la judecată este: ‚Împlinim noi cerințele cerului înalt? Ajungem noi la standardul divin? Sunt inimile noastre în armonie cu Dumnezeul cerului?’ ” — *Ibid.*, p. 320, 321 engl. (cap. 48, *Standardul divin*).

3. TERMENII ȘI BINECUVÂNTĂRILE NOULUI LEGĂMÂNT

a. Care sunt termenii Noului Legământ? Evrei 8:10-12.

Evrei 8:10-12: „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeu lor, și ei vor fi poporul Meu. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei. Pentru că le voi ierta nelegiuirile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărâdelegile lor.”

„Legământul harului a fost prima dată încheiat cu omul în Eden, când după cădere a fost dată promisiunea divină că sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui. Tuturor oamenilor acest legământ le oferea iertare și harul sprijinitor al lui Dumnezeu pentru ascultare viitoare prin credință în Hristos. El le promitea, de asemenea, viața eternă, cu condiția fidelității față de legea lui Dumnezeu. Astfel patriarhii au primit speranța salvării.

Același legământ a fost reînnoit cu Avraam în promisiunea ‚în sămânța ta vor fi binecuvântate toate națiunile pământului.’ (Geneza 22:18). Această promisiune indica spre Hristos. Așa a înțeles-o Avraam (vezi Galateni 3:8, 16), și el s-a încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor. Această credință a fost cea care i s-a socotit ca neprihănire. Legământul cu Avraam a menținut de asemenea autoritatea legii lui Dumnezeu. Domnul i s-a arătat lui Avraam, și i-a spus: ‘Eu sunt Dumnezeu al Atotputernic; umblă înaintea Mea și fii fără prihană (engl.: ‚fii perfect.’)’ (Geneza 17:1). Mărturia lui Dumnezeu cu privire la servul Său credincios a fost: ‚Avraam a ascultat de porunca Mea (engl.: ‚a ascultat vocea Mea’), și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduiri Mele și legile Mele.’ (Geneza 26:5)...

Deși acest legământ a fost făcut cu Adam și reînnoit cu Avraam, nu putea fi ratificat până la moartea lui Hristos. El existase prin promisiunea lui Dumnezeu de când fusese făcută prima aluzie la răscumpărare; el fusese acceptat prin credință; totuși, când a fost ratificat de Hristos, a fost numit un legământ nou. Legea lui Dumnezeu era baza acestui legământ, care era pur și simplu un aranjament pentru a-i aduce pe oameni din nou în armonie cu voința divină, așezând-i acolo unde puteau asculta de legea lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 370, 371 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

„ ‚Noul legământ’ a fost întemeiat pe ‚promisiuni mai bune’—promisiunea iertării de păcate, și a harului lui Dumnezeu care să reînnoiască inima, și s-o aducă în armonie cu principiile legii lui Dumnezeu.’ ” — *Credința prin care trăiesc*, p. 78 engl. (cap. *Lipsa de capacitate a omului de a se salva singur*).

b. Conform acestui legământ de har, cine este poporul lui Dumnezeu? Evrei 8:10; Isaia 51:7.

Evrei 8:10: „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”

Isaia 51:7: „Ascultați-Mă, voi, care cunoașteți neprihănirea, popor care ai în inimă Legea Mea! Nu te teme de ocara oamenilor și nu tremura de ocările lor!”

„Prin harul lui Hristos ei pot fi făcuți în stare să asculte de legea Tatălui. Astfel în fiecare secol, din mijlocul apostaziei și al rebeliunii, Dumnezeu strânge un popor care Îi este loial—un popor, în a cărui inimă este legea Sa. (Isaia 51:7).” — *Patriarhi și profeți*, p. 338 engl. (cap. 29, *Vrăjmășia lui Satan contra Legii*).

MIERCURI

15 iunie

4. SLUJBA NOULUI LEGĂMÂNT

a. Cum descrie Pavel slujba legământului harului? 2 Corinteni 3:4-6; Coloseni 1:25-29.

2 Corinteni 3:4-6: „Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos. Nu că noi, prin noi înșine, suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu, care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului, căci slova omoară, dar Duhul dă viață.”

(2 Corinteni 3:4-6, engl. : „Și astfel de încredere avem prin Cristos către Dumnezeu. Nu că suntem suficienți prin noi înșine să gândim ceva ca din noi înșine, dar abilitatea noastră este de la Dumnezeu, Care de asemenea ne-a făcut servitori capabili ai noului testament; nu ai literei, ci ai duhului, fiindcă litera ucide, dar duhul dă viață.”)

Coloseni 1:25-29: „Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să întregesc (engl. „împlinesc”) Cuvântul lui Dumnezeu. Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei. Pe El Îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine.”

„Ce încredere sfântă ne-a încredințat Dumnezeu, făcându-ne servitorii Săi care să ajutăm în lucrarea salvării de suflete! El ne-a încredințat adevăruri mari, un mesaj foarte solemn, cercetător pentru lume. Datoria noastră nu este pur și simplu de a predica, ci de a sluji, de a ne apropia de inimi. Trebuie să folosim cu îndemânare și înțelepciune talentele încredințate nouă, ca să putem prezenta prețioasa lumină a adevărului în modul cel mai plăcut, modul cel mai bine adaptat pentru a câștiga suflete...”

Ce responsabilitate este aceasta! Este prezentată aici o lucrare care este mai laborioasă (care cere mai multă muncă, mai mult efort) decât simpla predicare a cuvântului; ea trebuie să Îl reprezinte pe Hristos în caracterul nostru, pentru a fi epistole vii, cunoscute și citite de toți oamenii.

Domnul este Cel care ne-a chemat la această lucrare, și noi ar trebui să avem ochiul îndreptat doar spre slava Sa. Nu ne putem încrede în propriile noastre eforturi, ca și când noi am putea face lucrarea de convertire a sufletelor. Doar Dumnezeu poate convinge și converti. Isus îi invită pe păcătoși să vină la El cu toate poverile lor și El le va da odihnă și pace.” — *Slujitorii evangheliei* (1892), p. 422, 423 engl. (secțiunea *Comportamentul și influența creștină*, subcap. *Încredere în Dumnezeu*).

b. Ce a spus Petru cu privire la această slujbă? 1 Petru 5:1-5.

1 Petru 5:1-5: „*Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiter ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei care va fi descoperită: Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bună-voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine; nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei. Și, când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa care nu se poate veșteji, a slavei. Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har”*”

„Marele Păstor are subpăstori, cărora le delegă grija pentru oile și mieii Săi. Prima lucrare pe care Hristos i-a încredințat-o lui Petru când l-a restaurat în slujire, a fost de a hrăni mieii. [Vezi Ioan 21:15.] Aceasta era o lucrare în care Petru avusese doar puțină experiență. Ea cerea mare grijă și gingășie, multă răbdare și perseverență. Ea îl chema să slujească tinerilor și copiilor, și celor care sunt tineri în credință, să îi învețe pe cei neînvățați, să le deschidă Scripturile, și să îi educe pentru utilitate în serviciul lui Hristos. Până aici Petru nu fusese pregătit să facă aceasta, sau măcar să înțeleagă importanța acestui lucru.

Întrebarea pe care i-a pus-o Hristos lui Petru era semnificativă. El a menționat o singură condiție pentru ucenicie și slujire. „Mă iubești?”, a

spus El. Aceasta este calificarea esențială. Chiar dacă Petru ar fi posedat oricare altă [calificare], fără dragostea lui Hristos el nu ar fi putut fi un păstor credincios peste turma Domnului. Cunoștința, generozitatea, elocvența, recunoștința și zelul sunt toate de ajutor în marea lucrare; însă fără dragostea lui Isus în inimă, lucrarea predicatorului creștin se va dovedi un eșec.” — *Slujitorii evangheliei*, p.182, 183 engl. (cap. 6, *Subpăstorul*, subcap. *Păstorul cel bun*).

Joi

16 iunie

5. VĂLUL

- a. **De ce a fost nevoie ca Moise să își pună un văl pe față înainte de a se adresa poporului, și în ce fel este semnificativ acest lucru? Exodul 34:29-35; 2 Corinteni 3:12, 13.**

Exodul 34:29-35: „Moise s-a pogorât de pe Muntele Sinai cu cele două table ale mărturiei în mână. Când se pogora de pe munte, nu știa că pielea feței lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul. Aaron și toți copiii lui Israel s-au uitat la Moise și iată că pielea feței lui strălucea și se temeau să se apropie de el. Moise i-a chemat; Aaron și toți fruntașii adunării s-au întors la el, și el le-a vorbit. După aceea, toți copiii lui Israel s-au apropiat, și el le-a dat toate poruncile, pe care le primise de la Domnul pe muntele Sinai. Când a încetat să le vorbească, și-a pus o maramă pe față. (engl.: „Și până când terminase Moise să vorbească cu ei, și-a pus un văl pe față”). Când intra Moise înaintea Domnului ca să-I vorbească, își scotea marama până ce ieșea; iar când ieșea, spunea copiilor lui Israel ce i se poruncise. Copiii lui Israel se uitau la fața lui Moise și vedeau că pielea feței lui strălucea, și Moise își puneia iarăși marama pe față până ce intra ca să vorbească cu Domnul.”

2 Corinteni 3:12, 13: „Fiindcă avem dar o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală (engl.: ne folosim de mare cutezanță în vorbire;) și nu facem ca Moise care își puneia o maramă peste față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și piaronească ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător.”

„Moise însuși era inconștient de slava strălucitoare care se reflecta de pe fața sa și nu știa de ce copiii lui Israel fugeau de el, când el s-a apropiat de ei. El i-a chemat la el, însă ei nu îndrăzneau să privească acea față plină de slavă. Când Moise a aflat că oamenii nu puteau să privească la fața sa din cauza slavei ei, el a acoperit-o cu un văl...”

Cei care nutresc opinia că nu exista un Salvator în vechea dispensațiune, au un văl atât de întunecat asupra înțelegerii lor, cum au avut iudeii care L-au respins pe Hristos... Pe de altă parte, disprețuind sistemul [religios] iudaic, biserica creștină, care mărturisește credința supremă în Hristos, Îl

tăgăduiește realmente pe Hristos, care a fost Cel care a întemeiat întregul sistem iudaic.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 232 engl. (cap. 30, *Legea și evanghelia*).

b. Cum poate fi îndepărtat de pe ochii noștri acest vâl? 2 Corinteni 3:14-16.

2 Corinteni 3:14-16: „Dar ei au rămas greoi la minte, căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această maramă rămâne neridicată, fiindcă marama este dată la o parte în Hristos. Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o maramă peste inimile lor. Dar ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, marama este luată.”

(2 Corinteni 3:14-16, engl.: „Dar mințile lor au fost orbite, fiindcă până în această zi, același vâl, care este desființat în Cristos, rămâne neridicat la citirea vechiului testament. Căci până astăzi, când Moise este citit, vâlul este întins peste inima lor. Cu toate acestea, când se va întoarce la Domnul, vâlul va fi înlăturat.”)

„Gloria care strălucea pe fața lui Moise era o reflectare a neprihănirii lui Hristos în lege. Legea însăși nu ar avea nicio slavă, doar că în ea este întrupat Hristos. Ea nu are nicio putere de a salva. Ea are strălucire, numai dacă în ea Hristos este reprezentat ca fiind plin de neprihănire și adevăr..

Lui Moise i-a fost desfășurată semnificația tipurilor și a umbrelor ce indicau spre Hristos. El a văzut până la sfârșitul a ceea ce urma să fie îndepărtat atunci când, la moartea lui Hristos, tipul a întâlnit antitipul. El a văzut că doar prin Hristos poate omul să țină legea morală.” — *Ibid.*, p.237 engl. (cap. 32, *Neprihănirea lui Hristos în lege*).

Vineri

17 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum se repetă astăzi problema pe care a avut-o Israel cu legea morală a lui Dumnezeu?**
- 2. De ce este un lucru atât de nebunesc să ne comparăm unii cu alții?**
- 3. Explicați puterea din spatele Noului Legământ.**
- 4. Descrieți atitudinea biblică a slujbei Noului Legământ.**
- 5. Ce oferă slavă legii morale a lui Dumnezeu?**

Ambasadori pentru Hristos

TEXT DE MEMORAT: „Noi dar, suntem trimiși împuterniciți (engl.: „ambasadori”) ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!” (2 Corinteni 5:20)

„De la înălțarea Sa, Hristos a continuat lucrarea Sa pe pământ prin ambasadori aleși, prin care El vorbește copiilor oamenilor și slujește nevoilor lor. Marele Cap al bisericii supraveghează lucrarea Sa prin intermediul oamenilor rânduiți de Dumnezeu să acționeze ca reprezentanți ai Săi.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 360 engl. (cap. 34, *Predicatori consacrați*)

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 359-371 engl. (cap. 34, *Predicatori consacrați*).

Duminică

19 iunie

1. TRIBUNALUL DIVIN

a. Cine va fi judecat la tribunalul divin? 2 Corinteni 5:10; Romani 14:12; Daniel 7:9, 10.

2 Corinteni 5:10: „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.”

Romani 14:12: „Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.”

Daniel 7:9, 10: „Mă uitam la aceste lucruri până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc și roțile lui, ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.”

„Astfel a fost prezentată viziunii profetului ziua mare și solemnă când caracterele și viețile oamenilor vor trece în revistă în fața Judecătorului întregului pământ, și fiecărui om i se va răsplăti ,conform faptele lui’. Cel Îmbătrânit de zile este Dumnezeu Tatăl. Psalmistul spune: ,Înainte ca munții să

se nască, sau chiar înainte să fi format pământul și lumea, chiar din veșnicie în veșnicie, tu ești Dumnezeu.' (Psalmi 90:2 engl.) El, sursa tuturor ființelor, și izvorul tuturor legilor, este Cel care va prezida judecata." — *Marea luptă*, p. 479 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

„[Pavel] a declarat că urma să vină cu siguranță o zi a judecății, când toți urma să fie răsplătiți pentru faptele făcute în trup, și când urma să fie revelat în mod clar faptul că bogăția, poziția sau titlurile sunt fără puterea de a câștiga pentru om favoarea lui Dumnezeu sau de a-l scăpa de rezultatele păcatului. El a arătat că viața aceasta este timpul de pregătire pentru viața viitoare. Dacă el urma să neglijeze privilegiile și oportunitățile actuale, el urma să sufere o pierdere veșnică; niciun nou timp de probă nu urma să îi fie dat." — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 424 engl. (cap. 39, *Procesul din Cezareea*).

Luni

20 iunie

2. ACHITAT LA JUDECATĂ

a. Cine va fi judecat mai întâi? 1 Petru 4:17, 18.

1 Petru 4:17, 18: „Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu. Și, dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? Și, dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel nelegiuit și cel păcătos?”

b. Cum putem fi noi achitați la judecată? Ioan 3:16, 17; 5:24; Romani 8:1.

Ioan 3.16-17: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece (engl.: „să condamne”) lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.”

Ioan 5:24: „Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată (engl.: „nu vine în condamnare”), ci a trecut din moarte la viață.”

Romani 8:1: „Acum dar nu este nicio osândire (engl.: „condamnare”) pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firii pământești, ci după îndemnul Duhului.”

„Toți cei care s-au căit cu adevărat de păcat, și care prin credință au cerut sângele lui Isus ca jertfa lor ispășitoare, au înscris în dreptul numelor lor în cărțile din ceruri iertare; întrucât ei au devenit părtași ai neprihănirii lui Hristos, și caracterele lor sunt găsire a fi în armonie cu legea lui Dumnezeu,

păcatele lor vor fi șterse, și ei înșiși vor fi considerați vrednici de viața veșnică. Domnul declară, prin profetul Isaia: ‚Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.’ (Isaia 43:25). Isus spune: ‚Cel ce va birui va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.’ [Apocalipsa 3:5].” — *Marea luptă*, p. 483 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

**c. Care sunt principalele condiții pentru ca cineva să fie achitat?
Proverbe 28:13; 1 Ioan 1:9; Fapte 3:19.**

Proverbe 28:13: „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire (engl. „de tot păcatul”).”

Fapte 3:19: „Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu (engl.: „fiți convertiți”), pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină (engl.: „când vor veni”) de la Domnul vremurile de înviore”

„Este adevărat că trebuie să existe căință înainte să existe iertare; însă păcătosul trebuie să vină la Hristos înainte de a putea găsi căință. Virtutea lui Hristos este cea care întărește și iluminează sufletul, așa încât căința să poată fi de origine divină și acceptabilă. Petru a clarificat aceasta atunci când spune despre Hristos: ‚Pe El Dumnezeu L-a înălțat cu dreapta Sa ca să fie un Prinț și un Salvator, ca să dea lui Israel căința, și iertarea păcatelor’. Pocăința este tot atât de sigur un dar al lui Isus Hristos ca iertarea păcatelor. Căința nu poate fi experimentată fără Hristos; pentru că tocmai pocăința, al cărui autor este El, este temelia pe baza căreia putem cere iertare. Tocmai prin lucrarea Duhului Sfânt sunt conduși oamenii la căință. De la Hristos vine harul întristării pentru păcat, precum și darul iertării, și căința precum și iertarea păcatelor sunt procurate doar prin sângele ispășitor al lui Hristos. Cei pe care Dumnezeu îi iartă, El îi face mai întâi căiți.” — *The Youth’s Instructor*, 6 decembrie 1894.

Marți

21 iunie

3. NAȘTEREA DIN NOU

a. Ce mesaj a adresat Isus unui lider religios? Ioan 3:3-5. Când și cum se naște din nou păcătosul? Ioan 1:12, 13.

Ioan 3:3-5: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Nicodim I-a zis:

„Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecul mamei sale și să se nască?” Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

Ioan 1:12, 13: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul (engl.: „puterea”) să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.”

„Când adevărul devine un principiu durabil în viață, sufletul este, născut din nou, nu din sămânță care putrezește, ci din una care nu putrezește, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna. Această naștere din nou este rezultatul primirii lui Hristos ca și Cuvânt al lui Dumnezeu. Când prin Duhul Sfânt adevărurile divine sunt imprimate în inimă, se trezesc concepții noi, și energiile care până acum dormeau sunt trezite pentru a coopera cu Dumnezeu.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 520 engl. (cap. 51, *Un subpăstor credincios*).

b. Când ar trebui să aibă loc experiența nașterii din nou și a morții față de păcat? 1 Corinteni 15:31.

1 Corinteni 15:31: „Vă avertizez, referitor la bucuria voastră pe care și eu o am în Hristos Isus, Domnul nostru, că mor zilnic.” (engl.)

„Cerul va fi destul de ieftin, dacă îl obținem prin suferință. Trebuie să tăgăduim eul de-a lungul întregului drum, să murim zilnic față de eu, să Îl lăsăm doar pe Isus să fie vizibil, și să menținem în mod continuu doar gloria Sa în vedere. Am văzut că cei care au îmbrățișat recent adevărul va trebui să știe ce înseamnă să suferi de dragul lui Hristos, că vor avea încercări de trecut, care vor fi ascuțite și tăioase, pentru ca ei să fie purificați și pregătiți prin suferință pentru a primi sigiliul viului Dumnezeu, să treacă prin timpul de strâmtorare, să Îl vadă pe Rege în frumusețea Lui și să locuiască în prezența lui Dumnezeu și a îngerilor curați, sfinți.” — *Experiențe și viziuni*, p. 67 engl. (cap. *Semnul fiarei*).

c. Ce se întâmplă când o persoană este născută din nou? 2 Corinteni 5:14-17.

2 Corinteni 5:14-17: „Căci dragostea lui Hristos ne strânge (engl.: „ne constrânge”), fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei. Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii, și chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta. Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”

„Răscumpărarea plătită de Hristos este suficientă pentru salvarea tuturor oamenilor; însă ea va avea valoare doar pentru cei care devin creaturi noi în Hristos Isus, supuși loiali ai împărăției veșnice a lui Dumnezeu. Suferința Sa nu îl va ocroti de pedeapsă pe păcătosul necăit, neloial.

Lucrarea lui Hristos era de a restaura omul la starea lui inițială, de a-l vindeca, prin putere divină, de rănilor și vânățăile făcute de păcat. Partea omului este de a se prinde prin credință de meritele lui Hristos, și de a coopera cu agenții divini în formarea unui caracter creștin; așa încât Dumnezeu să poată să îl salveze pe păcătos, și totuși să fie drept și legea Sa neprihănită [să fie] apărută.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 430 engl. (cap. 55, *Adevărata educație mai înaltă*).

Miercuri

22 iunie

4. SLUJITORI AI ÎMPĂCĂRII

a. Cum putem fi noi împăcați cu Dumnezeu? Efeseni 2:11-13, 16; Evrei 2:17, 18.

Efeseni 2:11-13: „De aceea, voi, care altădată erați neamuri din naștere, numiți netăiați împrejur de către aceia care se cheamă tăiați împrejur și care sunt tăiați împrejur în trup de mâna omului, aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume. Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.”

Evrei 2:17, 18: „Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ceea ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire (engl.: „reconciliere”, „împăcare”) pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.”

„Îndepărtează-te de vocea lui Satan și de la îndeplinirea voii lui, și stai de partea lui Isus, posedând atributele Sale, posesorul sensibilităților fine și gingașe, care poate face cauza celor sărmani, suferinzi, [cauza] Sa proprie. Omul căruia i s-a iertat mult, va iubi mult. Isus este un mijlocitor plin de compasiune, un mare preot îndurător și credincios. El, Maiestatea cerului— Regele slavei— poate privi asupra omului mărginit, supus ispitelor lui Satan, știind că El a simțit puterea vicleniilor lui Satan.” — *Christian Education*, p.160.

b. Fiind născuți din nou și împăcați cu Dumnezeu, ce devenim noi? 2 Corinteni 5:18, 19.

2 Corinteni 5:18, 19: „Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării (engl.: „reconcilierii”); că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.”

„Atât predicatorii cât și membrii simpli ar trebui să fie studenți ai Bibliiei, și să înțeleagă cum să acționeze cu privire la cei greșiți.” — *The Review and Herald*, 3 ianuarie 1893.

„Cei îndurători sunt ‚părtași ai naturii divine,’ și în ei dragostea plină de compasiune a lui Dumnezeu își găsește exprimare. Toți cei ale căror inimi bat la fel cu inima Dragostei Infinite vor încerca să recupereze și nu să condamne. Hristos locuind în suflet este un izvor care nu seacă niciodată. Acolo unde locuiește El, va fi revărsare abundentă de binefacere.

Față de apelul celor greșiți, ispitiți, victimele nenorocite ale lipsurilor și păcatului, creștinul nu întrebă: Sunt aceștia demni? ci, Cum pot să îi ajut? În cei mai nenorociți, cei mai degradați, el vede suflete pe care Hristos a murit să le salveze, și pentru care Dumnezeu le-a dat copiilor Săi slujba împăcării.” — *Cugetări de pe Muntele Ferișirilor*, p. 22 engl. (cap. 2, *Ferișirile*).

„Prin indiferența lor, mulți membri ai bisericii au întristat pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. În locul lui Hristos, ei trebuie să îi implore pe alții să se împace cu Dumnezeu. Agenții cerești stau gata de a coopera cu cei care se angajează în lucrarea Domnului. Duhul Sfânt așteaptă să se unească în împreună-simțire cu fiecare adevărat credincios, și să îl facă un conlucrător cu Dumnezeu. Să nu fie neglijat niciun mijloc ce va ajuta la înaintarea lucrării care trebuie făcută. Trebuie să nu existe nicio înălțare de sine, și [să existe] mult mai multă rugăciune.” — *The Paulson Collection*, p. 118.

Joi

23 iunie

5. AMBASADORI

a. Întrucât am fost făcuți slujitori (sau predicatori) ai împăcării, ce misiune primim noi de la Domnul? 2 Corinteni 5:20.

2 Corinteni 5:20: „Noi dar, suntem trimiși împuterniciți (engl.: „ambasadori”) ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!”

„Domnul îi trimite pe ambasadorii Săi cu un mesaj de mântuire, și pe acei care aud, El îi va considera responsabili pentru modul în care ei tratează cuvintele servilor Săi.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 232 engl. (cap. 23, *Berea și Atena*).

„De la înălțarea Sa, Hristos a continuat lucrarea Sa pe pământ prin ambasadori aleși, prin care El vorbește copiilor oamenilor și slujește nevoilor lor. Marele Cap al bisericii supraveghează lucrarea Sa prin intermediul oamenilor rânduiți de Dumnezeu să acționeze ca reprezentanți ai Săi.

Poziția celor care au fost chemați de Dumnezeu pentru a lucra în cuvânt și doctrină pentru ridicarea bisericii Sale este una de responsabilitate solemnă. În locul lui Hristos, ei trebuie să îi implore pe oameni să se împace cu Dumnezeu, și ei pot îndeplini misiunea lor doar în măsura în care primesc înțelepciune și putere de sus.” — Ibid., p. 360 engl. (cap. 34, *Predicatori consacrați*).

b. Cum pot avea ambasadorii lui Hristos mai mult succes în misiunea lor? Fapte 1:8.

Fapte 1:8: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.*”

„Întrucât acesta este mijlocul prin care vom primi putere, de ce nu flămânzim și însetăm după darul Duhului? De ce nu vorbim despre el, nu ne rugăm pentru el, și nu predicăm despre el? Domnul este mai dispus să dea Duhul Sfânt celor care Îi slujesc, decât sunt părinții să dea daruri bune copiilor lor. Fiecare lucrător ar trebui să își aducă cererea sa în fața lui Dumnezeu pentru botezul zilnic cu Duhul. Grupuri de lucrători creștini ar trebui să se strângă pentru a cere ajutor special, înțelepciune cerească, pentru ca să poată ști cum să plănuiască și să execute în mod înțelept... Prezența Duhului cu lucrătorii lui Dumnezeu va da proclamării adevărului o putere pe care toată onoarea sau slava lumii nu ar putea să o dea.” — Ibid., p. 50, 51 engl. (cap. 5, *Darul Duhului*).

Vineri

24 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce e nevoie să păstrez în minte cu privire la gândurile și acțiunile pe care le aleg?**
- 2. Cum, când și de ce ar trebuie să caut în mod serios acceptarea din partea lui Dumnezeu?**
- 3. Ce se întâmplă cu procesul de gândire al credinciosului născut din nou?**
- 4. După ce m-am împăcat cu Dumnezeu, care este chemarea mea?**
- 5. Ca ambasadori ai lui Hristos, pentru ce ar trebuie să ne rugăm fiecare dintre noi în mod serios?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

Aprilie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 2 – Capitolul 1: Distrugerea Ierusalimului
 - 9 – Capitolul 2: *Persecuțiile din primele secole*
 - 16 – Capitolul 3: *O epocă de întuneric spiritual*
 - 23 – Capitolul 4: *Valdenzii*
 - 30 – Capitolul 5: *John Wycliffe*
-

Mai — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 7 – Capitolul 6: *Huss și Ieronim*
 - 14 – Capitolul 7: *Despărțirea lui Luther de Roma (prima parte)*
 - 21 – Capitolul 7: *Despărțirea lui Luther de Roma (a doua parte)*
 - 28 – Capitolul 8: *Luther înaintea Dietei (prima parte)*
-

Iunie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 4 – Capitolul 8: *Luther înaintea Dietei (a doua parte)*
- 11 – Capitolul 9: *Reformatorul elvețian*
- 18 – Capitolul 10: *Progresul Reformei în Germania*
- 25 – Capitolul 11: *Protestul prinților*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Aprilie

- 1. B: 19:43; CT: 19:32; IS: 19:39; SV: 19:44; MS: 19:50; CJ: 19:54; SM: 19:58; AR: 20:03
- 8. B: 19:51; CT: 19:41; IS: 19:48; SV: 19:54; MS: 20:00; CJ: 20:04; SM: 20:08; AR: 20:12
- 15. B: 20:00; CT: 19:49; IS: 19:58; SV: 20:04; MS: 20:09; CJ: 20:13; SM: 20:18; AR: 20:22
- 22. B: 20:09; CT: 19:58; IS: 20:08; SV: 20:14; MS: 20:19; CJ: 20:23; SM: 20:28; AR: 20:31
- 29. B: 20:17; CT: 20:06; IS: 20:18; SV: 20:24; MS: 20:28; CJ: 20:33; SM: 20:38; AR: 20:40

Mai

- 6. B: 20:26; CT: 20:15; IS: 20:27; SV: 20:34; MS: 20:37; CJ: 20:42; SM: 20:48; AR: 20:49
- 13. B: 20:34; CT: 20:23; IS: 20:36; SV: 20:43; MS: 20:46; CJ: 20:51; SM: 20:57; AR: 20:58
- 20. B: 20:41; CT: 20:31; IS: 20:45; SV: 20:52; MS: 20:55; CJ: 20:59; SM: 21:06; AR: 21:07
- 27. B: 20:49; CT: 20:37; IS: 20:53; SV: 21:00; MS: 21:02; CJ: 21:07; SM: 21:14; AR: 21:14

Iunie

- 3. B: 20:55; CT: 20:43; IS: 20:59; SV: 21:07; MS: 21:09; CJ: 21:14; SM: 21:21; AR: 21:20
- 10. B: 20:59; CT: 20:48; IS: 21:04; SV: 21:12; MS: 21:14; CJ: 21:19; SM: 21:26; AR: 21:25
- 17. B: 21:03; CT: 20:51; IS: 21:08; SV: 21:15; MS: 21:17; CJ: 21:22; SM: 21:30; AR: 21:29
- 24. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:17; MS: 21:19; CJ: 21:24; SM: 21:31; AR: 21:30

Darurile Sabatului Întâi

2 aprilie

pentru
sediul Uniunii
din Chile
(vezi p. 4)

7 mai

pentru
misiunile
mondiale
(vezi p. 45)

4 iunie

pentru
Școala Misionară
din Rwanda
(vezi p. 76)

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți

Evanghelia după Pavel:
Corinteni

aprilie - iunie 2022